

MASLAČAK

Školski list
učenika i nastavnika
OŠ Ravne njive - Split
.....

Svibanj 2013.
br. 12, god. XII

Poštovane čitateljice i čitatelji!

Pred vama je još jedno izdanje *Maslačka*, našeg školskog lista koji izlazi već dvanaestu godinu za redom. *Maslačak* je ogledalo naše škole, podsjetnik na rezultate rada, važne događaje, ali i zabavne sadržaje kojih ni u ovoj školskoj godini nije nedostajalo.

Kroz naše stalne rubrike, prisjetit ćete se svih događaja koji su obilježili ovu školsku godinu. Krenuli smo sa zanimljivim sportskim natjecanjem, nastavili s dobrim djelima, ostvarili iznimne rezultate na županijskim i državnim natjecanjima, pokazali se kao vrsni sportaši, pjevali i plesali na školskim priredbama, putovali i zabavljali se... Sve to, ali još pregršt toga, čitat ćete i u ovogodišnjem *Maslačku*.

Veliko hvala našim nastavnicima koji su sudjelovali u nastanku *Maslačka*. Posebno bih željela pohvaliti učenike koji su svojom predanošću i kreativnošću obogatili još jedno izdanje našeg školskog lista. Za njih *Maslačak* ima posebno značenje i njihov nam je osmijeh na licu najveći poticaj za daljnji rad.

Škola nije samo odgojno-obrazovna ustanova, ona je naš drugi dom, mjesto na kojem se osjećamo zadovoljno i ispunjeno. To najčešće shvatimo na kraju našeg osnovnoškolskog obrazovanja. Zato, svim našim osmašima želim sreću i mnogo uspjeha u novim školskim sredinama. A svima vama, koji ćete još neko vrijeme trčati ovim školskim hodnicima, želim nezaboravne ljetne praznike i sretan povratak u školske klupe.

Vaša urednica, Iva Bečić

Poštovani čitatelji Maslačka!

Približavamo se završetku još jedne nastavne godine koju ćemo, nadam se, pamtiti po mnogim lijepim stvarima što su se događale tijekom jednogodišnjeg razdoblja, a bilo ih je zaista mnogo.

Mi, koji radimo s "đačkim dobom", dobro znamo koliko je težak i vrlo odgovoran ovaj posao koji svoje plodove ubire u nekim narednim godinama. To se najbolje osjeti u naknadnim susretima nas učitelja i bivših učenika kad se zajedno prisjetimo lijepih vremena i druženja u školskim prostorima. Ti "vanjski susreti" su izvršna podloga informacija koja nastavnicima pruža motiv za daljnji rad u ovom vrlo zahtjevnom poslu.

Obzirom da dogodne obilježavamo trideset i petu obljetnicu osnivanja ove ustanove, već samim početkom ove nastavne godine mogla se vidjeti "smjena generacija" koja će se, duboko vjerujem, bezbolno prevladati odabirom kvalitetnog kadra te dijaloga na svim razinama.

Prolazi i treća nastavna godina od formiranja nastave produženog boravka u školi za koju mogu kazati da je donijela niz prednosti, kako učenicima, tako i roditeljima kojima uvelike olakšava organizaciju obiteljskog radnog vremena. Nakon dugo vremena učenici koji sudjeluju u ovakvom obliku nastave imaju dobro opremljene i klimatizirane učionice, ali i unutarnje i vanjske školske prostore (kino dvorana, dvorana za TZK, vanjsko igralište za TZK, igralište za razonodu...).

Pišući ove retke, odajem priznanje učenicima koji su se ove godine natjecali u znanju na školskoj, županijskoj i državnoj razini. Sve čestitke upućujem učenicima Jošku Kristiću (7. d) i Marku Mandariću (8. a) i njihovim mentorima iz matematike, hrvatskog jezika i fizike koji su dostojno prezentirali našu školu diljem lijepe naše te postigli zavidne rezultate.

Posebno mi je drago što smo i ove godine "pružili ruku za našeg Luku" i pomogli novčanom prilogom njegovom bržem ozdravljenju.

Svim učenicima želim dobar uspjeh, a onima koji prelaze u viši stupanj obrazovanja pravilan odabir srednje škole kako bi i njima, ali i njihovim roditeljima idući životni period bio što jednostavniji, ugodniji i ljepši.

Vaš ravnatelj, Miljenko Bitanga

SADRŽAJ:

Dežurnice	3
Lino višebojac	9
Dani kruha	12
Literarni i likovni radovi	14
Bisernice	22
Predmetnice	27
Pedagoški kutak	35
Roditeljski kutak	36
Maslačkići	39
Literarni radovi	44
Šarenice	47
Zabavnice	52
Sport	55
Školska ekskurzija	57

Osnivač i izdavač:

OŠ Ravne njive
Sarajevska 30, Split
Telefon: 021 367 963
Faks: 021 456 534

Za izdavača:

ravnatelj škole Miljenko Bitanga

Urednica:

Iva Bečić

Učenci suurednici: Tea Grizelj, Karla Matošić, Petar Dolonga, Ana Parčina, Vana Vestić, Megi Mandić, Ana Jelčić, Petra Udiljak, Kristina Gujić, Lucija Stipičić, Ena Marinković, Magdalena Žižić, Dora Božidar, Daniela Soldić, Tina Lovrić, Petra Udiljak, Tea Dević, Ana Bilandžić, Karmen Svalina, Petra Čotić, Marcela Mandarić

Izbor likovnih radova:

Ivana Čupo

Fotografije:

razni izvori

Naslovnica:

Luka Duplančić

Lektura:

Iva Bečić

Grafičko oblikovanje:

Sidra d.o.o.

Naklada:

800 primjeraka

DEŽURNICE!

Rubrika *Dežurnice* prati sva važnija događanja u našoj školi vezana za redovnu nastavu

Kraj nastavne godine 2011. / 2012.

Zbogom ploče, klupe, knjige,

zbogom teške, đачke brige!

Sad će djeca širom svijeta

slavit praznik žarkog ljeta.

Napokon smo dočekali još jedan kraj školske godine. Dana 15. lipnja 2012. godine zazvonilo je posljednje zvono prije dugoočekivanih ljetnih praznika. Za one nešto manje uspješne određen je datum prvog roka popravnih ispita. Tako su se dana 26. lipnja 2012. godine održali pismeni popravni ispiti iz hrvatskog jezika, engleskog jezika i matematike. Ne smijemo zaboraviti pohvaliti naše vrijedne razrednike koji su ponovno "muku mučili" s e-maticom i matičnim knjigama kako bi spremno dočekali kraj nastavne godine. U četvrtak 28. lipnja 2012. godine održana je svečana podjela učeničkih svjedodžbi učenicima osmih razreda, a za sve ostale podjela svjedodžbi je organizirana u petak 29. lipnja 2012. godine. Moramo priznati da smo nakon 175 radnih dana zaslužili malo odmora kako bi "napunili baterije" i spremno krenuli u nove pobjede.

Dovidenja, generaciju!

Napušta nas još jedna generacija naših učenika koji nakon osam godina osnovnoškolskog obrazovanja kreću u nove životne izazove. U četvrtak 28. lipnja 2012. godine primili su svoje zaslužene učeničke svjedodžbe iz ruku svojih ponosnih razrednica. Radost se miješala s tugom, suze sa smijehom... Ispraćeni su,

kako iz zaslužuju, prigodnim pjesmama

naših mladih glazbenika predvođenih nastavnikom Zlatkom Norcem. Nadamo se da će svoje osnovnoškolske uspomene pohraniti u kutku svoga srca i da nikada neće biti zaboravljene. Preostaje nam još samo poželjeti im sreću u novim školskim sredinama.

Završna sjednica

Posljednja sjednica Učiteljskog vijeća održana je dana 6. srpnja 2012. godine točno u 9 i 30 sati prema sljedećem dnevnom redu: ostvarenje godišnjeg plana i programa, organizacija nastave

u školskoj godini 2012./2013. i nagrade učenicima i učiteljima. Za one koji su nedovoljno "zagrijali stolicu" na prvom popravnom roku odlučeno je da će se drugi rok popravnih ispita održati 23. i 24. kolovoza. Našem **Marku Mandariću**, učeniku 7. a razreda, i njegovoj mentorici, nastavnici **Kati Jozić**, ravnatelj je uručio priznanje za osvojeno 4. mjesto na državnom Natjecanju iz hrvatskoga jezika. (v. *Maslačak* br. 11)

Učenica generacije

Na kraju svake školske godine između učenika osmih razreda odabire se jedan koji s ponosom ponese titulu *učenika generacije*. Naravno, da je jedan od najuočljivijih kriterija odličan uspjeh učenika, postignuća na natjecanjima, sudjelovanje u izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima. Ipak, kod

odabira idemo i malo dalje i malo dublje. Sa sigurnošću i ponosno mogu reći da smo kod učenice 8. b razreda, **Lee Bratić**, pronašli brojne kvalitete koje su nam olakšale izbor. Lea je odlična i uzorna učenica od početka osnovnoškolskog obrazovanja, sudjelovala je na školskim i županijskim natjecanjima, trenira atletiku, pohađa školu stranih jezika, uvijek je

sprema učiti nove stvari, ali ono što smo kao odgajatelji i pedagozi kod nje primijetili jest da ispred sebe imamo jednog dobrog Čovjeka! Skromna, samozatajna, ali sigurna u svoje znanje i sposobnosti, izuzetno vrijedna i odgovorna i ono na što razrednica/defektologinja naročito „pada“: socijalno osjetljiva i empatična, uvijek spremna pomoći. Lea je osoba na koju uvijek možete računati i svi koji je mogu zvati svojom trebaju biti izuzetno ponosni na nju, kao što sam i ja. (Bruna Dadić, razrednica/defektologinja)

Krećemo u nove pobjede - školska godina 2012./2013.

Nova je nastavna godina, unatoč nedoumicama zbog ljetnih vrućina, ipak počela 3. rujna 2012. godine. Za nas nastavnike radne su obveze započele nešto prije. Tako je 30. kolovoza 2012. godine održano Učiteljsko vijeće kao uvod u novu nastavnu godinu s ukupno 709 učenika

raspoređenih u 14 odjela razredne i 15 odjela predmetne nastave. Podijeljena su radna zaduženja, predstavljeni novi školski projekti i plan izrade ovogodišnjeg školskog *Kurikuluma*. Važno je bilo dočekati male prvašice, ali i otpatiti naše osmaše na dugoočekivano ekskurzijsko putovanje. Tek smo startali, a već je toliko uzbudljivih događanja pred nama.

Prvašići u školskim klopama

Nova generacija učenika sjela je u svoje školske klupe 3. rujna 2012. godine. Dočekom dobrodošlice uz prigodni program pozdravio ih je ravnatelj, a onda ih predao učiteljicama koje su ih odvele u razrede gdje su po prvi puta sjeli u svoje školske klupe. (Čitajte u *Maslačićima*).

Polaskom djeteta u školu započinje novo razdoblje u njegovu životu i životu cijele obitelji. Prilagodba djeteta na nove životne uvjete ovisi o njegovim psihofizičkim spo-

sobnostima, socijalnoj i emocionalnoj zrelosti djeteta, te adekvatnom okruženju i potpori obitelji. U pripremi djece za školu najvažniju ulogu imaju roditelji. Da bi našim prvašićima prvi koraci bili lakši pobrinuli su se djelatnici Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Splitsko-dalmatinske županije koji su u prostorijama naše škole održali četiri prigodna predavanja i, nadamo se, pomogli svojim savjetima roditeljima naših prvašića.

Nastavak uređenja i adaptacije školskog prostora

Važno je istaknuti kako nakon izgradnje sportske dvoranje, novih projekata u našoj školi nimalo ne nedostaje. Tako je tijekom ljeta izvršena potpuna adaptacija nastavnih wc-a. Viseće svjetiljke

u učionicama zamijenjene su modernijim stropnim kvadratnim svjetiljkama. Sanirani su i opremljeni učenički wc- i na katu razredne nastave. Za potrebe i očuvanje naše novoizgrađene sportske dvorane nabavljen je i stroj za podno čišćenje koji je uvelike olakšao proces i samu efikasnost čišćenja. Zbog većeg broja učenika

koji koriste pogodnost produženog boravka kupljeni su i novi stolci i stolice. Naše su učionice opremljene stropnim projektorima koji će nam uvelike olakšati sam

nastavni proces, ali što je važnije, učiniti ga zanimljivijim. Tijekom sljedeće nastavne godine kreće i uvođenje internet veze do svake učionice. Do početka iduće nastavne godine sve učionice nižih razreda bit će opremljene rashladnim uređajima. Važno je istaknuti i postavljanje 18 sigurnosnih kamera unutar i oko škole zgrade.

Adaptacijom nastavničke kuhinje (budući da jednu već posjedujemo) dobili smo i novu prostoriju za testiranje budućih prvašića. Kao što vidite, naši školski hod-

nici nikada ne miruju, novim projektima nikada kraja. Evo, i sada se nešto radi!

Eko grupa u akciji

Zahvaljujući sredstvima koje je dodijelila Splitsko-dalmatinska županija eko grupa naše škole sudjelovala je u projektu Akcija uređenja školskih vrtova. S nastavnikom Vedranom Tolićem krenuli su u Vrtni centar "Kalia" gdje su pronašli vrisak, lavandu, lovor, razno ukrasno bilje i humus za cvijeće. Slijedila je radna akcija u kojoj

su se učenici pokazali kao vrsni poznavatelji sadnje bilja. Vjerojatno su se vodili izrekom: "Po vrtu se vrtlar poznaje!" Veselimo se novim eko projektima.

Povijesna grupa

Povijesna grupa pod vodstvom nastavnika **Vedrana Tolića** već godinama uspješno stvara najrazličitije replike

povijesnih spomenika iz naše daleke prošlosti. Nadareni i kreativni učenici svojim su rukama od gipsa oživjeli neke od najistaknutijih spomenika kulture. Ta mala umjetnička djela možete pogledati u učionici povijesti.

Školska knjižnica- mjesto susreta

Naša je školska knjižnica, zahvaljujući predanosti knjižničarke **Ane Bonači**, postala jedno od najvažnijih mjesta u školi. Izvrsnom suradnjom s učiteljicama razredne, ali i predmetne nastave, naša je knjižničarka uspjela djeci približiti knjižnicu i ukazati na njezinu važnost u odgojno-obrazovnom sustavu. Bilo je tu književnih susreta, radionica različite tematike, izrade božićnih ukrasa i raznih plakata, ali i poučnih predavanja koja će učenicima u budućnosti olakšati snalaženje u većim i znatno kompleksnijim knjižnicama.

Važno je i napomenuti kako se naša školska knjižnica neprestano obogaćuje novim naslovima, ali se isto tako vrši i zamjena starih i dotrajalih knjiga novim izdanjima. Zahvaljujući tome, svi su nam lektirni naslovi dostupni, ali isto tako i nove, zanimljive knjige omiljene među mlađim generacijama. Knjižnicu su dodatno uljepšale nove zelene i žute vrat-

nice na svim ormarićima, a upotpunjena je i novim računalom.

Školska kuhinja

Svakim danom iz školske kuhinje dopiru razni mirisi ukusnih jela koje marljivo spremaju naše vrijedne kuharice **Silvija Tolić** i **Miljenka Čolak**. Zdravi obroci namijenjeni su učenicima iz produženog boravka, a poslužuju se u lijepo uređenoj blagovaonici.

Uviđajući važnost pravilne prehrane, hrvatski vrtići i škole počeli s prehrambenim reformama. Novi školski jelovnici obogaćeni su namirnicama koje osiguravaju energetske i kalorijske potrebe. Jelovnici su kreirani na temelju unaprijed definiranih preporučenih energetskih i nutritivnih vrijednosti prema dobnim skupinama. U našoj se školi djeci poslužuju isključivo zdrave i svježe namirnice kako bi se usadila svijest o pravilnim prehrambenim navikama.

Novo školsko igralište

Tobogan, klackalica, vrtuljak, ljuljačka, most, penjalica... Sve ovo, ali i još poneka zabavna sprava, sačinjavaju novo školsko igralište namijenjeno, u prvom redu, učenicima iz produženog boravka kako bi se u svoje slobodno vrijeme mogli družiti i odmarati od školskih obveza. Cilj ovog novog školskog kutka je omogućiti djeci sigurnu igru, druženje na svježem zraku

i razvijanje motoričkih sposobnosti. Svi sadržaji u sklopu igrališta objedinjuju najviše standarde i norme sigurnosti, kvalitete, dizajna i ekologije, a ne moramo ni napominjati kako su već prvog dana kod djece izazvali oduševljenje.

Web stranica škole

Našu školsku web stranicu godinama predano uređuje nastavnica **Andrea Norac**. Njezin je rad prepoznalo uredništvo Portala za škole na natjecanju "Skockajte web" gdje se naša web stranica plasirala među prvih deset u kategoriji osnovnih škola. U ovogodišnjem natjecanju "Skockajte web 2012" je sudjelovalo 120 škola, od čega 96 u kategoriji osnovnih škola i 24 u kategoriji srednjih škola. Čestitke nastavnici **Norac** i svim učenicima-suradnicima na izvrsno obavljenom poslu. Želimo im mnogo uspjeha u daljnjem radu!

Županijsko natjecanje iz geografije

I ove je školske godine u prostorijama naše škole održano županijsko Natjecanje iz geografije koje okuplja ponajbolje mlade geografije iz svih dijelova naše županije. Uzbudene natjecateljice i njihove mentore pozdravio je ravnatelj, a pjesmom ih je ohrabrio naš školski zbor. Natjecanje je moglo započeti. Nastava se toga dana nije održala, a naša se škola još jednom izvrsno snašla u ulozi domaćina.

Informatičko osposobljavanje učitelja i nastavnika

ICT EDU radionica iz Modula 3.- *Digitalna kompetencija* održana je 17. siječnja za sve učitelje i nastavnike u informatičkoj učionici. I ove je godine naša edukatorica bila **Ela Veža**, nastavnica matematike i in-

formatike, koja nas je upoznala s važnošću informacijsko-komunikacijske tehnologije. IKT uključuje dobro poznavanje programa za obradu teksta, izradu prezentacija, komuniciranje elektroničkom poštom, korištenje World Wide Weba...

Lino višebojac

Lino, Lino, Lino višebojac... pjevala se himna sportskog natjecanja i ove godine. Nije ni čudno što je nova sezona započela baš u našoj školi budući da je **Lucija Mudrinić** ukupna pobjednica u finalu šeste sezone Lina višebojca koje se održalo u Koprivnici, u sportskoj dvorani Gimnazije Fran Galović. No, tu nije kraj. Proglašeni smo

i najboljim navijačima u prošloj sezoni, a da smo najglasniji, najzabavniji i najduhovitiji pokazali smo još jednom. Tko je u sedmoj sezoni Lina višebojca naslijedio prvakinju Hrvatske **Luciju Mudrinić**, kako se navijalo i tko nas je sve posjetio čitajte opširnije u *Lino višebojcu*.

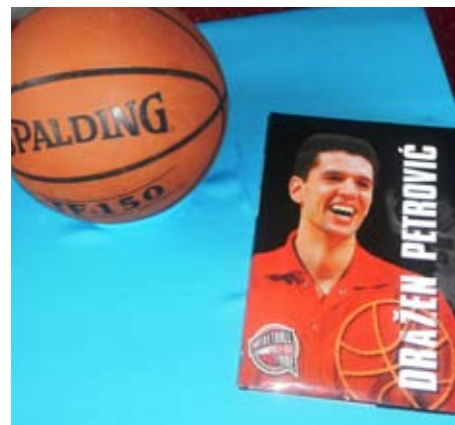
Dani dobrote

I ove su se godine tradicionalno održali *Dani dobrote* u atriju naše škole. Ponovno smo udružili snage i uključili se u humanitarnu akciju kako bi, svojim malim doprinosom, pomogli našem **Luki Sedlaru**. I ove smo godine u tome bili prilično uspješni što možemo zahvaliti našim vrijednim mamama, bakama i učiteljicama koje su nas razveselile svojim ukusnim pecivima i kolačima. (Opširnije u *Danima dobrote*)

Košarkaški Mozart u našoj školi

Dana 6. lipnja 2012. godine otvorena je spomen ploča u sjećanje na košarkaškog velikana Dražena Petrovića, dan uoči njegove prerane smrti. Na svečanosti u školskoj dvorani je utemeljeno i školsko Sportsko društvo "Dražen Petrović". Prigodnim programom uz brojne goste, među kojima su bili i Draženova majka Biserka i brat Aleksandar, prisjetili smo se Draženove velike uloge u svijetu sporta koja će svim budućim generacijama mladih sportaša služiti kao trajno nadahnuće. (Čitajte opširnije u *Šarenicama*)

Zdravstveni odgoj

Ni jedan događaj u ovoj školskoj godini nije izazvao veću "medijsku prašinu" od uvođenja Zdravstvenog odgoja u plan i program osnovnih i srednjih škola. Zdravstveni odgoj je obvezni kurikulum uveden u osnovne i srednje škole u Republici Hrvatskoj odlukom ministra Jovanovića od 28. rujna 2012. Zdravstveni odgoj nije zamišljen kao zasebni predmet u školama, već bi njegov program trebao biti uklonjen u satove razrednika, biologije, tjelesne i zdravstvene kulture, školske projekte i druge školske aktivnosti. Nastavni kurikulum podijeljen je na četiri modula: živjeti zdravo, prevencija ovisnosti, prevencija nasilničkog ponašanja i spolno/rodna ravnopravnost.

Novi pravilnik o upisu u srednju školu

Školska godina 2012./2013. donijela je još novina. Na opće iznenađenje učenika osmih razreda donijet je novi pravilnik o upisu u srednje škole. Od sada će se učenici po završetku osnovnoškolskog obrazovanja upisivati u srednje škole preko mrežne stranice Nacionalnoga informacijskog sustava prijave i upisa.

Administrativne i informativne poslove vezane uz upise preuzela je naša pedagoginja **Marijana Elez** koja je učenicima osmih razreda, kao i njihovim roditeljima, bila rado na raspolaganju. Nadamo se da će naši učenici uspješno savladati ove prepreke i upisati željenu školu. Mi im želimo mnogo sreće!

Odlazak u mirovinu:

Lukrecija Protrka, Darija Zlatar i Dinka Šuto

Tužno je nakon toliko godina zajedničkog rada, stvaranja i druženja reći doviđenja našim dragim kolegicama: **Lukreciji Pro-**

trki, Dariji Zlatar i Dinki Šuto. Bile su neizostavan dio našeg malog kolektiva kojem su pridonosile svojim optimizmom i zdravim pogledom na svijet. Posebne su, svaka na svoj način, ali i slične jedna drugoj u želji da učenicima na što kvalitetniji način približe znanje i prave ljudske vrijednosti. Od njih smo se oprostili, uz prigodno darivanje, na svečanoj sjednici Učiteljskog vijeća.

Našim dragim kolegicama želimo da sretno i mirno provedu svoje zaslužene umirovljeničke dane, ali se nadamo i da će kroz neke druge programe i dalje dio sebe i svoje kreativnosti poklanjati djeci i mladima.

Klokani bez granica

Udruga "Klokani bez granica" međunarodnog je karaktera i okuplja predstavnike velikog broja Europskih zemalja. Njezin je cilj popularizirati matematiku i omogućiti širenje osnovne matematičke kulture. Glavna joj je zadaća organizacija

igre - natjecanja "Matematički klokan" koja popularizira matematiku među mladima. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa.

Pod pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva 15. ožujka 2012. godine u 12 sati i 30 minuta održano je po četrnaesti put Međunarodno matematičko natjecanje "Klokan bez granica". Natjecalo se više od 6. 800. 000 učenika u 51 zemlji, što ovo natjecanje čini najvećim školskim natjecanjem svijeta. U Hrvatskoj je natjecanje održano u 362 osnovne i 68 srednjih škola u svim županijama, a učenici su se natjecali podijeljeni u šest kategorija: Pčelice, Leptirići,

Ecoliers, Benjamins, Cadets, Juniors, Students.

Školska natjecanja

Predmeti u kojima smo se natjecali:

Hrvatski jezik: 7. r (mentorica Marija Pleština/Ivona Kovačević), 8. r (mentorica Kata Jozić/Iva Bečić)

Engleski jezik: 8. r (mentorica Vesna Kujundžić/ Haidi Mimica Tudor)

Matematika: 4. r (mentorica Snježana Gotovac/ Jadranka Krnić/ Ivana Protrka/ Anita Jukić), 5. r. (mentorica Ivanka Bronzović/ mentor Marko Višić), 6. r. (mentorica Gorana Lovrić), 7. r (mentor Marko Višić/ mentorica Ivanka Bronzović), 8. r (mentorica Gabrijela Šitum)

Biologija: 7. i 8. r (mentorica Silvana Mijić)

Kemija: 7. i 8. r (mentorica Jadranka Radonić)

Fizika: 8. r (mentorica Andrea Norac)

Geografija: 5., 6., i 8. r (mentorica Ines Mikelić)

Povijest: 7. r (mentor Vedran Tolić)

Tehnička kultura: 6. i 8. r (mentor Mateo Mijić), 5. i 7. r (mentor Zlatko Norac)

Vjeronauk: 8. r (mentor don Ante Čotić)

Županijska natjecanja:

Hrvatski jezik: Marko Mandarić, Sara Čupurdija, Marcela Mandarić, Tea Grizelj 8. r (mentorica Kata Jozić)

Engleski jezik: Marko Milas, Ema Tarabarić 8. r (mentorica Vesna Kujundžić), Marcela Mandarić, Luka Šego 8. r (mentorica Haidi Mimica Tudor)

Matematika: Leon Stanić 4. r (mentorica Jadranka Krnić), Jurica Matošić 5. r (mentor Marko Višić), Joško Kristić 7. r (mentor Marko Višić), Marko Mandarić, Marcela Mandarić, Ivan Kalebić, Tea Grizelj, Ante Leskur, Ivan Kalinić 8. r (mentorica Gabri-

jela Šitum)

Fizika: Marko Mandarić 8. r (mentorica Andrea Norac)

Tehnička kultura: Ivan Vrvilo 5. r (mentor Zlatko Norac), Katarina Radanović 6. r. (mentor Mateo Mijić), Marko Parat, Mario Ogričić 8. r. (mentor Mateo Mijić)

Vjeronauk: Tea Grizelj, Marina Gudelj, Marko Mandarić, Toni Jukić 8. r (mentor don Ante Čotić)

Državna natjecanja:

Od 2. do 4. travnja 2013. godine u Dubrovniku se održalo 54. državno Natjecanje iz matematike za učenike osnovnih i srednjih škola Republike Hrvatske. Osnovna škola "Lapad", kao domaćin natjecanja, ugostila je preko 260 mladih matematičara. **Joško Kristić**, učenik 7. d razreda, osvojio je izvrsno 9. mjesto. Čestitke Jošku i njegovom mentoru **Marku Višiću!**

Domaćin ovogodišnjeg državnog Natjecanja iz fizike bila je Srednja škola Biograd na Moru. Na natjecanju je sudjelovao 141 mladi fizičar iz svih dijelova Hrvatske. Naš **Marko Mandarić** ostvario je izniman rezultat osvojivši 3. mjesto. Čestitke Marku i njegovoj mentorici **Andri Norac!**

U Zadru je održano 18. državno natjecanje u poznavanju hrvatskoga jezika na kojem su sudjelovali učenici osnovnih i srednjih škola. **Marko Mandarić** i ovaj je put postigao odlične rezultate zauzevši 5. mjesto. Čestitamo Marku i njegovoj mentorici **Kati Jozić!**

Nikolina Milić

Orlando Dunatov 3. d

Karlo Žamić 2. b

INTERVJU S MARKOM MANDARIĆEM- DVOSTRUKIM SUDIONIKOM DRŽAVNIH NATJECANJA

Marko Mandarić, učenik 8. a razreda, ove je školske godine ostvario izniman uspjeh na školskim natjecanjima. Plasirao se na županijsko Natjecanje iz hrvatskoga jezika, matematike, fizike i vjeronauka, a potom i na državno Natjecanje iz hrvatskoga jezika i fizike. Marko je ne samo izvrstan učenik već i izniman prijatelj koji nam je ustupio svoje vrijeme kako bi nam otkrio svoje planove za budućnost.

Plasirao si se na dva državna natjecanja, kakav je to osjećaj?

Osjećaj je super, ali mi je žao što se nisam plasirao na državno Natjecanje iz matematike koje mi je promaklo za tri boda. Drago mi je što ću upoznati nove ljude i nove sredine, a posebno što me neće biti u školi deset dana.

Kako se pripremaš za državna natjecanja?

Sastajem se sa svojim mentoricama, nastavnicama Katom Jozić i Andreom Norac, dva puta tjedno. One mi šalju i dodatne zadatke koje rješavam kod kuće, a onda ih ponovno zajedno provjeravamo.

Znamo da si podjednako dobar u svim predmetima. Možeš li pak navesti najdraži predmet.

Najdraži predmeti su mi matematika i fizika. Oni me posebno zanimaju i možda ću se u budućnosti baviti nečim vezanim uz matematiku i fiziku.

Koju srednju školu planiraš upisati i čime se planiraš baviti u budućnosti?

Planiram upisati MIOC. A što se budućnosti tiče, možda upišem medicinu ili farmaciju. Ali, tko zna, možda do tada i promijenim svoju odluku.

Kako se osjećaš na kraju osmog razreda?

Moram priznati da su osjećaji pomiješani. Žao mi je što napuštam svoje prijatelje i nastavnike. Ova škola nam je bila drugi dom. Ipak, veselim se i novim izazovima koje donosi budućnost.

Novinarka: Tea Grizelj, 8. a

INTERVJU SA SUDI- ONICIMA ŽUPANIJSKOG NATJECANJA IZ EN- GLESKOG JEZIKA

Na ovogodišnje županijsko Natjecanje iz engleskoga jezika plasiralo se četvero učenika naše škole: *Ema Tarabarić, Marcela Mandarić, Marko Milas i Luka Šego pod vodstvom nastavnica Vesne Kujundžić i Haidi Mimice Tudor.*

Zašto ste se prijavili na natjecanje iz engleskoga jezika i jeste li očekivali prolazak na županijsko natjecanje?

MARKO: Prijavio sam se jer volim engleski jezik i znam da uz malo truda mogu postići dobre rezultate. Nadao sam se prolasku.

EMA: Prijavila sam se isključivo radi pobjede i nadala sam se da ću biti prva.

LUKA: Htio sam dokazati da sam bolji od Eme i očekivao sam prolazak.

MARCELA: Isprva se nisam htjela prijaviti na natjecanje, ali razrednica me nagovorila.

Koje ste mjesto postigli na školskom, a

koje na županijskom natjecanju?

MARKO: Na školskom sam s Emom dijelio 1. mjesto, a na županijskom sam bio 11.

EMA: Na školskom sam zajedno s Markom bila 1., a na županijskom natjecanju 16.

LUKA: Bio sam 2. na školskom natjecanju, a na županijskom 15.

MARCELA: S Lukom sam dijelila 2. mjesto u školi, a na županijskom natjecanju sam bila 25.

Jeste li zadovoljni postignutim rezultatom?

MARKO: Itekako! Ponosan sam na svoj rezultat i zahvaljujem svojoj mentorici Vesni Kujundžić na podršci.

EMA: Naravno! Svojom sam rezultatom jako zadovoljna.

LUKA: Nisam zadovoljan, mogao sam i bolje. Ali, važno mi je da sam bio bolji od Eme.

MARCELA: Nisam zadovoljna, ali zahvaljujem svojoj razrednici Haidi Mimici Tudor jer nije na nas vršila pritisak.

Novinarka: Karla Matošić, 8. b

Lino[®] VIŠEBOJAC

PONOVNO U NAŠOJ ŠKOLI!

LINO VIŠEBOJAC, KOJI JE DO SEZONE 2010/11. NOSIO NAZIV ČOKOLINO VIŠEBOJAC, POKRENUT JE NA INICIJATIVU LEGENDARNOG KAPETANA VATRENIH ZVONIMIRA BOBANA U ŠKOLSKOJ GODINI 2006/07.

U SVAKOJ ŠKOLSKOJ GODINI ODRŽAVA SE PO 24 NATJECANJA U OSNOVNIM ŠKOLAMA TE JEDNO FINALNO NATJECANJE NA KOJEMU SE OKUPLJAJU POBJEDNICI SA ŠKOLSKIH NATJECANJA NASTOJEĆI IZBORITI OSTVARENJE SVOG SPORTSKOG SNA.

POBJEDNICI LINO VIŠEBOJCA UZ PEHAR DOBIVAJU I MOGUĆNOST ODABIRA SPORTSKOG DOGAĐANJA U SVIJETU KOJEMU ŽELE PRISUSTVOVATI, A PODRAVKA I SPORTSKE NOVOSTI NJIHOVE SNOVE PRETVARAJU U STVARNOST.

Sedma sezona Lina višebojca startala je baš u našoj školi. Ovo zanimljivo sportsko natjecanje ujedinilo je učenike svih razreda i okupilo ih na tribinama s kojih se ponovno čulo gromoglasno navijanje. Transparenti s najrazličitijim natpisima, navijački rekviziti, šarenilo boja... ničeg nije nedostajalo! Usijana atmosfera najavila je još jednog zanimljivog Lina višebojca. Tako je i bilo!

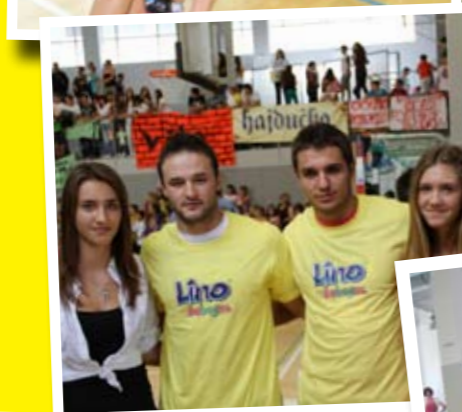
Lucija Stipičić, učenica 7. a razreda, podijelila je s nama svoj nagrađeni literarni uradak "Svijet po mom". Potom nas je razveselio naš školski zbor pod vodstvom nastavnice Zlatke Bakotić, raspjevani Antonijo Milatić i već uigrani duo Marcela Mandarić i Anamarija Alebić. Natjecanje je moglo započeti! Naravno, tu su i neizostavni voditelj Roberto Anić kao i naš Lino koji je bodrio natjecatelje na terenu, ali i uveseljavao najmlađe u publici.

Učenici od petog do osmog razreda natjecali su se u nogometu, rukometu, skoku u dalj, skakanju u vrećama, potezanju konopa... Rezultate su budno pratili naši nastavnici tjelesne kulture Nena Bakalar i Ljubo Križević. Osim učenika viših razreda, u sportskim su se vještinama okušali i učenici nižih razreda i pokazali da i među njima ima budućih sportskih nada. Prošlogodišnja pobjednica Lucija Mudrinić, učenica šestog razreda, dobila je svoju nasljednicu. To je učenica petog razreda Antonija Šegović koja je s 140 bodova nadmoćno pobijedila svoje protivnike. S dječacima nije bilo tako jednostavno. U samom finalu s ukupno osvojenih 140 bodova ostali su učenici osmog razreda Tino Stefanović i Ivan Vitaljić. Izvođenjem rukometnih sedmeraca pobjedu je odnio Ivan Vitaljić koji je pehar primio od naše proslavljene atletičarke Blanke Vlašić. Pored Blanke, našu je školu posjetila i najbolja hrvatska gimnastičarka Tina Erceg, vrhunski jedriličar i olimpijac Ivan Kljaković Gašpić i nogometaši Hajduka Goran Jozinović i Krešo Ljubičić. Oni su djeci podijelili brojne autograme, ali i savjetovali da se bave sportom i pravilno hrane.

Poznati sportaši posebno su podržali Podravkin projekt školskih jelovnika kojem je cilj unaprijediti prehrambene navike djece osnovnih škola u Hrvatskoj, a koji je predstavljen uoči Lina višebojca.

Drago nam je da smo i ove školske godine bili sudionici jednog ovakvog sportskog natjecanja. Hvala svima koji su svojim sudjelovanjem i svojim sportskim ponašanjem pokazali našu školu u zaista lijepom svjetlu.

Maslačak

INTERVJU S BLANKOM VLAŠIĆ

Blanka Vlašić, s preskočenih 208 cm, je svjetska rekorderka i dvostruka svjetska prvakinja u skoku u vis. U našoj školi uveličala je natjecanje Lino višebojac. Tom prilikom novinari naše škole razgovarali su s njom.

1. Svima nam je poznato da ste vrhunska sportašica, a nas zanima kad ste počeli maštati o tome?

BLANKA: Počela sam maštati o tome otkad znam za sebe. Trenirala sam od prvog razreda, a u petom sam počela maštati o visinama.

2. Znamo da Vam je tata trener, ali kako je to bilo u djetinjstvu? Je li Vas više podržavao tata ili mama?

BLANKA: Više tata, jer je on trenirao drugu djecu. Ja sam s njim išla na Poljud i trenirajući s njim počela sam osvajati visine.

3. Je i važno imati tjelesni 5 da bi se poslije postalo vrhunskom sportašicom?

BLANKA: Nije uopće važno. Mada je nemoguće ne imati tjelesni 5 da bi se postalo vrhunskim sportašem.

4. Znamo da se sportaši odriču dosta toga u životu, čega se Vama bilo najteže odreći zbog sporta?

BLANKA: Najteže mi se bilo odreći hrane i slatkiša koje sam prije jela. Mislila sam da je to najzdravija hrana na svijetu, ali sad mi je drago da sam skroz promijenila prehranu i da više tako ne mislim.

5. Jeste li bili odlična učenica i u ostalim predmetima i koji Vam je predmet bio najdraži?

BLANKA: Jesam, bila sam odlična. Sedmi razred sam prošla s 4, 9, a osmi s 5, 0. Nisam voljela matematiku i fiziku.

6. Sjećate li se svog prvog nastupa i jeste li imali tremu?

BLANKA: Ne sjećam se baš prvog nastupa, sjećam se niza nastupa s klubom. Često sam sudjelovala u štafetama. Trema je uvijek prisutna na nastupima.

7. Kad Vam je bilo najteže na natjecanjima?

BLANKA: Uvijek je teško na natjecanju i

uvijek želim napredovati što više. Najteža mi je bila ova, 2012. godina, zbog ozljeda.

8. Koji uspjeh i medalja su Vam najdraži?

BLANKA: Najdraže su mi sve zlatne medalje, a posebno dva zlata sa svjetskih prvenstava: zlato iz Barcelone i zlato iz Pekinga.

9. Kada ste se razboljeli i ozlijedili jeste li se bojali da je došao kraj Vaše karijere?

BLANKA: Naravno, bojim se toga svaki dan. Ozljede dosta utječu na moje treninge i uspjehe.

10. Što savjetujete mladima koji se žele baviti atletikom?

BLANKA: Jako su teški uvjeti, treba znati da je svaki sport težak na svoj način. Više puta sam htjela odustati jer sam bila vrlo iscrpljena, ali uvijek mi je utjehu pružala moja obitelj. Naravno, svi koji se žele baviti atletikom moraju imati strpljenja i moraju biti uporni.

11. Nama se djevojčicama sviđaju Vaše kratke frizure. Nosite li ih zbog sporta ili je to Vaš stil?

BLANKA: Kratke frizure (smijeh). Puštam kosu iako se to ne vidi. Život je jako težak s dugom kosom. Da sam sad djevojčica, nikada ne bih pomislila „opiturati“ kosu, jer mi ju je to samo uništilo. Jedva čekam da mi izraste kosa i da vratim svoju prirodnu boju.

12. Jeste li sada dobro? Na koju medalju sad jurišate? Što Vam je u planu?

BLANKA: Jurišam na sve medalje iako nisam 100% zdrava. Trenutno se pripremam za treninge i nove uspjehe.

13. Ima li u svijetu atletike više prijateljstva ili suparništva?

BLANKA: Suparništvo je uvijek prisutno u sportu, a to je sasvim normalno. Prijateljstva ostavljam kod kuće jer na

natjecanjima uvijek postoji iskra za pobjedom.

14. Sviđa li Vam se naša škola?

BLANKA: Da, ovo mi je najlipša škola na svitu!

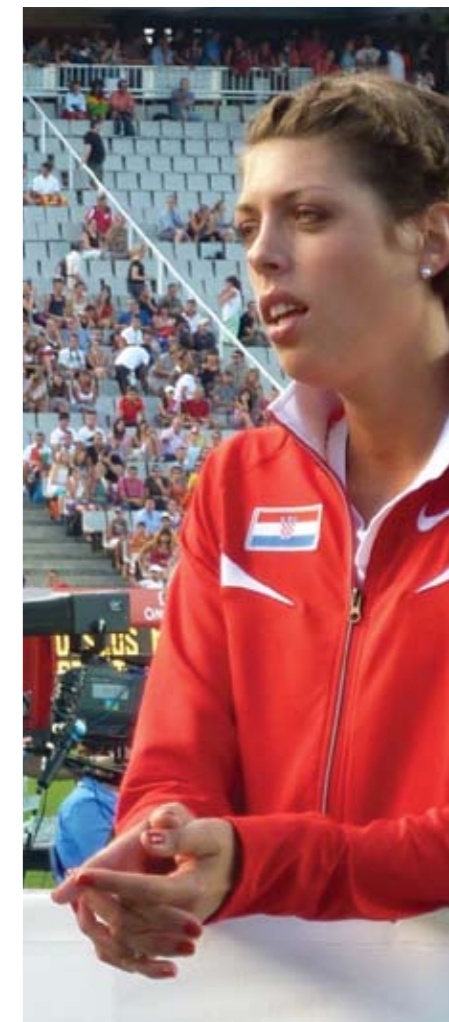
Hvala Vam što ste se družili s nama. Želimo Vam puno uspjeha u daljnjim natjecanjima i u životu.

Novinarke:

Petra Udiljak, 7.a

Kristina Gujić, 7.b

Lucija Stipičić, 7.a

DANI KRUHA

Kruh svagdanji, kruh života, kruh ljubavi...

Kruh- simbol života i rada ljudskih ruku ponovno je, makar na jedan dan, ujedinio i velike i male u našoj školi i postao simbolom ljubavi i zajedništva. I ove nam je godine cilj bio prikupiti što više novčanih sredstava za našeg učenika **Luku Sedlara**. Naše su vrijedne mame, učiteljice i nastavnice pripremile mnoštvo ukusnih slastica. Organizacije i uređenja škole prihvatile su se vrijedne učiteljice **Zdravka Alujević** i **Dijana Gracin**. Lijepo uređeni stolovi, prepuni raznih peciva i kolača, mamili su male kupce, ali i njihove roditelje koji su se spremno odazvali ovoj hvalevrijednoj akciji. Ponovno smo pokazali da se slogom i zajedništvom može zaista mnogo postići. Ponosni smo što u ovim teškim vremenima učenici naše škole i njihovi roditelji imaju zaista veliko srce i spremno se odazivlju svim humanitarnim akcijama. Hvala svima koji su svojim sudjelovanjem uveličali *Dane dobrote* u našoj školi.

Maslačak

Sigurno niste znali...

Zanimljivosti o kruhu

Postoji legenda da je u davno doba jedna nesretno zaljubljena kuharica tijesto pripremljeno za pečenje umjesto u pećnicu zabunom ubacila u vruću masnoću te je na taj način izumila krafne.

U Egiptu su kruh kao neisplaćeni dug pokopavali zajedno s tijelom radnika nakon njegove smrti. Tako se u jednom britanskom muzeju može vidjeti kruh star više od 4 000 godina.

U srednjem vijeku se komad starog kruha koristio kao tanjur koji bi kasnije ili pojeli ili dali nekom siromahu.

U starom Rimu se koristila poslovice "Panem et circensens", tj. "Kruha i igara". To je bio izraz koji su koristili carevi da

stanovništvo bude sito i zadovoljno te zaboravi na stanje u državi.

U Aziji je osnovna namirnica riža, a ne kruh i konzervativniji Kinezi npr. sendvič uopće ne smatraju obrokom.

U gulazima u SSSR-u zatvorenici su potkradali jedni druge, a najteže sankcioniran prijestup je bila krađa kruha (ponekad se kažnjavala smrću). Prešutno pravilo je dakle bilo da se kruh ne krade.

Prilikom krunidbe u Parizu (1774.), za dotad najveće nestašice kruha u gradu, francuska kraljica Marija Antoineta je na vijest o tome da je narod gladan i da nema kruha navodno uzvratila: "Ako nemaju kruha, neka jedu kolače!"

Kruh na stranim jezicima

bread (engleski); brot (njemački); pane (talijanski); pain (francuski); pan (španjolski); pao (portugalski); chleb (češki); kenyér (mađarski); ekmek (turski)...

Uzrečice o kruhu

Kruha i igara!

Tko tebe kamenom, ti njega kruhom!

Biti na kruhu i vodi!

Dobar kao kruh!

Išao je svijetom trbuhom za kruhom!

Iz "tog" brašna nema kruha!

Nada je kruh siromaha!

Kruha gladan!

Ne traži kruha nad pogačom!

Kruh sa sedam kora!

Dao mu je kruh u ruke!

Nemam ni za kruh!

Radim za kruh!

Težak je to kruh!

Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača!

Održana TRADICIONALNA LITERARNA VEČER

Pjesnici su čuđenje u svijetu...

U šestom mjesecu 2012. godine održana je još jedna literarna večer u školskoj knjižnici. Učenice Lea Bratić, Bruna Grubišić, Hana Perković, Karla Mandarić, Dora Pejdo, Vana Vestić i Megi Mandić osvojile su nas svojim radovima i pogledima na svijet. Cijeli program vodila je šestašica Tea Dević. Organizacije se i ove godine primila nastavnica Darija Zlatar koja se potrudila da sve protekne u najboljem redu. Vrijednost radovima povećana je ugodnom glazbom nastavnice Zlatke Bakotić.

Knjižnica je bila pretijesna za sve ljubitelje lijepe riječi. Uz nastavnike, tu su bili roditelji, djeca i njihovi gosti.

Jedna za drugom, nizale su se pjesme i sastavi koje je prekidao pljesak publike. Drugi dio večeri bio je posvećen knjizi *Galeb Jonathan Livingston* Richarda Bacha čiji su osvrt čitale učenice osmog razreda.

Ugodna večer završila je malom svečanosti na kojoj se uz par prigodnih riječi i buket cvijeća literarna grupa oprostila od svoje mentorice Darije Zlatar. Ona je tom prigodom zaželjela učenicima još mnogo takvih radova, a oni njoj uživanje u zasluženju mirovini.

Vana Vestić, 7. c

Šetnja krajem mojih predaka

Sredinom travnja ove godine moj otac i ja odlučili smo otići na jedan malen, kratak, ali za mene nezaboravan izlet. Bez posebnog razmišljanja odlučili smo se za obilazak očeva rodnog kraja, kraja mojih predaka, kraja iz kojeg potječemo. Otac se pri tom malo naljutio, ni danas ne znam na koga, možda i na mene jer je shvatio da uopće ne poznajem kraj svojih predaka.

Krenuli smo rano ujutro, a vožnja je trajala malo duže nego inače jer smo putovali tzv. starom cestom da bi, kako ja uvijek kažem, imao što vidjeti kroz prozor. Nagledao sam se velikih polja, oranica, vrtova, vinograda za koje sam na tren pomislio da im nema kraja.

Kad smo stigli u Imotski, popili smo kavu u prekrasnoj gradskoj kavani „Notturmo“ koja je inače posvećena jednom od najvećih hrvatskih pjesnika svih vremena – Tinu Ujeviću. Nakon toga smo kroz uske imotske uličice „protegnuli noge“ do Topane, poznate utvrde koja je u raznim ratovima služila u obrani grada. Opravdavajući svoj zanat, otac mi je – misleći da ga slušam – počeo pripovijedati razne povijesne događaje, a nisam ga slušao zbog očaranosti pogledom na kamene krovove kuća koji su se nepravilno naredali te na dva jezera – Crveno i Modro koja su s te visine izgledala kao dva dragulja što uistinu i jesu. Njih smo također posjetili. Ja sam, naravno, pokušao ubaciti kamen u Crveno jezero, pokušao odgonetnuti dugogodišnje čudo, ali nisam uspio. Čuo sam legendu i o *Gavanovim dvorima* koja mi je, moram priznati, bila vrlo zanimljiva. Isprva me bilo strah pogledati u to plavetnilo, ali ipak sam smogao snage i opravdao svoj spol. Na kraju smo još navratili do Prološča gdje sam napravio nekoliko snimaka u prirodi, posebno na mjestu gdje izvire Vrljika, rijeka ponornica.

Kad smo se napokon vratili u Split, bio sam neizmjereno sretan te sam nekoliko dana svima prepričavao svoj doživljaj. U buduću ću svima s ponosom govoriti odakle potječem, a ja i moj otac ćemo – dogovorili smo se – ovo ponoviti, ali na malo drukčiji način (rekao ja da će biti puno bolje).

Marko Tolić, 8. d

Nisu vremena loša, nego čovjek

Mnogi stariji ljudi uvijek prigovaraju: „Loša su vremena!“ Ja mislim da vremena nisu loša, već da smo ih mi pokvarili i na neki način uništili svojim sebičnim težnjama. Ponekad se i sam zapitam što se dogodilo s ovim svijetom, kuda on vodi, što je ljudima postalo najvažnije u životu. Nažalost, mnogi ne znaju odgovor na ova pitanja.

Vremena ne mogu biti loša ako mi to ne želimo. Ne bi bila loša da znamo ispravno upravljati svojim osjećajima i težnjama, zapravo da znamo upravljati sami sobom. Kroz život nas mora voditi ljubav, a ne materijalne stvari. Popravit ćemo stanje u društvu tek onda kada shvatimo u čemu griješimo i kada napokon odlučimo što nam je neophodno za život. Pri tom mislim na duhovne vrijednosti koje često zapostavljamo i zaboravljamo.

U današnje vrijeme tehnološke revolucije svi bi mogli biti sretni, ispunjeni i zadovoljni, ali nismo i to nam je pravi dokaz da nas neko novo računalo ili mobitel neće razveseliti jer je takva sreća kratkotrajna. Ako imamo novac, zapravo nemamo ništa. Ali, ako posjedujemo duh obogaćen pravim životnim vrijednostima kao što su ljubav, sreća i blagostanje imamo i život. Tek ćemo onda znati cijeniti taj bezuvjetni dar Božji. Ako se hranimo ljubavlju bit ćemo siti zauvijek, a ako se hranimo novcem, zauvijek ćemo ostati gladni i nezadovoljni. Vremena će se promijeniti samo ako mi to odlučimo.

Petar Dolonga, 8. b

Marina Gudelj 8. C

Sloboda je pravo i dužnost

Svatko od nas ima pravo na slobodu. Ljudi moraju biti slobodni kako bi rekli sve što žele i radili što žele, i da ih nitko ne sprječava u njihovim ciljevima.

Sloboda nas čini sretnima jer da nema slobode, naš bi život bio bezvrijedan. Radili bismo ono što nam drugi kažu. Osjećali bismo se zatočenima. Sloboda je pravo koje nam nitko ne može oduzeti, ali sloboda mora imati granice jer, iako je sloboda ono što nas veseli, ta ista sloboda nam može i nauditi. Kad misle da mogu sve zato što su slobodni, ljudi upadnu u loše društvo i rade pogrešne stvari. Ako smo slobodni, to ne znači da možemo kršiti pravila, iako nas ta pravila ograničavaju.

Nažalost, neki ljudi – iako su slobodni – ne osjećaju se tako, boje se suprotstaviti. Ponekad i prijeći granicu nije loše, ali samo ako to neće nauditi nekome i ako nas to čini sretnima.

Sloboda nije pravo da vrijeđamo druge, radimo loše stvari te na kraju naudimo i sebi i drugima. Sloboda je pravo i dužnost svakoga čovjeka i to pravo nam nitko ne može oduzeti. Moramo se boriti za svoje ciljeve i ne smijemo nikad odustati jer svaki je čovjek rođen da bude slobodan.

Kristina Kesic, 8. d

Marija Bilan 8. c

Taj san o slapu da bi mogo sjati I moja kaplja pomaže ga tkati

Jedan veliki slap sastavljen je od mnogobrojnih malih kapi. Svaka ta mala kap sjaji jednom posebnom ljepotom te je sama po sebi jedinstvena. Da nema kapi, ne bi bilo ni slapa. Svaka malena kap jednako pridonosi stvaranju slapa i njegovoj ljepoti. Kao što kapi pridonose stvaranju slapa, tako i ljudi pridonose stvaranju svijeta.

Ponekad se zapitamo koliko je naše značenje u cijelom ovom čovječanstvu, što se događa nestajanjem jednog čovjeka? Kao što bez kapi ne bi bilo slapa, tako ni bez ljudi ne bi bilo čovječanstva. Svaki čovjek jednako pridonosi svijetu.

Svojim postojanjem i stvaranjem čini ga boljim i ljepšim mjestom. Današnji slavni ljudi nisu ništa vrijedniji od nas „običnih“ ljudi. Svi smo jednako vrijedni i svi imamo jednaka prava.

Na svijet je potrebno gledati pozitivno i otvorenih očiju. Ne tražite sebi mane već vrline kojima ćete uljepšati ovaj svijet. Mi ljudi, svojom jedinstvenošću, doprinosimo boljem i ljepšem svijetu. Mi smo ti koji stvaramo svijet i činimo ga posebnim. Zato sjajte svojim posebnim sjajem i stvarajte svijet!

Marija Maleš, 8. b

Roditi se pod sretnom zvijezdom

Svaki čovjek ima pravo biti sretan, no njegova je odluka hoće li ne odustajati od potrage za srećom ili se prepustiti tragediji i užasu te vjerovati da mu jednostavno nije suđeno da bude sretan.

Svi govore kako je biti sretan prilično lako, ali teško je naći pozitivnu stranu onih loših stvari koje su ti se događale i onu negativnu ostaviti iza sebe. Većina nas se drži tih loših stvari i događaja. Možda zato što se bojimo nepoznatog, bojimo se žrtvovati onaj dio sebe koji nam jednostavno ne dopušta da se odvojimo od toga, a možda se, negdje duboko u nama, skriva sumnja da to ne zaslužujemo, da nam to oni „bolji“ ne dopuštaju.

Istina je da je, na koncu, biti sretan lako, ali samo ako uvjeriš samog sebe da svatko to zaslužuje, da ima pravo biti sretan, pa i ti sam.

Ja sam osoba koja cijeni one male stvari, sitnice koje mali broj ljudi zapaža, i to me usrećuje. Usrećuje me činjenica da nisam jedina, da se tu nalaze ljudi koji me razumiju, koji ne vjeruju u sreću koju drugi ljudi pronalaze u novcu i materijalnim stvarima, koji vjeruju u dobrotu i osmijehe čak i stranaca, koji znaju da zaslužuju biti sretni. U početku sam pripadala onoj „skupini“ koja se nije mogla osloboditi samog negativnog sebe, ali sam i u tom uspjela.

Uvijek će u čovjeku postojati osoba koja cijeni sreću i pronalazi je u sitnicama, koja vjeruje da sreća nije iluzija nego stanje uma do kojeg je lako i teško doći. Naposlijetku, svi smo mi rođeni pod sretnom zvijezdom, ali o nama ovisi hoćemo li nastaviti ići putem pod sretnom zvijezdom, ili pak putem pod „golim“ nebom.

Antonia Topić, 8. c

Mladi u modernom društvu

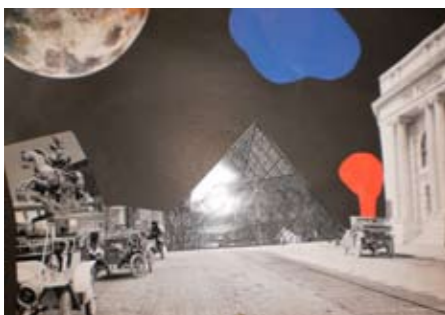
Mi danas živimo u modernom svijetu, svijetu u kojem vrijede drugačija pravila nego prije dvadesetak godina. Sve je postalo dvostruko brže, naprednije, razvijenije...Ali, je li to dobro ili loše?

Zbog toga mladi moraju brže odrasti i brže se suočiti sa životnim pitanjima. Moraju se suočiti s mnoštvom opasnosti i problema. Svakodnevno su izloženi djelovanju vanjskog svijeta, medija, tehnologije i sl. Sve se događa vrtoglavom brzinom. Mladima je u takvoj situaciji teško razlučiti što je dobro, a što nije, što je istina, a što laž ili samo jeftin marketinški trik. Doduše, razvoj tehnike i tehnologije je pomogao mladima, donio sa sobom veće izvore informacija i bolju povezanost. Ipak, život nam se sada svodi samo na televiziju, kompjutere, mobitele, tablete... Komunikacija se uglavnom sve-la na Facebook ili Twitter.

Mladi koji su drugačiji bivaju uljezi jer se ne mogu prilagoditi tom brzom, skupom i modernom životu. Neki upadaju u loše društvo i konzumiraju alkohol ili različite droge. Čovjek gubi samopouzdanje i pada u očaj pa zato poklekne pred ovisnostima, a sve u želji da bude prihvaćen. Nisu ni svjesni da polako uništavaju sebe i svoj život. Na taj način, nažalost, gubimo sve više mladih ljudi.

Dakle, modernizacija ima i pozitivne i negativne strane. No, odrastanje je postalo sve teže. Treba izbjeći mnoštvo zamki. Za to je bitan dobar odgoj i komunikacija s roditeljima i prijateljima. Važno je zauzeti ispravan stav prema životu i ostati vjeran sebi, čak i pod pritiskom društva. To je težak put, ali samo ćemo tako biti zadovoljni kad odrastemo i možda biti uzor drugima.

Marko Mandarić, 8. a

Marcela Mandarić 8. d

Moja generacija

Svoju generaciju bih podijelio na

tri različite skupine. Prvi su oni zarobljeni u svijetu informatike, svijetu moderne tehnologije. Oni većinu svoga dragocjenog vremena troše sjedeći ispred monitora ili televizora. Razlog ovome je to što nemaju prijatelja. U društvu su jako sramežljivi i teško sklapaju prijateljstva. Meni ih je žao jer će tek kad odrastu shvatiti u što su potrošili vrijeme. Drugi su oni koji misle da su „face“, da su odrasli jer piju alkohol, puše cigarete i uzimaju još „ponešto“. Iako znaju koliko im je to štetno, oni to uzimaju kako bi se „uklopili“. Kad upadnu u loše društvo, mala je vjerojatnost da će se izvući iz njega. Kad-tad će upasti u velike probleme jer će ih njihovi „prijatelji“ iz društva nagovoriti na to. Treći su oni kojih je najmanje. Na njih se trebamo ugledati jer su odlični u školi, uspješni u sportovima, pristojni i kulturni, i jer biraju svoje društvo.

Svojim vršnjacima savjetujem da se ugledaju u treću skupinu i da nađu aktivnosti u kojima će biti sretni i u kojima će uživati.

Luka Šego, 8. d

Roko Martić 6. a

Karla Matošić 8. b

Matea Rajčić 7. a

Antonia Bešlić 8. d

Šetnja šumom

Pokraj moga malog sela prostire se jedna šuma. Iz daleka izgleda mrka i crna, kao da je ljute njezini stanovnici, no dođeš li bliže, ugledat ćeš pravi mali raj. Šetajući ovom šumom, najprije osjetiš šuštavo lišće. S lijeve i desne strane uskog putića nalaze se visoka i debela zelena stabla. Toliko su visoka da imaš osjećaj kao da šetaš ulicom punom visokih zgrada. Zaviriš li malo dublje u šumu, posebno u krošnje stabala, vidjet ćeš male ptice u slamnatim gnijezdima, čut ćeš kako krište i otimaju se za hranu koju im majka donosi. I dalje te čekaju iznenađenja: tamo su slavuji, pripremaju se za svoj veličanstveni nastup. I orla i vranu ćeš vidjeti, i druge šumske stanovnike! Budeš li uporan i kreneš još dublje u šumu, naići ćeš na staru kućicu oko koje su se naredala stabla i čuvaju je kao oni švicarski vojnici papu. Tko li ih je davno zasadio?! Šteta što je usamljena u ovom carstvu ljepote. Kad napustiš šumu, raj za oči i uši nestaje, samo u tvojoj mašti ostaju teško izbrisive uspomene.

Petra Kujundžić, 6. b

Marko Milas 8. b

Selo moje bake

Selo moje bake i moje je selo. Smješteno je pod obroncima planine Svilaje. Glasovitost svog imena Crivac duguje cvijetu iz porodice karanfila koji pak dolazi od ikavskog oblika imenice crijevac. Na svakom djeliću našeg polja smješteni su izvori prirodne vode koji su otkriveni za vrijeme turske vladavine. Najpoznatiji od njih zove se Crivac koji se nalazi na Velikom vrhu, a ispod njega je pećina u koju su se ljudi skrivali za vrijeme rata.

Kao u svakom selu i u mome se još uvijek njeguju stari običaji. Još uvijek se čuju stihovi potekli iz naroda: „Poznaj se mala iz Crivaca, sitno ide, sileno koraca.“ Brižno se čuvaju narodne nošnje koje se pokazuju kod crkve sv. Marka koja je izgrađena 1891. te na smotri folkloru u Muću pod nazivom „Stara škrinja je otvorena“.

Pod selom se prostire veliko polje u kojem se vide trudi naših djedova. Sadi se pšenica i kukuruz, a na obližnjim obroncima raste majčina dušica, kadulja i smilje. Jesen i proljeće najljepše je doba kad se miješaju boje u prirodi, a ona je tada najiskusniji slikar koji na svojoj paleti zamiješa boje točno onoliko koliko treba. I nikad, baš nikad ne pogriješi. Tada je selo moje bake melem za oči i dušu. Malo je, lijepo i meni najdraže.

Ivona Ivančević, 7. a

Iva Anić 8. c

Na pustom otoku

„Gdje sam to?“ pitala sam se. Odjednom sam se našla na pustoj obali. Sama. Bez ičega! Neko vrijeme sam je promatrala. Sezala je u nedogled. Prava pustinja. Nikakvog bilja, a kamoli drveća nije bilo. Briznula sam u plač. Sve je nekako crno. Nikakav izlaz ne vidim. Tako očajna nisam ni primijetila da pada kiša. Bila sam primorana naći zaklon. Ali gdje? U svojoj strci gledala sam obalu, ali ne

i unutrašnjost otoka. Kad sam se smirila, odlučila sam razgledati okolo. Nakon sata hoda ugodno sam se iznenadila. Ugledala sam prekrasno, svjetlucavo jezero okruženo visokim drvećem, puno zrelog voća, što je dokaz da je puno soka. Razveselila sam se te sam počela zahvaljivati Bogu što me poštedio smrti.

Iznenada ugledah dugu koja se razlila nebom. Crvena, zelena, žuta... i još mnogo boja krasile su je. Ubrzo je prestalo kišiti te sam odlučila krenuti dalje. Šetala sam i šetala kroz bujnu šumu punu nekih tajanstvenih glasova i šumova. Učinilo mi se da čujem meni neku nepoznatu pjesmu. Ah, to je priroda! Idući putem našla sam se na nekakvom brežuljku. S njega sam imala pogled na cijeli otok. Koji divan prizor! Jedna strana je pusta (na kojoj sam se ja našla), a druga puna života. „No, što to dimi?“ upitala sam se. Dok sam promatrala otok nekakav dim je suklijao kroz rupu u zemlji. Zaprepastila sam se. Nije moguće da nisam sama ovdje u pustinji? Nož mi se zabio u srce od straha. Ne mogu vjerovati da sam se prepala mogućeg živog bića, a toliko sam čeznula za njim! Ipak, znatizelja me tjerala naprijed.

Odlučila sam poviriti što je tamo. Kad sam se približila ustanovila sam da se radi o nekakvoj špilji ispod kamenog brežuljka. Kroz maleni prozorčić ugledala sam čovjeka kako priprema vatru. Činio mi se tako poznatim. Pa, naravno! To je Robinson Crusoe! Željela sam ga pozdraviti. Ali kako? On me ne zna. Ali ja njega znam preko raznih priča. Odvažila sam se i pokucala na stražnja vratašca koja vode u špilju. On je otvorio i zaprepastio se. Ubrzo sam mu objasnila što se dogodilo i on me u čudu gledao. Nakon probijenog leda započeli smo razgovor o tome kako ja mogu ostati na otoku i pomagati mu u „poslovima“. Tako je i bilo. Nekoliko mjeseci „odsjela“ sam u njegovu toplom domu sve do jednog jutra kad sam kao i dosad obavljala poslove koje mi je Robinson zadao. Ugledala sam veliku rupu u zemlji. Približila sam se da je izbliza promotrim, ali slučajno mi se okliznula noga i počela sam propadati u nju. Tako sam padala, padala i padala...

I PUF! Odjednom sam se našla u svom krevetu, u svojoj sobi, u svojoj kući. Tek sam tada bila svjesna što se dogodilo. Sve je to bio san! Nakon nekoliko trenutaka sam se sabrala i bilo mi je drago što se sve to nije dogodilo. No, zauvijek ću pamtiti Robinsona Crusoea, svog posjetitelja u snovima.

Martina Bašić, 7. b

Igračka koja mi je obilježila djetinjstvo

Medu sam dobila još prije desetak godina. Pošto sam bila malena i pričala „svojim“ jezikom, nitko drugi osim starog gospodina Mede nije me razumio.

Gdje god bih pošla nosila sam ga sa sobom, pa čak i u liječnika. Kada smo oboje bili bolesni, pili smo ružne antibiotike i jedno drugome pravili društvo u krevetu. Uvijek me nasmijavao, pogotovo sa svojim medom što ga je držao u ruci. Krala bih mu ga, ali nikako ne bi uspijevalo. Vodila bih ga u duge šetnje, na duga putovanja, na otoke... Jednom je čak ušao u more. Nije znao plivati, a bilo je jako duboko! Brzo sam zaplivala za njim i spasila ga. Bio je jako zahvalan te mi je dao jedan veliki zagrljaj. Uvijek je bio sa mnom i kada bih doručkovala, ručala ili večerala. Još je lijep i sačuvan.

Sada sam malo starija i prošlo je dosta vremena pa sam malčice zaboravila na njega. Nadam se da se ne ljuti. Jer i dan-danas živi sa mnom u kući i čeka me da se vratim iz okrutnog svijeta odraslih.

Matea Kovačević, 7. b

Sara Serdarević 6. c

U maškarama

Stiglo je veselo vrijeme maškara. S prijateljima sam odlučio sudjelovati u maskenbalu. Odlučili smo se na grupnu masku. Uz pomoć boja, srebrnih folija i kartonskih kutija postali smo roboti. Smijali smo se jedan drugome jer se nismo mogli prepoznati. Srce mi je bilo puno radosti, iako sam se teško kretao i bio sputan. Pridružili smo se gradskoj povorci. Od buke i veselja nismo čuli jedan drugoga. Počeo sam se ogledavati oko sebe. Vidio sam mnogo strašnih vampira, duhova, razigranih plesačica, strašnih kauboja i mudrih Indijanaca. Posebno me privukla maska zmaja. Bio je šaren i dugačak. Kretao se polako i krivudao poput valova.

Nakon odabira pobjedničke maske hitne pomoći, koja je uz vozilo napravljeno od starih kolica, imala mnogobrojne liječnike i pacijente, palio se krnjo. Bio je osuđen zbog svih bolesti i nevolja koje su nas snašle. Povorka se počela stišavati i razilaziti. Kući sam stigao premoren, ali sretnan i razdragan. Takvi se uvijek vraćamo iz maškara.

Karlo Perković, 5. a

Ivan Bačić 8. d

Zagledani u budućnost

Kad me netko pita gdje se vidim za nekoliko godina, gledam ga u čudu jer stvarno ne znam kamo me životni putevi mogu odvesti.

Danas se od nas mladih očekuje da razmišljamo unaprijed, da budemo „zagledani u budućnost“. To uopće nije jednostavno jer su neki od nas prezaposleni onim što se događa sad, a neke još prošlost prati u stopu. Razumno je da nas se u osmom razredu pita što želimo upisati, tj. koju srednju školu želimo pohađati. Nerazumno je kad nas pitaju želimo li ići na fakultet. Takva pitanja nisu u redu jer ako se predomislimo (i to slučajno), dotična gospoda će nam ostatak života predbacivati da smo ih razočarali. Ne poznajem nikoga tko je već cijeli život isplanirao. Ja to niti ne pokušavam jer znam da je životni put satkan od uspona i padova iz kojih nešto možemo naučiti, i zato mu se jednostavno prepuštam.

Isto tako, budućnost se ne može isplanirati jer nismo vidoviti i nikad ne znamo što očekivati sutra, niti znamo kakve ćemo stavove i želje imati za par godina. Upravo zbog toga mi je planiranje svega „u paketu“ potpuno besmisleno jer nikad ne znamo u kakvoj životnoj situaciji

ji ćemo se naći i koliko ćemo toga morati pustiti da ode u zaborav da bismo joj se mogli potpuno prilagoditi i izići „neoštećeni“.

Stoga smatram da bismo trebali prestati biti „zagledani u budućnost“ i uživati u blagodatima koje imamo sada, a u budućnosti će biti ono što bude.

Karla Budimir, 8. d

Marcela Mandarić 8. d

Što ću ponijeti sa sobom iz osnovne škole

Evo, bliži se kraj osmog razreda. Nakon osmogodišnjeg druženja, ljubavi, zajedništva i veselja moramo se razdvojiti i otići svatko svojim putem.

Ja kao da još nisam svjesna da će ubrzo svemu biti kraj, da više nikada neću sjediti u ovim klupama, više nikada neću stajati u redu ispred ove škole, više nikada neću imati iste osjećaje kakve sam imala proteklih osam godina sa svojim prvim i vječnim prijateljima... Otići ćemo, svatko na svoju stranu, u svoju novu školu i tamo, puni nade, zaplivati u novim, većim i dubljim vodama.

Još nisam sigurna koju ću školu odabrati, ali znam da gdje god da odem i u koji god da razred upadnem, tražit ću ljude što sličnije onima s kojima sam provela većinu djetinjstva. No, naravno, kad ideš nekamo, ne možeš doći praznih ruku. Sa sobom ću ponijeti sve što su me s ljubavlju i trudom naučili poštovani nastavnici. Ponijet ću sve uspomene s putovanja na koje sam krenula kao mala djevojčica, a vratila se kao već odrasla i zrela djevojka. Također ću ponijeti sve lijepe trenutke i osmijehe s kojima sam ih ispunila, ali ću ponijeti i sve moje padove i tužne trenutke koje sam ispunila suzama. No, za njima ne žalim jer da bismo bili na vrhu, trebamo osjetiti kako je biti na dnu.

Mislim da je lako nabrajati sve te uspomene, trenutke, smijeh, tugu i sl., ali je ipak najbitnije znati da ću to sve nositi

u srcu. Tamo ću to zauvijek spremiti jer sam sigurna da tamo nikada neće izbljediti!

Tea Kačić-Bartulović, 8. d

Luka Stefanović 8. d

Svijet po mom

Gledam televiziju. Gledam ratove, djecu koja su gladna, poplave i nesreće.

Idem u školu. Djeca su glasna, svađaju se. Šetam ulicom i vidim ljude koji razgovaraju ružnim riječima i ne pomažu jedni drugima. U svijetu po mom ne bi bilo ratova i oružja. Djeca bi se igrala, odrasli bi pričali o veselim temama. Na televiziji bismo svaki dan slušali vijesti o uraganima sreće, erupcijama osmijeha i poplavama lijepih riječi. Kad bi nebo to vidjelo, poslalo bi sve ptice da veselo pjevaju. Kada bi zemlja to čula, naredila bi biljkama da rastu visoko prema nebu. Cijela bi priroda: biljke, životinje i ljudi, živjeli jedni s drugima u radosti i slozi.

To bi, zaista, bio svijet „po mom“!

Lucija Stipičić, 7. a

Ivan Bačić 8. d

Svijet po tvom

Dok sjediš na fotelji,
Najnovijem modelu,
Žvačeš hranu
U čistom odijelu.

Na poslu samo pričaš,
I nemaš dileme.
Tebi je svijet ružičast,
Ti nemaš probleme.

Nevolje u svijetu,
Tebe briga nije.
Novac te veseli
Dok drugi se ne smije.

Smiješan ti je onaj
Što kopa po smeću.
Svijet po tvome je bajka,
Znaš samo za sreću.

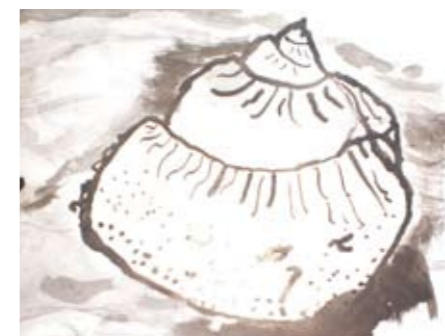
Vana Vestić, 7. c

Petra Marić 8. b

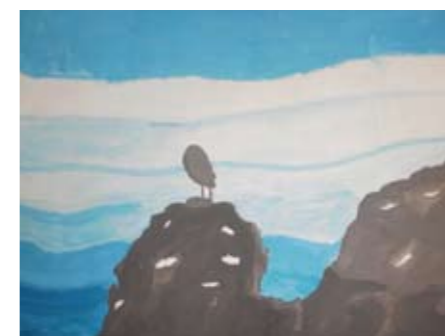
Ana Pisac 8. c

Andrea Čičmir 8. c

Lucija Mudrinić 6. c

Petra Šolić 6. b

Kristina Bilokapić 6. c

Bruno Bašić 8. a

Anamarija Alebić 8. d

Mirela Ančić 8. b

Sara Vukić 7. d

Preporuke iz naše školske knjižnice

Već i ptice na grani znaju da knjižnica nije samo mjesto gdje se posuđuju i čuvaju knjige, već mjesto gdje se dolazi po informacije, novosti, zabavne sadržaje, u njoj se organizira pomoć pri izradi nastavnih zadataka i razna natjecanja, a povremeno i školska nastava. Knjižnica je na usluzi svima, a najvažnija joj je uloga biti podrška nastavi u svakome pogledu. Knjižnica ima obvezu da svima u školi pruža dobrodošlicu i pomoć jer njezina je uloga nezamjenjiva.

NOVOSTI

Ovu našu lijepu i sunčanu knjižnicu proljeće je "zazelenilo" jer smo tijekom praznika dobili nove i šarene ormariće, ali mnogo toga se još nama u knjižnici dogodilo u ovoj školskoj godini. Prisjetimo se, na početku školske godine uveli smo novi sustav rada: zaduživanje, razduživanje i obrada knjiga pomoću računala. Raspored knjiga na policama promijenio se te su učenici upoznati s promjenama. Najvažnija novost je još jedno računalo koje, kao i sve u knjižnici, služi za potrebe učenika i nastavnika. Ono što je ostalo isto je veliki broj knjižnih naslova, časopisa, priručnika i multimedijalne građe dostupnih učenicima i nastavnicima.

LEKTIRA

Posebno smo ponosni brojem lektirnih naslova u našoj knjižnici, jer malo se koja škola može pohvaliti time da pokriva potrebe svih svojih učenika

za lektirnom! Roditelji su oslobođeni brige i troška, a na učenicima je zadatak da knjige sačuvaju za sljedeće generacije, što im do sada nikada nije bio problem i oštećene knjige su vrlo rijetke.

Ove i prošle godine, osim što smo obnovili stare, nabavili smo i neke nove naslove: *Leteći razred*, *Tajni leksikon*, *Mali lord*, *Kronike iz Narnije*, *Legende o Kristu* i *Zagrebačka priča*. Za slobodno čitanje odabrano je nekoliko hit-romana i slikovnica popularnih pisatelja da nam knjižnica ne bude samo "mjesto gdje se čuva lektira". Nabavljene su i zanimljive enciklopedije i priručnici koji se nažalost ne mogu iznositi, ali učenici su uvijek dobrodošli da ih čitaju i traže.

DOGAĐAJI U KNJIŽNICI

U knjižnici se organiziraju različiti događaji koji služe kao podrška nastavi. Nastavni satovi i prezentacije, izrada plakata, radionice, organizacija literarnih večeri i književnih susreta... sve u svrhu unapređenja nastave i promicanja kul-

ture čitanja. Školska knjižnica je u službi svima koji na bilo koji način pripadaju našoj školi i njezina uloga je biti otvorena i pristupačna za sve kojima je potrebna pomoć. U knjižnicu se treba dolaziti bez straha i sa zadovoljstvom, a naviku odlaženja u knjižnicu potrebno je razvijati kod djece od najranije dobi. Ove godine bio je organiziran i posjet trećih razreda Gradskoj knjižnici Marka Marulića uz grupni upis zainteresiranih učenika.

U knjižnici se svi razredi u okviru nastavnoga programa upoznaju s različitim sadržajima vezanima uz knjižničarstvo: trećaši se upoznaju s enciklopedijama, drugaši s časopisima, sedmaši s pretraživanjem mrežnih kataloga... Satovi lektire i radionice vezane uz čitanje povremeno se izvode u knjižnici, kao odmak od uobičajenog načina rada što djeca vrlo dobro prihvaćaju. Debate, kreativne i prigodne radionice, izrada plakata i brojni drugi sadržaji odvijaju se u knjižnici. Ali, najvažnije je spomenuti MLADE KNJIŽNICARE, grupu sastavljenu od učenika koji vole boraviti u knjižnici i pomagati u tekućem radu i organizaciji svih ovih događaja.

KNJIŽEVNI SUSRETI

Ove školske godine školu su u organizaciji knjižnice posjetile čak tri popularne spisateljice za djecu i mlade: **Željka Horvat-Vukelja**, **Sanja Pilić** i **Jadranka Čunčić-Bandov**. Gospođa Željka izvela je čak tri predstave-radionice koje su kod učenika nižih razreda izazvale salve smijeha i oduševljenja. Sanja Pilić predstavila je sebe i svoja djela učenicima petih razreda koji su je "napali" brojnim pitanjima, a poznata autorica igrokaza, glumica i lutkarica Jadranka Čunčić-Bandov izvela je svoje ludo zabavne predstave malenim prvašićima. Ove tri dame potpuno su različite, ali vrlo slične po važnim osobinama: ljubavljvu i razumijevanju djece te beskrajnom kreativnošću i motivacijom za rad s najmlađima. Sigurno su inspirirale brojnu djecu da i sami istraže svoje kreativne talente!

PREPORUKE ZA LJETO

Ljeto je vrijeme za uživanciju, igru i odmor. Nekome odmor znači naganjanje lopte po cijeli dan, a netko će se odlučiti za odmor uz knjigu. Ovim drugima nekoliko preporuka za ljetno štivo:

Za malo starije:

Pike, Aprilynne: Krila; Čarolije; Iluzije

Trilogija u kojoj petnaestogodišnja Laurel otkriva da je vila i da je poslana među ljudska bića s misijom. Zabavno i čarobno!

Collins, Suzanne: Igre gladi

Kada malena Prim bude izvučena kao predstavnik rudarskog okruga u okrutnim Igrama gladi, njezina starija sestra, šesnaestogodišnja Katniss, javit će se dobrovoljno kako bi je zamijenila.

Uzbudljivo i prilično okrutno! Postoje i nastavci **Plamen** i **Šojka rugalica**, a preporučujem i izvrstan film snimljen prema ovoj knjizi.

Naprt, Robert: Luna

Luna, ostavši bez roditelja i iskorijenjena iz poznate sredine, pokušava naći utočište u tetinoj obitelji. No, tamo otkriva mračne tajne koje bi je mogle stajati života. Provjerite kako hrvatski autor može napisati uzbudljiv i suvremen roman nakon kojega nikada više nećete isto doživljavati neke hrvatske krajeve!

Alexie, Sherman: Apsolutno istinit dnevnik Indijanca na određeno vrijeme

Četrnaestogodišnji Arnold, umjetnička duša, živi u indijanskom rezervatu. Razlikuje se od vršnjaka i zbog toga je često predmet poruge i žrtva nasilja. Kada se odluči preseliti u bjelačko okruženje pravi zaplet tek počinje! Ovaj će vas roman obogatiti na brojne načine, nećete požaliti ako ga posudite!

Rowling, K. J. Bajke barda Beedlea

Svaka od pet osebujnih priča u "Bajkama barda Beedlea" čarobna je na svoj način, ali sve čitatelju oduzimaju dah majstorskim spajanjem smiješnog i pogibeljnog. Za ljubitelje Harryja Pottera, ali i sve ostale pustolovne knjigoljupce.

Garcia, Kami; Stohl, Margaret: Divna stvorenja

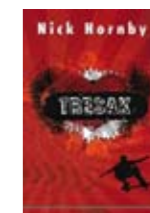
Još jedan od nasljednika trilogije "Sumrak", jednako će vas začarati i odvesti na divno, ali i zastrašujuće putovanje. Kao stvoreno za kraćenje dugih vrućih dana, a posebno za one koji maštaju o fatalnim ljubavima... Jedan od najvećih hitova u svijetu romana za mlade.

Stiefvater, Maggie: Drhtaj

Još jedan "sumrakoliki" roman: ovaj put u igri su vukovi koji se pretvaraju u ljude, ljubav je ponovno fatalna, a tajna je skrivena duboko u šumi... Ipak, *Drhtaj* ima znatno manje fantastičnog, a više ljubavnog i društvenog u svojoj priči iako je zaplet u osnovi sličan.

Hornby, Nick: Tresak

Genijalni Nick Hornby svojim se najnovijim romanom obraća najviše tinejdžerskoj publici. Kada ste posljednji put pročitali zanimljiv roman o nekom svakodnevnom, običnom problemu? Maloljetnička trudnoća jedna je od "škakljivijih tema", ali kada Nick Hornby piše o njoj, pripremite se na salve smijeha. Ukoliko vam se sviđa, potražite i "Sve zbog jednog dječaka".

Za malo mlađe:

Pilkey, Dav: Zgode i nezgode kapetana Gačeše

Luckavo, šašavo, ble-savo... Neodoljivi kapetan koji može letjeti pomoću gumilastične sile preporuča svoj epski roman u stripu učenicima mlađe školske dobi. Toliko je slavan i karizmatičan da su o njegovim avanturama napisani i brojni nastavci. Pročitajte li prvi, htjeti ćete ih sve!

Kinney, Jeff: Gregov dnevnik

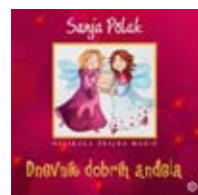
Biti klinac ponekad može biti prava gnjavaža, a nitko to ne zna bolje od Grega koji će se naći protiv svoje volje bačen u školsko okruženje gdje su neuhranjena slabašna stvorenja primorana dijeliti hodnike s visokim i opakim klintcima koji se već briju. Kako će se Greg snaći provjerite u Gregovom dnevniku i njegovih nekoliko nastavaka.

Grozdanić, Ksenija: Nova sam u školi

Pamela se doselila u novi grad i novu školu. Malo je izgubljena, svi je čudno gledaju, a svoj novi život u pismima prepričava staroj prijateljici Ivani. Svaki početak je težak, ali Pamela ima tako dobar stav i karakter da savladava sve teške prepreke. Simpatično, realno i životno!

Polak, Sanja: Dnevni dobrih anđela

Nova knjiga omiljene Sanje Polak (Dnevnik Pauline P., Petrica pričalica...). Treba li bolja preporuka? A još kada su glavni likovi anđeli, njih 24, od kojih svaki predstavlja jednu vrlinu i koji pomažu učenicima jednoga trećega razreda u izradi božićnog zadatka, što još reći? Brzo po knjigu!

Dahl, Roald: Fantastični gospodin lisac

Svaki put kad gospodin Lisac ukrade kokoš s farme, gazde Mješina, Mahuna i Muljić zelene od bijesa pa su iskovali pakleni plan kako gospodina Lisca izvući iz njegove rupe jednom za svagda. Ali, gospodin Lisac je previše fantastičan za njih. Ako ste voljeli knjige Charlie i tvornica čokolade, Vještice ili Matilda, ovu ćete obožavati.

Simon, Francesca: Grozni Grga

Grga je grozan. Svi to znaju, i njegovi roditelji koji se na ulici prave da ga ne poznaju, i njegov brat, Savršeni Siniša (koji je sasvim jednostavno, savršen) pa i svi susjedi. Grga je grozan ne samo u ovoj knjizi, već i u brojnim njezinim nastavcima. Totalno sjajan. Kompletno zločest. Namijaj će vas do suza.

Atwater, Richard: Pingvini gospodina Poppera

Gospodin Popper, soboslikar, bio je zanesenjak. Čak i kada bi bio zaokupljen poravnavanjem ljepila na tapetama ili ličenjem fasade tuđih kuća, zaboravio bi što radi. Razlog zbog kojeg je gospodin Popper tako rastresen je taj što uvijek sanjari o dalekim zemljama. No jedan neočekivani događaj unijet će više nego dovoljno uzbuđenja u njegov život...

Ana Bonači, knjižničarka

BISERNICE

BISERJE

Svake godine donosimo zanimljive dijelove, misli i zaključke koji su nastali na zadane teme u školskim zadaćama. Ovo je samo dio tih misli, a mnoge od njih ostale su zaključane u školskim ormarićima...

Šestaši

Od svih naših moći ljubav je najviša, najdivnija

Ja vjerujem da ljubav može promijeniti svijet. Želim vjerovati, jer kakav bi bio svijet bez ljubavi?

Daniela Soldić, 6. a

Ljubav... jedna riječ sa stotinu značenja. To je osjećaj koji ne poznaje granice. Najljepše je voljeti nekoga i biti voljen.

Katarina Radanović, 6. a

Još od malena sanjam o danu svog vjenčanja. Razmišljam kakva će mi biti vjenčanica, buket, frizura... Danas pogledam svoje roditelje, ali i baku i djeda. Sretna sam što su proslavili "zlatni pir". Na Valentinovo tata je kupio mami lijep buket cvijeća i išli su su kazalište gledati "Splitski akvarel". Mislim da su oni baš poput Lešandra i Perine...

Ana Bilić, 6. a

Bez ljubavi život nema smisla, nema svoj svrhu. Novac nam je potreban, ali ljubav nam omogućuje ispunjenost. Ona je pokretač svega.

Ena Marinković, 6. a

"Neobičnjaci" iz našeg naselja

U mom naselju živi čovjek neobična izgleda. Zbog takvog izgleda svi ga se boje, a on je zapravo vrlo brižan i voli se igrati s djecom... Dobra je i duhovita osoba. U

očima mu se vidi dobrota i ljubav prema djeci. Iz usta mu izlaze samo tople riječi... Mama mi je rekla da u čovjeku ne gledamo vanjsku ljepotu nego unutarnju jer je najvažnije da čovjek ima dobro srce.

Karla Miljak, 6. b

U mojoj zgradi živi jedan, meni vrlo drag i zabavan susjed po imenu ...

On je malo krupniji, tamnopus čovjek, ima tridesetak godina. Kratka kovčava smeđa kosa, dva tajnovita oka puna smijeha, vedrine i veselja... Iza ovog naizgled „macho mena“ krije se topao čovjek. Kad sam tužna, utješi me, kad padnem, pomogne mi da ustanem. Eto zašto ga volim i zašto mi je poseban.

Nikolina Bukarica, 6. c

Zamislite čovjeka koji ima 31 godinu, a druži se s djecom! Nosi odrpane hlače pune rupa kao sir pa mu se često smijemo i zezamo ga da ima puno džepova. Majica mu je pokidana, tenisice stare kao Dioklecijanova palača. U njima s nama igra nogomet. Lice mu se skoro i ne vidi jer ima bradu veliku kao čarobnjak, brkove i dugačku kosu u koju zaveže novac. Ljudi ga često zaobilaze kao da je neki razbojnik, ali varaju se, dobar je kao kruh. Uvijek je spreman pomoći i odgovoriti na sva pitanja. Kad ga pitamo zašto se tako odijeva, vrlo je misteriozan i ne odgovara... To je naš ... S njim ćemo se uvijek družiti kako god se odijevao i izgledao.

Marko Spain, 6. c

Ovaj se „neobičnjak“ voli odijevati u „gay boje“: roza trenerka, plava majica, ljubičasta jaketica, gumbići sjajni poput sunca, plavo-ljubičaste tenisice sa zelenim vezicama. Voli trčati i pušiti one smrdljive cigarete koje ne donose ništa dobro... Voli se družiti s prijateljima, kartati se... Prema izgledu bi svi rekli da je grub i bezosjećajan, ali je zapravo dobar čovjek...

Ne možeš odrediti kakav je netko ako ga ne upoznaš.

Darko Vujica, 6. b

Bijaše on stariji čovjek srednjeg rasta, sijede kose po kojoj je bio prepoznatljiv. Tu smo frizuru zvali „Einstein dir“. Bio je mršav poput nježne proljetne grane, a snažan kao Popaj. Bio je zidar, pitur, drvo-sječa... sve što je mogao biti. Svi smo mu se divili, i stari i mladi... Nas djecu posebno je volio. Davao nam je bombona mada sam ni za kruh nije imao. Govorio je: „Tribi daci davat, na njima svit ostaje.“ Mnogi su ga se bojali, a mi smo im tvrdili da za to nema razloga, no strah je vjerojatno izazivala njegova odjeća... Nedostaje nam!

Gabrijela Glavan, 6. c

Humor je pojas za plivanje rijekom života

Danas se sve manje ljudi smije. Za to su krivi problemi, a najčešće oni materijalni. Ipak, neki ljudi jako dobro znaju da je humor nešto bez čega ne možemo živjeti pa se smiju unatoč problemima oko sebe. Mislim da su u pravu. Smijeh zaista liječi, uz smijeh sve je lakše.

Hela Bešlić, 6. a

Kad si tužan humor je nešto što ti može pomoći. Svijet će biti bolje mjesto ako u njemu bude više šaljivdžija. Zato se svakodnevno moramo smijati jer smijeh je najbolji lijek.

Luka Delić, 6. a

Osmaši

Mladi u modernom društvu

U današnjem društvu mladež se suočava s mnogo negativnih utjecaja kojima se treba znati oduprijeti. Današnje društvo je sebično, a prioritete današnjice su zarada i novac. U tom cijelom bunilu mladi se teško snalaze.

Helena Barać, 8. b

Većina mladih ljudi prerano ulazi u svijet odraslih, prerano se zamara problemima ovoga društva. Mladi bi trebali graditi novu budućnost kako bi jednog dana ovaj svijet bio bolje i ljepše mjesto za život.

Katarina Vuknić, 8. a

Kod mladih treba isticati njihova postignuća, naučiti ih da se ne žure odrasti i da uživaju u svojoj mladosti.

Karmen Svalina, 8. b

Moderna tehnologija potpuno je zahvatila mlađe generacije. Djeca 21. stoljeća više vremena provode za računalom nego sa svojom obitelji i prijateljima. Otušeni su. U današnje vrijeme mladi žele što prije ući u svijet odraslih, stoga podlegnu pred mnogim ovisnostima.

Petra Dundić, 8. b

Danas mnogi slavni ljudi daju loš primjer mladima. Mladima su potrebni pozitivni uzori, ljudi koji su do uspjeha došli svojim radom i trudom.

Dario Jagnjić, 8. b

Nisu vremena loša, nego čovjek

Danas je premalo ljubavi oko nas. Nezadovoljni smo sami sobom i razočarani u ljude oko sebe. Zato se sve više okrećemo materijalnim stvarima u nadi da ćemo u njima pronaći svoj smisao života.

Matea Debak, 8. b

Ljudi nisu ono što su bili nekada. Moderni svijet ih je razmazio. Tehnologija i novac učinili su ih pohlepnicima i oholima. Nema više ljubavi i zajedništva.

Toni Jukić, 8. a

Čovjek u današnje vrijeme ne živi više u ljudskoj zajednici već sam za sebe. Svi govore da nas ovo vrijeme tjera da vjerujemo samo sebi, ali takvim razmišljanjima tonemo sve dublje što dovodi do sve većih razlika među ljudima.

Ana Parčina, 8. a

Jedini način da našu budućnost okrenemo na bolje jest da shvatimo važnost duhovnosti, obitelji i zajedništva.

Ivan Vitaljić, 8. b

Vremena se mijenjaju i to je sasvim razumljivo. No, idemo li predaleko u svojim ambicijama i težnjama? Jasno je da se ljudi ne zadovoljavaju niskim plaćama, lošim životnim uvjetima i slabim položajem u društvu. Drugim riječima, nitko ne želi

„mrvica sa stola“. Zbog toga ratujemo sa svima oko sebe i tražimo rješenja za bogatstvo preko noći.

Ivan Bačetić, 8. b

Da bismo popravili stanje u svijetu trebamo se početi mijenjati, početi od samoga sebe i to još danas. Ako shvatimo da nisu vremena loša, nego čovjek, promijenit ćemo ovaj svijet nabolje.

Marko Milas, 8. b

Svi različiti- svi jednaki

Danas svi žele jednakost, a u isto se vrijeme bore i za različitost. Upravo je zbog toga današnji svijet toliko kompliciran.

Tea Luković, 8. a

Svi smo mi posebni svojim izgledom, karakterom, vjerskom opredjeljenošću... Današnji svijet je sklon osuđivanju i omalovažavanju različitih od sebe samih. Ljudi previše prosuđuju druge ljude, a premalo sebe.

Karla Matošić, 8. b

Bog nas je sve stvorio različite, ali svima nam je dao jednaka prava. Svi mi imamo pravo na različitost, ali isto tako i na jednakost u današnjem društvu.

Tea Grizelj, 8. a

BISERI

5. d

- Kojem otoku pripada grad Knos?
- Otoku Kreki.

- Što mjerilo prikazuje?
- Prikazuje boje na karti.

- Kakvo mjerilo može biti?
- Nacrtano i gramatičko.

- Koji je drugi naziv za mjesječnicu?
- Sanjarenje.

- Koji je drugi naziv za Laokontovu skupinu?
- Isprepletene noge.

- Nabroji godišnja doba.
- Siječanj, veljača, ožujak...

- Koji je glavni grad Italije?
- London.

- Kako se zovu stanovnici Italije?
- Italijani.

- Gdje se ulijeva rijeka Amazona?
- U drugu rijeku.

Zapisala Dora Božidar

6. a

- Koje su rijeke u Africi?
- Hong Kong...

- Nastavnica: Bruno, pa gdje si ti?
- Jesi li na Mt. Everestu u Francuskoj?

- Koji je glavni grad Kine?
- Japan.

- Kakva je klima uz ekvator?
- Suha i vlažna.

- Gdje se nalazi Marijanska brazda?
- Ja mislim na Cetini ili na Marjanu.

- Koji su najveći gradovi u Aziji?
- Kina...

- Nastavnik: Koje si mjesto osvojila na natjecanju?
- Učenik: Pa, vi ste mi rekli 15. mjesto.
- Nastavnik: Ma to sam ja bezveze bubnja.

- Koji je glavni grad Njemačke?
- Pariz.

- Što je Celularije napravio papi?
- Zatvorio ga u zatvor.

- Nastavnica: Sad kad dobiješ jedan možeš se slikat.
- Učenik: Lucia ima fotoaparata.

Zapisala Daniela Soldić

6. b

- Tko su to Gradišćanski Hrvati?
- Ivan: To su ovi ode iz ove zgrade.

- Imenicu u genitivu zamijeni posvojnim pridjevom.
- Mate: Čipka iz Paga - Čipkina Paga.

- Pisanje velikog i malog slova (Ravne njive)
- Nastavnica: Briši tu svoju njivu!
- Jakov: Ne mogu izbrisati njivu. Na njoj se radi.

- Nastavnica: Ivana Brlić-Mažuranić živjela je u Slavanskom Brodu.
- Petra: A di je sad!

- Koje je države Pipin Mali bio kralj?
- Mate: Frančečke!

- Tko su to predci?
- Petra: To su moji potomci.

- Što su to glagoli?
- Mate: Glagoli su riječi koje opisuju kakvo je što, čije je što i od čega je što.

- Tko je okrunio Karla Velikog u crkvi sv. Petra?
- Lucija: sv. Petar!

- Nastavnica: Gdje je Japan?
- U Africi!

- Nastavnica: Koji je to bio biskup?
- Ivan Pavao X.

- Što je to cement?
- Mate: Cement smjesa betona.

Zapisala Tina Lovrić

6. c

- U koju ćeš ti školu bez matematike?
- Ja ću u ekonomsku, tamo nema matematike.

- Nastavnice, nastavnice, vidite kako ovi voze biciklu po moru!

- Duje, Duje, nije ti to more, to je poplava na cesti.

- Što je Mojsije bio u pustinji?
- Bio je žedan.

- Što je Mojsije bio u pustinji, ja sam vjeroučiteljica, ti si učenik, a on je bio...?
- Student.

- Kakva je svijeća simbol Isusa?
- Upaljenog.

- Where are you born?
- I was born in Hospital.

- Ovdje žive Minduidi, Binduidi, banditi.

- Nastavnice, mogli ste mi dat dva!
- Nisam ja Djed Mraz pa da poklanjam ocjene!
- Ne, Vi ste Baka Mraz!

- Bože, daj još jedan potres pa smo kvit!

- Gdje je Jezersko visočje?
- Pa, nastavnice, logički: u jezeru.

- Je li to nešto zvačeš?
- Ne, to je bio nokat.

- Papa Leondard IX...
- Kako nastavnice? Je li Papa Leonard Debeli?

- Zatvori jezik!

- Što dijele Gibraltarska vrata?
- Afriku od... Francuske.

- Kakva je klima u Sahari?
- Philiphs.

- Zašto Afrikanci imaju deblje usne?
- Zato što im je vruće pa puno pušu.

- Nabroji neka staništa!
- Obitelj, šuma...

- Što je ozonska rupa?
- To je nešto slično rupi u siru.

- Koje su životinje aktivne danju?
- Sova.

- Sjećaš li se Crkvenog raskola?
- Ne, tada se još nisam rodila.

- Nastavnice, ne mogu pisati, boli me noga!
- Samo se ti odmori, već ćeš ti to nekako prepisati.

- Nastavnica: Spremite sve što nema veze s prirodom! (nakon dvije minute)

- Marko, zašto si spremio knjige?
- Na knjigama su korice, to je plastika, a to nema veze s prirodom.

- Sutra ću vam dati nenajavljeni test!

7. a

- Kakve su kiše?
- Kiše su blage i kišovite.

- Od čega se radi svijeća?
- Radi se od svinjske masti.

- Koja je industrija najrazvijenija?
- Prodaja ribe u konzervi.

- Što radiš?
- Pričam sama sa sobom.
- Hoćemo li u grupni monolog?

- Žene po bontonu mogu u prostoriji nositi kapu.
- Dobro je, kad je tako onda sam ja žena-muško.

- Što je Dioklecijan sadio?
- Glavonošce.

- Što je to obitelj?
- Obitelj je zajednica ljudi i žene.

- Koja je književna riječ za cipele?
- Opanci.

- Zašto nisi učio hrvatski za danas?
- Učio sam likovni.

- Što su to protisti?
- To su organizmi koji prosto govore.

- Reci jedan poluotok?
- Rim.

- Nastavnice, možemo li to kopirati pa zalijepiti?
- Ne možete.
- Pa, dajte, nisam ja Mozart pa da znam crtati.

- Je li cvrčak kukac ili ptica?

- Frane, što to jedeš?
- Jedem burek jer me boli grlo.

- Što su to prijedlozi?
- To su nepromjenjive vrste riječi koje se najčešće prilažu prijedlozima.

- Što su gangliji?
- Nakupine životinja.

- Gdje bi volio živjeti u Austriji?
- Tamo gdje ima najviše mora.

- Reci mi nešto o Vatikanu?
- Hmm, papa je otiša ća.

- Što je to na karti?
- To je nizinsko gorje.

- Čime je subjekt najčešće izrečen?
- Predikatom.

- Pivac, odakle si?
- Odi sa Ravnih njiva.

- Jesi li napokon pročitao lektiru?
- Jesam, nastavnice, prvih 10 strana, a ostalo sam prolistao.

Zapisala Petra Udiljak

7. c

- Kako liječimo bakterijske bolesti?
- Antidepresivima!

- Što je stanica?
- Osnovna mjerna jedinica!

- Otrovnost gljiva?
- Mjehura! (umjesto muhara)

- Koliko stanica ima jednostaničan organizam?
- Sedam milijuna!

- Tko se prvi poklonio Isusu kad se rodio?
- Marija, Isus...

- Kakvi su bili prvi filmovi?
- Crno bijeli u boji!

- Tko je bio Christopher Columbo?
- Policajac!

- Što je komedija?
- Komedija je priča koja završava tragično!

- Što je anticiklona i kakvo vrijeme donosi?
- To je broj umrlih ljudi!

- Prva parlamentarna država?
- Istra!

- Tko je prije Isusovog rođenja naredio da se izvrši popis stanovništva?
- August!
- Tko je on bio?
- August Šenoa!

- Opiši polarnu klimu!
- Jako suha, vruća...

- Koje države okružuju Hrvatsku?
- BiH, Island...

- Reci mi nešto o spužvama!
- Imaju otvoren krvotok...

- Reci mi nešto o Augustu Šenoa!
- Rođen 1938., umro 1881. ...

- Od čega je napravljen pribor za jelo?
- Od hrđe!

- Tri germanska jezika...
- Kineski, japanski...

- Četiri grada Velike Britanije...
- Pariz i Amsterdam!

- Koji su problemi Sjeverne Irske?
- To što im na vremenskoj prognozi kažu da će padati kiša i na kraju bude sunčano!

- Od čega se sastoje lužine?
- Od deterdženta!

- Zelene alge?
- Jadranski golupčić! (umjesto klobučić)

Zapisala Vana Vestić

7. d

- Tko dolazi na vlast u Beču nakon Ferdinanda?
- Ne znam!
- Franjo koji?
- Tuđman!

- Koje se dvije zemlje nisu slagale... Austrija i...?
- Purska.

- Kada je nastalo kršćanstvo?
- U 9 stoljeću!

- Gdje je sagrađen prvi židovski hram?
- U Meki.

- Zašto si zakasnio?
- Zvonilo je prije nego što sam ušao.

- Odakle vruća voda u gejzirima?
- Iz bojlera.

- Koja je ovo zgrada u Berlinu?
- Zgrada HEP-a.

- Koja je najveća luka u Hrvatskoj?
- Imotski.

- Što se prvo pojavilo u Francuskoj revoluciji?
- Hrvatski narodni preporod.

- Koji su pomoćni glagoli u hrvatskom jeziku?
- Biti i ne biti!

- Koje se pivo pije u Irskoj?
- Hajdučko.

- Zašto nisi napisao domaći rad?
- Zvonio mi je telefon.

- Kakav je ovo pridjev u rečenici?
- Epitetni.

- Zašto nisi došao na dopunsku, znaš da moraš ispravljati? (Dopunska je bila u 7. 15)
- A mora san ručat!

- Bosanci nisu poznati po nekom svom proizvodu.
- Jesu nastavnice, oni prodaju čevape.

- Kakva je mediteranska klima?
- Ima puno snijega...

- Od čega je građeno tijelo spužve?
- Od spužve.

- Koja je najpoznatija spužva?
- Spužva Bob Skockani.

- Zašto grabežljivice imaju dobar vid?
- Zbog sira.

- Što praptica ima od gmazova?
- Prste.

- Koju je poznatu tragediju napisao Shakespeare?
- Juran i Sofija.

- Ptice kao prilagodbe za let imaju 5 zračnih...?
- Jastuka!

- Pronađi Bjelorusiju.
- To ne postoji.

- Na slici vidite šišmiša...
- Ne nastavnice, to je leteća lisica!

- Ponovit ćemo predikatnu rečenicu... Daj mi jedan primjer...
- Ručak je da noge poližeš!

Zapisala Tea Dević

8. a

- Gdje je nastao prvi film?
- Nastao je u caffè baru.

- Iz kojeg romana su Mesud i Šćepan?
- Iz Sulejmana Veličanstvenog.

- Nastavnice, koja je ovo voćka, jel' ovo ljubičica?

- Zašto je kršćanska vjera objavljena?
- Popularna je.

- Kao što slap ne može bez kapi, tako čovječanstvo ne može bez čega?
- Čovječanstvo ne može bez slapa.

- Od čega su hrvatski inovatori na pravili bukobrane?
- Od ovčje kože.

- Žena ima više jer muškarci rade teže poslove pa izumiru.

- Kakve se djece više rađa?
- Mlade.

- Kako žena može izračunati plodne dane?
- Digitronom.

- Popravio sam se u matematici, prošle godine mi je bila 1, a sad imam dvije dvice, ali mi je opet jedan.

- Madonna has never won a Grammy. (Grammy)

- Koji je plin bio puštan u baraci 5. b u Auschwitzu?
- Kuhinjski plin.

- Ernest Hemingway rođen je 21. srpnja 1899. godine u Požegi.

- Where do the girls wear high heels?
- Home to take pictures.

- Ma Hitler je napao Njemačku.

- Što je temelj spolnosti?
- Dijete.

- Koja je razlika između velikog i malog mozga?
- Veliki je mozak veći od malog.

- Tko je bio Ivan Šubašić?
- Golman. (ban)

- Objasni građu kosti.
- Sve počinje od kralježnice...

- Od čega je građena kost?
- Od kože.

- Tko je William Shakespeare?
- On je slikar.

- Od čega bi ti živio u Gorskoj Hrvatskoj?
- Od trave.

- Kakvo je Jadransko more?
- Mokro.

- Tko je bio Hamlet?
- Ma onaj pisac.

- E, sad kad ništa ne znaš, nećeš dobiti tri jedinice nego samo jednu.

- Kasnije ćemo se vidjeti ja, ti i ra zrednica u četiri oka.

- Na Pedeseticu slavimo rođendan crkve.
- Gdje ga slavi?
- U Muralla.

- Što se nalazi između klijetki i pre klijetki?
- Grudi.

- Zašto su nam važni valovi u fizici?
- Zašto baš pričamo o valovima?
- Da ne dobijemo asa.

- Che cosa fai quando sei a terra?
- Ho mangiare e spavare. (dormire)

Zapisala Ana Bilandžić

8. b

- Koje je obilježje ljetnog turizma?
- Skijanje.

- Kakav je svila materijal?
- Svilen.

- Za što služi celuloza osim za prerađivanje papira?
- Za wc papir.

- Od koje ovce je najbolja vuna?
- Gregora.

- Paški sir je s otoka Krka.

- Koja je poznata hrana za stoku u gorskoj Hrvatskoj?
- Whiskas.

- Reci mi nesto o Velebitu.
- Zovemo ga planina s "dva lica" jer je dvoličan.

- Što je ekstenzivno stočarstvo?
- Kad koze ekstenzivno trče.

- Mogu li naoštriti oštrilo?

- Koji ti je to otok dolje?
- Dubrovnik.

- Nastavnice, kad je kontrolni?
- 31. 11.

- Kako se nespolno razmnožavaju gljive?
- Spolno.

- Hitler je napao Njemačku.

- Najpoznatije obilježje Rusije?
- Ruska mafija.

Zapisala Karmen Svalina

8. c

- Pogledajte ovaj kip.
- Tko ga je nacrtao? Pardon, iskipi rao?

- Koje je glavno mirovno udruženje u svijetu?
- HDZ.

- Što se događalo kroz 14. stoljeće?
- Šibenska diploma!

- Što mi sad trebamo raditi?
- Prepisivati imena slova.

- Koja rijeka teče ispod savskog mosta?
- Jadransko more.

- Tko je napisao Bibliju?
- Ivo Andrić.

- Nije bolest sve što sja.

- Trudnoća počinje prije začeca.

- Dvije ravnine su okomite ako su paralelne.

- Zašto ti pišeš ispravak kad si dobila 3?
- Želim ispraviti na 2.

Zapisala Petra Čotić

8. d

- Svjetski rat je najkrvaviji rat u povijesti Hrvatske.

- Što je praizvedba?
- Izvedba opere prije nego što je opera nastala.

- Tko je otkrio Ameriku?
- Napoleon.

- Kakvu je politiku vodio Staljin?
- Komunističku.

- Koje europske države imaju razvijeno šumarstvo?
- Gorski kotar...

- a, e, i, o, u su nositelji sloga. Kako ih nazivamo?
- Slogonositelji.

Zapisala Marcela Mandarić

PREDMETNICE

Hrvatski jezik

STOTA OBLJETNICA DJEČJEG ROMANA "ČUDNOVATE ZGODE ŠEGRTA HLAPIĆA"

Ove godine obilježava se stota godina od prvog objavljivanja dječjeg romana "Čudnovate zgrade šegrta Hlapića".

Ivana Brlić- Mažuranić spisateljica je čija su djela podjednako bliska i mladima i starima. Hlapić, Gita, Regoč, Palunko, Kosjenka, Stribor, Potjeh... samo su neki iz galerije likova koji se pamte.

Rođena je u poznatoj povijesnoj obitelji. Djed joj je bio veliki ban Ivan Mažuranić, a otac pisac i član Akademije Vladimir Mažuranić. Prva je žena koja je 1937. izabrana za članicu HAZU- a. Akademija ju je čak dva puta predlagala za Nobelovu nagradu. Njena djela prevedena su na mnoge svjetske jezike.

Veću pozornost publike Ivana Brlić- Mažuranić privlači 1913. godine romanom za djecu "Čudnovate zgrade šegrta Hlapića". Hlapić je jedan od najprepoznatljivijih likova hrvatske dječje književnosti i izvor silne čitalačke radoznalosti. "Malen kao lakat i veseo kao ptica...", Hlapić i njegove avanture nezaobilazan su dio odrastanja svakog djeteta u Hrvatskoj. "Čudnovate zgrade šegrta Hlapića" objavio je 1923. Hrvatski pedagoško- književni zbor. Sa svojih više od 130 domaćih i inozemnih izdanja, priča o malome šegrtu Hlapiću postala je najobjavljiviji hrvatski roman uopće.

Kroz prijevode više od osam desetljeća, od prvog češkog prijevoda 1930., šegrt Hlapić prisutan je u europskim i izvan-europskim književnostima. Ovaj roman se prelio i preko ruba svoje književne egzistencije u brojne kazališne predstave, radio igre te ostale adaptacije. Iz priče o Hlapiću neprestano izvire toplina, svepršti od blagog humora, a u zgode je utkano i mnogo životne mudrosti. Blagost i toplina su sveprisutni vjerojatno stoga što je Ivana Brlić- Mažuranić u svijet književnosti ušla pišući za svoju djecu.

Ivona Kovačević, nastavnica

Nikola Tesla

- čovjek koji je izumio 20. stoljeće

FIZIKA

10. srpnja 1856. godine u ličkom selu Smiljan rodio se Nikola Tesla - jedan od najvećih izumitelja u ljudskoj povijesti.

Bio je bistro, radoznalo dijete oduševljeno svijetom oko sebe. Svoju izumiteljsku budućnost najavio je već sa šest godina kada je u blizini svoje kuće unaprijedio postojeći mlin. Mladi Nikola školovao se u Gospiću, Karlovcu. Grazu i Pragu.

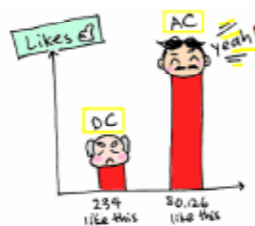
Dvije godine radio je u Telefonskom društvu u Budimpešti, a 1884. godine otišao je u Ameriku gdje je u New Yorku upoznao slavnog izumitelja Thomasa A. Edisona.

Pokušao ga je zainteresirati za svoje izume na području izmjenične struje, ali bezuspješno jer je Edison vjerovao da je budućnost u istosmjernoj struji.

No, bio je u krivu jer se Teslin višefazni sustav izmjenične struje proširio diljem svijeta i postao njegov najveći spomenik. Iako mu je bio potreban novac 1912. je odbio primiti Nobelovu nagradu iz fizike jer je tvrdio da njegov suprimatelj Thomas A. Edison nije pravi znanstvenik.

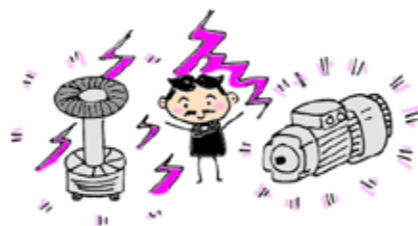
Svaki put kad upalite računalo sjetite se najvećeg znanstvenika u povijesti, jer se izmjenična struja proizvodi u Teslinom trofaznom generatoru, prenosi se Teslinom visokonaponskom mrežom, Teslina zavojnica daje napon za sliku na monitoru, a bežični miš radi putem radiovalova, koje je prvi proizveo Tesla.

Otkriće izmjenične struje, izumitelja Nikole Tesle, temelj je proizvodnje, prijenosa i uporabe električne energije i cjelokupne današnje industrije. Kao što je otkriće kotača vječni pokretač ljudskog napretka, tako je i izmjenična struja prometjenski promijenila svijet dajući mu svjetlo i energiju.

Iza Nikole Tesle ostalo je više od 700 patenata. Mnogi su na području izmjenične struje, ali i na nizu drugih područja, poput primjerice radiotehnike. Osim što je dobio svoju fizikalnu jedinicu, po Tesli je imenovano i brdo na Mjesecu, čime se malo Nobelovaca može pohvaliti.

Nikola Tesla je bio genije, sanjar i baš onakav kakvo bi i čovječanstvo trebalo biti: iskorištavao je snagu prirode koristeći visoku tehnologiju, a pritom joj nije činio štetu.

Andrea Norac, nastavnica

ENGLISH PAGE

Unscramble the letters to get the names of some famous buildings:

1. EHT TUEAST FO ERBILYT

2. WOTER DEGRBI

3. OOBRYKLN DBRIEG

4. EHT PERIME TETAS UILBDNGI

5. TS ALUPS HEARLDTCA

(Answers: The Statue of Liberty, Tower Bridge, Brooklyn Bridge, The Empire State Building, St Paul's Cathedral)

Petra Marić, 8. b

Rearrange the letters in these words to find the names of some animals:

AELEG _____

ROMW _____

OADEPRL _____

PLNDOIH _____

KNYEMO _____

(Answers: eagle, worm, leopard, dolphin, monkey)

Riddles

- Two in a corner, 1 in a room, 0 in a house, but 1 in a shelter. What am I?
- What starts with a T, ends with a T, and has T in it?
- Who always drives his customers away?
- What has nothing but a head and a tail?

(Answers: 1. letter R, 2. teapot, 3. taxi-driver, 4. a coin)

Find the words to fit the clues:

- A fight between enemies. B _____
- Courageous. B _____
- Hard hat you wear to protect your head. H _____
- A famous performer. S _____
- Leave your country to go and live in another country. E _____
- Writer. A _____

(Answers: battle, brave, helmet, star, emigrate, author)

Pagina italiana

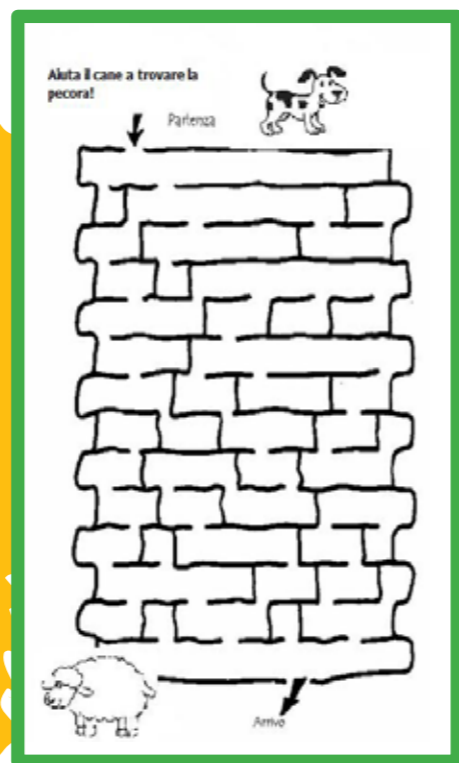
* Collega le coppie e trova i nomi degli animali / Poveži parove i pronadi nazive životinja

Il cane è il migliore amico dell'uomo.
 A cavallo donato non si guarda in bocca.
 Quando il gatto non c'è i topi ballano.
 Essere un cuore di leone.
 La pecora nera in famiglia.
 Una rondine non fa primavera.
 Il lupo perde il pelo ma non il vizio.

Jedna lasta ne čini proljeće.
 Crna ovca u obitelji.
 Vuk dlaku mijenja ali ćud nikada.
 Pas je najbolji čovjekov prijatelj.
 Kad nema mačke miševi kolo vode.
 Imati lavlje srce.
 Poklonjenom konju se ne gleda u zube.

L	A							
I	L							
I	L							
I	L							
I	L							
I	L							
L	A							
I	L							

Ana Brajević, nastavnica

GEOGRAFSKI KUTAK Put putujem

BELGIJA

Kažu nam da ulazimo u EU i to 1. srpnja 2013. E, pa to je već sada tako blizu da je vrijeme da i povjerujemo više u to. Veseli i sretni? Kao i u svemu, kako tko, netko već kuje poslovne planove, a neki mrgodna lica misle što će biti s našim Prošekom i domaćom janjetinom. Što nas tamo čeka, kakvi ljudi i kakvi običaji? Je li glavni grad **Bruxelles** bar imalo lijep kao naš glavni grad i jesu li im plaže ljepše?

Vaša nastavnica je bila i sve detaljno pregledala i odgovor je NE. Ni more bistrije ni zrak čišći, ni djevojke zgodnije, ali da se ima vidjeti lijepih i zanimljivih prizora, uistinu ima. Zato, dok se sami ne uvjerite jednoga dana, idemo napraviti jedan đir kroz Belgiju.

Prvi susret s Belgijom mi je zapravo bio pogled iz zrakoplova, i to jako blještav. «Je li to luna-park?» kroz smijeh mi padne na pamet i odmah se sjetim naše Jadranske magistrale i drugih lokalnih prometnica gdje vam je jedino svjetlo opasni blijesak drugoga automobila iz suprotnoga smjera. Cijela država je svijetlila jer je svaki metar cesta i autocesta osvijetljen. Bogata država, zaključili bi.

Belgija je ustavna monarhija na čijem čelu je kralj Albert II. Podijeljena je na 3 dijela: na sjeveru u Flandriji žive Flamanci (protestanti) koji govore nizozemski, na jugu je Valonija (katolici) gdje se govori francuski i grad Bruxelles kao dvojezičan.

Čokolada i pivo

Belgija je zemlja čokolade i piva. Godišnje se proizvede više od 170 000 tona čokolade u 2000 specijaliziranih čokolaterija koje su uređene kao najluk-

suzniji butici. Samo Bruxelles ima jako puno tvornica čokolade, a također i muzej čokolade i kaka. Većina pralina se radi ručno, od najkvalitetnijeg kaka na svijetu i za naše pojmove su skupe, ali kada ih probate shvatite da vrijede i da ništa što ste do tada probali se ne može nazvati čokoladom. Najpoznatije čokoladne marke su **Leonidas, Godiva, Neuhaus, Wittamer..**

Ono što belgijska piva čini posebnima je raznolikost okusa, način izrade, različiti udjeli alkohola te kultura ispijanja piva iz čaša predviđenih posebno za svako pivo. Prilikom posjeta jednoj pivnici dogodilo se da su nam greškom donijeli čašu koja ne pripada naručenom pivu, a onda iznenađenje, svi konobari i vlasnik lokala došli su se ispričati i ponuditi se da nas počaste zbog toga. Jednostavno, imaju kulturu pijenja piva – ne opijanja. Proizvode više od 500 vrsta, a smo neke od njih su **Chimay, Duval, Stella Artois, Leffe, Trapist, Kwak...**

Atomium

Jedan od najprepoznatljivijih simbola je i **Atomium**, izgrađen za trajanja Svjetske izložbe 1958. Devet srebrnih kugli međusobno su povezani stepenicama ili dizalom, a u njima se održavaju izložbe, prezentacije te pružaju mogućnost panoramskog pogleda na cijeli grad, ali tu je i mali kafić s poznatim belgijskim vaflima sa sladoledom. Cijena ulaznice je oko 8 eura.

Pogled na glavni gradski trg u čijoj blizini se nalazi malena fontana Maneken Pis tj. **Dječak koji mokri**. Brončana skulptura visoka je svega 61 cm i građani ga često oblače u lijepu prigodnu odjeću (božićnu, karnevalsku...).

Waterloo, mjesto na kojemu je 1815. poražena Napoleonova vojska

Obala Belgije na Sjevernome moru je niska i pjeskovita pa imaju kilometre pješčanih plaža, s brojnim hotelima i apartmanima za turiste.

Dinant, gradić na jugu Belgije gdje je rođen **Adolphe Sax**, izumitelj saxofona.

Dvorac u Antwerpenu, gradu koji se nalazi na rijeci Schelde, a od 15. st. je glavni centar dijamanta na svijetu. 90% sirovih dijamanta obrađuje se u 380 radionica, a najčešći trgovci su Židovi i Indijci. Kvaliteta se određuje prema načinu rezanja, boji, prozirnosti i veličini (1 karat - 0.2 grama). To je i grad umjetnika Rubensa, Van Dycka čija su neka djela skuplja i od dijamanta. Inače je to pravi moderni grad, osunčan, pun života i šušura. Ooo da, tu bih mogla živjeti.

Belgija je mala, dobro uređena država, visokog životnog standarda u koju se doseljava sve više stranaca, a posebno Afrikanaca. Imaju jako lijepu čipku koja se izrađuje slično kao i naša lepoglavska. Hvale se da su izmislili pomfri-krumpiriće, ali da su njihove i prokulice (kelj pupčar). Sretan put budućim putnicima!

Prema popisu stanovništva 2011. godine

Izvor: DZS

	Belgija	Hrvatska
Površina	33 100 km ²	56 594 km ²
Br. stanovnika	10.1 mil.	4.29 mil.
Religija	Rimokatolici 75 %	Rimokatolici 89 %
Glavni grad	Bruxelles (1 mil. stan.)	Zagreb (793 000 stan.)
Gustoća naseljenosti	340 stan. / km ²	75.8 stan. / km ²
BDP po stanovniku	46 500 \$	13 720 \$
Prosječna bruto plaća	3.132,00 eura	1.050,00 eura
Ostali veći gradovi	Antwerpen (470 000), Gent, Liege, Charleroi, Brugge (svaki s oko 200 000 stan.)	Split (178 000), Rijeka (129 000), Osijek (108 000)

PEDAGOGŠKI KUTAK

OTKRIJ SVOJ STIL UČENJA!

Koliko vam se puta dogodilo da cijeli dan učite, a ništa vam „ne ulazi u glavu“? Vjerojatno mnogo. Ponekad je problem u manjku koncentracije, ali jako je često problem u načinu učenja. Jeste li znali da neki ljudi lakše uče slušajući, drugi gledajući, a treći najlakše pamte dok su u pokretu? Upravo prema tim karakteristikama učenja i pamćenja ljude svrstavamo u tri kategorije: vizualne, auditivne i tjelesne tipove.

Kojem tipu vi pripadate saznat ćete nakon što riješite ovaj test!

Zakružite broj koji najbolje odražava koliko se pojedina tvrdnja odnosi na vas:

1 – uopće nije točno za mene, 2 – uglavnom nije točno za mene, 3 – niti točno niti netočno, 4 – uglavnom točno za mene, 5 – u potpunosti točno za mene

1. Najbolji način da nešto zapamtim je da to predočim u svojoj glavi. 1 2 3 4 5
2. Bolje slijedim usmene nego napisane upute. 1 2 3 4 5
3. Bolje naučim slušajući profesora, nego čitajući istu lekciju u knjizi. 1 2 3 4 5
4. Stalno se s nečim igram (olovkom, ključevima ...). 1 2 3 4 5
5. Više volim slušati radio, nego čitati novine. 1 2 3 4 5
6. Više volim kad su informacije prikazane na ploči nego kad ih samo slušam. 1 2 3 4 5
7. Obično volim stajati kad nešto radim. 1 2 3 4 5
8. Bolje slijedim napisane, nego usmene upute. 1 2 3 4 5
9. Govorim vrlo brzo i pritom puno gestikuliram kako bih najbolje izrazio/izrazila ono što želim reći. 1 2 3 4 5
10. Često sam/sama sebi pjevušim ili zviždućem. 1 2 3 4 5
11. Dobro se snalazim čak i u mjestima ili dijelovima grada koje ne poznajem. 1 2 3 4 5
12. Stalno sam u pokretu. 1 2 3 4 5
13. Dobar/dobra sam u vizualnim umjetnostima (slikanje, crtanje, fotografija i sl.) 1 2 3 4 5
14. Dobro se izražavam riječima i rado sudjelujem u raspravama u razredu. 1 2 3 4 5
15. Dobro se snalazim s mapama i zemljovidima. 1 2 3 4 5
16. Najbolje zapamtim nešto ako to napišem ili napravim grafički prikaz. 1 2 3 4 5
17. Često neku rečenicu koju trebam naučiti pjevušim na neku poznatu melodiju. 1 2 3 4 5
18. Često dodirujem druge kako bih pokazao/pokazala prijateljstvo. 1 2 3 4 5

Vizualni tip: Zbrojite bodove na pitanjima br. 1, 6, 8, 13, 15, 16 _____

Auditivni tip: Zbrojite bodove na pitanjima br. 2, 3, 5, 10, 14, 17 _____

Tjelesni tip: Zbrojite bodove na pitanjima br. 4, 7, 9, 11, 12, 18 _____

Gdje imate najviše bodova? To je vaš dominantni stil učenja.

Sad kad znate koji je vaš dominantni stil učenja, bilo bi dobro znati i kako ga najbolje iskoristiti. Ovdje ćete naći samo neke savjete kako sebi olakšati učenje u školi i kod kuće, a vi ih potom možete dopuniti kada otkrijete što vam najviše odgovara.

Marijana Elez, pedagoginja

VIZUALNI TIP

- Pomoći vam može plutena ploča, tj. „pano“ na koji možete staviti sve važne informacije
- Na panou možete držati svoj veliki tjedni kalendar sa zabilježenim obvezama za bolji pregled i kontrolu nad situacijom
- Koristite što više markera u bojama, flomastera i bojica kako biste tijekom učenja „izvukli“ bitne informacije
- Uvijek imajte pri ruci papire u boji i koristite ih za označavanje različitih informacija

KOD KUĆE

- Gledajte što se zbiva na ploči, kakve izraze lica ima nastavnik, kako biste mogli odrediti koji su dijelovi gradiva na satu bitni
- Vodite redovito bilješke na satu; one mogu biti odmah sortirane u mentalnoj mapi shematskog oblika tako da su vam uočljive poveznice unutar gradiva
- Tu istu mapu ćete kod kuće detaljnije i ljepše nacrtati tijekom obrade bilježaka i učenja

NA SATU

vizualni tip

AUDITIVNI TIP

- Bilješke sa sata detaljnije obradite kod kuće da ne biste zaboravili što se sve zaključilo taj sat
- Učite u paru: prvo vi ispitajte, a onda neka vas ispituju.
- Glasno ponavljajte gradivo

- Slušajte na satu. Tako ćete morati raditi manje kod kuće
- Sudjelujte u diskusijama na nastavi, pitajte pitanja, dajte neke odgovore ili prijedloge...
- Vodite bilješke na satu, kratke i precizne

auditivni tip

TJELESNI TIP

- Kupite malu mekanu lopticu, a gradivo napišite na papire te polijepite po sobi. Dok ponavljate lopticom pogodite onaj papir na kojem se nalazi taj dio gradiva.
- Dok ponavljate gradivo vrtite lopticu po ruci ili ju samo „gnječite“
- Hodajte po sobi dok učite
- Češće pravite stanke, ali neka budu kratke

- Sudjelujte u diskusijama na nastavi, pitajte pitanja, dajte neke odgovore ili prijedloge..... to će vaš držati aktivnima tijekom sata, a aktivnost je ono što vi trebate
- Kada je potrebno malo se protegnite (ne mora biti vidljivo, dovoljno je da stegnete i opustite noge i ruke ili malo razgibate rame)

tjelesni tip

Radne navike su izuzetno važne za život svakog pojedinca. Nastaju formiranjem djetetovog pravilnog odnosa prema radu. Posebnu pažnju treba obratiti na uzrast djeteta i njegove mogućnosti, jer za radne navike važi princip da zadatke koje postavljamo i dužnosti na koje dijete navikavamo moramo odmjeriti u skladu s njegovim mogućnostima i sposobnostima. Veliku ulogu u formiranju radnih navika imaju primjeri odraslih.

Roditelji se ponekad prevare i procijene da njihovo dijete, koje je u nižim razredima, ima razvijene radne navike jer ima dobre ocjene, vrijedno je u obavljanju kućanskih poslova, aktivno se bavi nekom izvanškolskom aktivnošću... Ono što im promakne je da dijete to uspijeva oslanjajući se na svoje sposobnosti, aktivno sudjelovanje u nastavi, a nedostaje kontinuirani rad kući – razvijanje navike redovitog učenja i formiranje radnih navika. Problemi se javljaju u višim razredima kada postaje sve teže oslanjati se isključivo na rad u školi i povremni rad kući.

Druga vrlo česta pogreška je kada roditelji rade s djecom tako da kontroliraju izvršenje svakog zadatka ili rade umjesto djeteta. Na taj način dijete se ne uči samostalnom radu, ne razvija samopouzdanje jer je naviknuto da se svaki njegov rad kontrolira, ne dozvoljava mu se neuspjeh. Nakon nekog vremena i roditelju postaje sve teže pratiti gradivo koje postaje sve zahtjevnije. Dijete mora samostalno rješavati svoje zadatke jer čiji je posao izvršavanje školskih obveza? Kome su primjereni zadatci? Tko bi trebao biti sposoban izvršavati ih? Naravno- dijete, a roditelj je tu samo da nadgleda da se sve uredno izvršava, potiče na samostalni rad, upućuje na pogreške i djetetu pruža podršku da samo dođe do rješenja, a ne da mu ponudi gotov rezultat.

Na koji način od samog početka školovanja dijete poticati na razvijanje radnih navika?

Utvrđite pravila oko izvršavanja školskih obveza: učenje uvijek u isto vrijeme i na istom mjestu. Ako dijete nema vlastitu sobu, omogućite mu prostor koji će biti predviđen samo za učenje, na nekom mirnom mjestu, bez ometajućih faktora (da nije prometno, nema buke).

Učite ga KAKO učiti: napravite plan učenja, kojim redom učiti, ponavljati gradivo, aktivno učenje s razumijevanjem. Uvijek budite dosljedni u reagiranju na ponašanje svog djeteta, nagrađivanje uspjeha uvijek bolje djeluje od kritiziranja neuspjeha. Uvijek povežite napor djeteta s postignutim uspjehom, ocjena ne mora nužno biti mjerilo uložene truda. Ponekad iza neke četvorke ili trojke stoji puno veći trud nego iza odlične ocjene: vrednujte uloženi trud i budite uvijek svjesni realnih sposobnosti svoga djeteta. Pokušajte kod djeteta razviti potrebu za postignućem i uvijek mu dajte povratnu informaciju.

Vrlo je važno kod djeteta razvijati pozitivan stav prema školi. Onako kako se vi postavite prema školi, obvezama, učiteljima, takav će stav i vaše dijete imati. Ako ste zainteresirani za ono što se u školi događa, ne samo za ocjene već i za različite situacije koje se događaju među djecom, ako o tome razgovarate, zajednički analizirate, dijete će osjetiti potrebu da se što više potruži – jer je Vama to važ-

no i cijenite njegov trud! Redovito dolazite na informacije i roditeljske sastanke, čak i ako imate dijete s odličnim uspjehom i znate sve što se događa. Djetetu je potrebna potvrda da dobro radi. Nemojte biti prekritični, prezahtjevni, perfekcionista.

I za kraj: nema savršenih roditelja, takvi djeci i ne trebaju. Trebaju im stvarni ljudi koji jasno izražavaju svoje osjećaje i potrebe, koji će im biti pomoć i podrška, ali ih neće štiti od života i koji neće biti njihove žrtve. Naučite djecu uživati u životu. Naučite ih prihvaćati različitosti i sebe, i svijet oko sebe, prihvaćati sa svim nesavršenostima. Mi ćemo Vam u svemu tome biti podrška i aktivni sudionici stvaranja vrijednih, kompetentnih, samostalnih ljudi!

Bruna Dadić, prof.

Marija Matea Kokanović 2. b

RAZVIJANJE RADNIH NAVIKA

Roditeljski kutak

Ove školske godine, za roditelje učenika nižih razreda, održala sam nekoliko roditeljskih sastanaka. Tema koja se protezala kroz sva predavanja i koju sam procijenila da je temelj svakog kvalitetnog rada je: kako kod djece razviti radne navike? One su temelj za razvijanje samostalnosti, samopouzdanja kod djeteta, pozitivnog stava prema školi i učenju.

Cilj svakog roditelja, a i nas u školi, je da stvorimo odgovorne, kompetentne, vrijedne ljude. Roditelji se vrlo često pitaju na koji način to mogu ostvariti? Raditi s djetetom/umjesto djeteta/ pustiti dijete da radi samo...? Često smo skloni previše štiti djecu, trenutno im ispunjavamo želje, ne dopuštamo im da razviju toleranciju na razočarenja s kojima će se jednom u životu sigurno susresti. Ne uče se strpljenju, odgađanju ispunjenja želja. Naviknuti su dobiti sve odmah. Djecu uništavamo ako im omogućavamo da imaju sve. Važno ih je učiti disciplini, redu, radu i odricanju. Kada se nauče nositi s teškoćama i neuspjesima, imat će snage prihvatiti neuspjeh i nepravdu.

Fabjan Nikolić 2. a

Petra Čotić 8. C

Mate Kerum 6. b

MASLAČKIĆI

Prvi put u školskim klupama

U životu svakog djeteta polazak u prvi razred je velika prekretnica. Koliko je dijete zbunjeno, prestrašeno, toliko je i radoznalo kako će izgledati njegovi prijatelji, učiteljice, igre, neka nova pravila ponašanja.

Bio je to poseban dan. Stotinu i devet prvaša sa svojim učiteljicama zaplovilo je morem slova i brojki.

Mila Dodig, učiteljica

Za taj uspješan dodir prvašića sa školom pobrinule su se učiteljice sa svojim učenicima, sada petašima. S puno ljubavi i pažnje pripremili su zabavni program u znak dobrodošlice djeci i njihovim roditeljima. Živahnoj atmosferi doprinijeli su šareni plakati na zidovima učionica. I još nešto. Na klupi svakog mališana uz karton s njegovim imenom našao se i slatki poklončić.

Službenu promociju, sada već učenika, obavio je ravnatelj škole. Ohrabrio ih je i poželio uspješne školske dane. Predstavio im je učiteljice koje će ih voditi kroz četverogodišnje putovanje znanja i igre.

NENASILNO RJEŠAVANJE SUKOBA

Školske godine 2011./2012. učenici 3. d razreda s učiteljicom Anitom Jukić sudjelovali su u radionicama Nenasilno rješavanje sukoba. Kroz igru i vježbe, učenici su usmjeravani na jačanje pozitivnog identiteta, samopouzdanja, izgradnju dobre komunikacije, suradnje te učenju rješavanja sukoba.

Održane su četiri radionice: Promatranje sukoba, Izvori sukoba, Različiti načini reagiranja na sukob, Umijeće uspješnog rješavanja sukoba.

Naučili su kako prepoznati konfliktne situacije u svakodnevnom životu (obitelji, školi, susjedstvu...), što sve dovodi do sukoba, što je interpersonalni, a što grupni sukob, kako reagirati u sukobu, kako se s njim uspješno nositi i kako ga na koncu konstruktivno riješiti. Radionica je bila i više nego uspješna, a učenici su sa zanimanjem sudjelovali u razgovoru i zadacima koje su dobili.

Ivana Duhović, volonter razredne nastave

PLES ZA DJECU MAESTRALA

Dana 11. prosinca 2012. godine održana je božićna priredba za djecu Maestrata u prostorijama "Brodosplita". Uz štice i Dječjeg doma Maestrata nastupala su i naša djeca: "labudići" učiteljice Vilme Rađe, "spretni kuhari" učiteljice Branke Grčić i plesačice 1. a razreda učiteljice Zdravke Alujević. Publika nas je lijepo prihvatila, a mi smo bili sretni jer smo, svojim malim doprinosom, razveselili one najmlađe.

Zdravka Alujević, učiteljica

ŽELJKA HORVAT VUKELJA U NAŠOJ ŠKOLI

Učenici nižih razreda imali su veliku čast i radost da književnica Željka Horvat-Vukelja s njima održi književni susret – radionicu na temu "Kako nastaju priče". Poznata autorica Slikopriča, Hrabrice, Letećeg glasovira i brojnih drugih zabavnih i poučnih priča i igrokaza uvela ih je u svijet mašte i kroz brojne zabavne primjere i priče pokazala kako sve pronaći nadahnuće za pisanje. Njezine su priče na popisu lektire za prvi i drugi razred, a poznata je i kao urednica Modre laste, časopisa s kojim su odrastale generacije učenika.

Priča može nastati iz bilo čega – olovke u pernici, krojačkog instrumenta, stare čarape, kuhače i lonca... Tako nastaju čudesne priče od kojih ćemo se valjati od smijeha i treperiti od uzbuđenja. Najvažnije je svoje ideje zapisivati da ih ne zaboravimo.

Gospođa Željka održala je tri predivne radionice u kojima su djeca izuzetno uživala i budno pratila svaki njezin pokret i priču. Posebnost njezinih radionica je u tome da uvijek uključi djecu pa su brojni stajali na pozornici do nje pomažući joj u njezinim "trikovima". Uživali smo u svakoj minuti njezine zanimljivo osmišljene radionice.

Hvala Vam, gospođo Željka, i dođite nam opet što prije!

Ana Bonači, knjižničarka

Razgovor s gospođom Željkom Horvat-Vukeljom

Ovih dana imali smo priliku ugostiti u našoj školskoj knjižnici književnicu Željku Horvat-Vukelju. Tom prigodom razgovarala je s našim novinarima.

Jeste li se umorili?

- Malo sam se umorila, ali i odmorila jer su djeca bila vesela pa je ta energija prešla i na mene.

Kad ste napisali svoje prvo djelo?

- Napisala sam ga dok sam još bila djevojčica s 12 godina i zamislite baš sam se uhvatila pisanja romana što je vrlo teško. Napisala sam pola debele bilježnice i stala. No, opet sam počela pisati u gimnaziji i to je bilo moje prvo djelo. U međuvremenu sam pisala priče koje su objavljivali razni časopisi.

Mi koji volimo pisati zamišljamo da se piscima sve što napišu i objavi. Znamo i da Vaš prvi roman nije objavljen. Kakav je to bio osjećaj?

- Kada bismo gledali prostorno, onda bismo na jednu stranu stavili hrpu višu od pola metra neobjavljenih djela, a možda oko petnaestak centimetara objavljenih radova. Međutim, važna je upornost. Pisac mora biti uporan koliki god talent on posjedovao.

Dok smo pripremali ovaj razgovor, uočili smo da je većina vaših knjiga namijenjena djeci nižih razreda.

Postoji li poseban razlog za to?

- Postoji. Ja jako volim pisati za djecu nižih razreda. Kad sam počela raditi u školi predavala sam francuski jezik samo djeci nižih razreda. Moje priče su morale biti jednostavne, a ja sam to jako zavoljela. Čak volim pisati za djecu u vrtiću.

Jeste li pisali za svoju djecu, a poslije poklonili ostaloj djeci?

- "Hrabrica" je napisana za moga sina koji nije mogao naučiti voziti bicikl. Tu sam priču prvo njemu ispričala, zatim đacima, a kasnije sam je i zapisala.

Primijetili smo da se služite personifikacijama u svojim knjigama. Jeste li teško dolazili do ideja?

- Ne. Ako ste primijetili u prvoj i drugoj skupini učila sam djecu kako napisati priču i rekla sam im da se u priču treba uživjeti. Tako se ja uživim u ulogu savitljive olovčice i zamislim se na njenom mjestu.

Bili ste glavna urednica "Modre laste". Je li lakše biti urednica najpopularnijeg dječjeg časopisa ili književnica?

- Bila sam glavna urednica "Modre laste" 13 godina. Meni je iskreno mnogo lakše biti književnica nego urednica jer kao književnica odgovaram za svoj rad. Međutim, kao urednica odgovaram za sve svoje suradnike i radove koji su objavljeni.

Uvijek se mislimo tko je taj Lastan. Evo nam prilike da to saznamo...

- U, evo jednog opasnog pitanja! To me svugdje pitaju, a ja ne smijem reći. Da kažem, on bi se naljutio. Dobio je Lastan mnogo ponuda za televiziju, ali ni na što nije pristao. Da Lastan kaže tko on uistinu jest, bio bi glavna vijest tog dana, a već sutradan bi svi to zaboravili. On je neuredan, svira klavir, nekada je neljubazan, voli avanture, zna kuhati, jako je dobar i spreman pomoći, voli čitati...

Obzirom da sam ja imala priliku da jedan od mojih radova bude objavljen u "Modroj lasti", možete li nam reći kakvi su kriteriji što se tiče objave radova?

- Radovi moraju biti zanimljivi, neobični, duhoviti, originalni, ne previše dugi, imati početak i kraj.

Hvala Vam na razgovoru i što ste našli vremena za naše novinarke.

*Novinarke: Megi Mandić, 7. b
Ana Jelčić, 7. b*

POSJET SEOSKOM GOSPODARSTVU

Dana 31. listopada 2012. godine učenici drugih razreda posjetili su seosko gospodarstvo "Aljinović" u Žrnovnici. Nakon razgledavanja stare vodenice vidjeli su kako se nekada mljela pšenica i kukuruz i kako se dobivalo brašno. Poslije su mijesili kruh i kiflice te ih pekli u krušnoj peći. Dio slobodnog vremena proveli su u igri uživajući u prirodi uz rijeku Žrnovnicu.

U 15 sati, umorni, ali zadovoljni krenuli su natrag u Split.

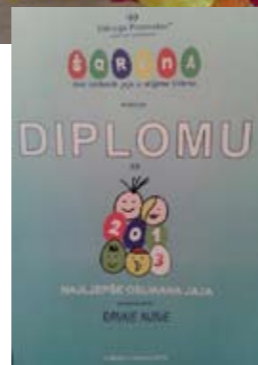
Katarina Perlain, učiteljica

NATJECANJE ZA NAJLJEPŠE OSLIKANA JAJA

Nekoliko dana prije Uskrsa prijavili smo se na natječaj za najljepše oslikana jaja. Organizatoru natjecanja "Udrugi Promotor" smo odnijeli jaja koja su bila izložena u staroj Gradskoj vijećnici od 28. ožujka do 7. travnja. Naša oslikana jaja su bila prezentirana i na internet stranici organizatora od 29. ožujka do 7. travnja i tu su posjetitelji stranice mogli 'lajkati' i ocijeniti najljepši aranžman. Dana 9. travnja proglašeni su najljepši aranžmani u dvorani Gripe uz prigodan program, a među najljepšima našao se i naš aranžman. Hvala svima koji su glasali za nas jer su usrećili male prvašice i dali nam poticaj za daljnji rad.

Zdravka Alujević, učiteljica

DIOKLECIJANOVA ŠKRINJICA

Naši trećaši sudjelovali su u gradskom projektu Dioklecijanova škrinjica zajedno s ostalim trećašima grada Splita. Nakon obilaska Dioklecijanove palače uz pratnju turističkih vodiča, sudjelovali su u kvizu znanja koji se organizirao kroz tri poluzavršna natjecanja. Jedno od natjecanja se održalo u našoj školi, a zauzeli smo 2. mjesto u konkurenciji 10 škola. Našu školu predstavljali su Andrija Peribonio (3. a), Ana Ćukušić (3. c) i Orlando Dunatov (3. d). Podršku u učenju pružala im je i Bruna Vranješ (3. c). Vrijedni učenici 3. b sa svojom učiteljicom izradili su plakat za izložbu učeničkih radova koja je postavljena u Muzeju grada Splita, gdje je održano i završno natjecanje. Osim glavnih nagrada, svi sudionici ovog projekta dobili su zahvalnicu, knjigu i CD. Nakon zatvaranja izložbe, učenički plakati bit će darovani dječjem odjelu KBC Split. Veselimo se da će i naš rad uljepšati prostor dječjeg odjela!

Ivana Matulović Marinović, učiteljica

LUTKARSKA PREDSTAVA JADRANKE- ČUNČIĆ BANDOV

Dana 18. travnja 2013. godine gospođa Jadranka Čunčić-Bandov se susrela s učenicima prvih

razreda naše škole. Ova spisateljica, lutkarica, glumica i odgojiteljica u predstavi je sasvim sama, uz pomoć različitih lutaka, odigrala dvadesetak likova promijenivši pritom svaki put stav i način govora.

Bilo je to nevjerojatno zabavno iskustvo jer je predstava osmišljena po njezinim popularnim igrokazima, a sve lutke izrađene su od različitih otpadnih materijala. Najviše je lutaka od raznih vrsta tkivi, koje spisateljica sama uzgaja i oblikuje kako bi bile uvjerljive kada od njih napravi strašilo, prase, slonovu surlu... Čarape, četke, kuhače, razne košare, torbice također su izvor inspiracije za ovu kreativnu gospođu.

Posebno joj je bilo drago kada su prvašići izrecitirali neke njezine igrokaze, a dirnuli su je i lijepi komentari učiteljica. Uglavnom, svima nam je bilo prekrasno i nadamo se ponovnom susretu!

Ana Bonači, knjižničarka

ČETVRTAŠI NA IZLETU

Veseli četvrtaši su 25. travnja 2013. bili na izletu. Posjetili su Solanu Nin, pronašli Grgura Ninskog i slušali zadarske Morske orgulje. Uzbudljiv dan završio je igrom na livadi.

Ivana Protrka, učiteljica

ČISTOĆA JE POLA ZDRAVLJA

Učenici 1.a razreda sudjelovali su u projektu "Čistoća je pola zdravlja". Projekt je osmislila učiteljica Zdravka Alujević.

Projekt smo započeli razgovorom o osobnoj higijeni. Koliko često peremo ruke, tijelo, kosu... Kada se češljamo, režemo nokte, peremo zube.... Postavili smo jedni drugima mnogo pitanja i dobili smo različite odgovore.

Učiteljica je izvadila na stol kadu, lutku i pribor za održavanje osobne čistoće. Bilo je tu svega, a najbolje pokazuje slika:

Djeca su kupala lutku kupkom za tuširanje, šamponom joj oprali kosu, obrisali je ručnikom, fenom je osušili, počesljali četkom za kosu, podrezali joj nokte, oprali zube, odijenu joj čistu odjeću...

Idući sat smo razgovarali o zdravlju: koliko obroka jedemo dnevno, što je zajutak, doručak, ručak, užina, a što večera? Kakva prehrana mora biti (raznolika), jesti što više zdrave

hrane, a izbjegavati namirnice koje štete našem zdravlju. Nakon razgovora djeca su se podijelila u grupe i pripremila zdrav doručak. 1. grupa je pripremila voćnu salatu, 2. povrtnu salatu, 3. integralni kruh s namazom od sira, a 4. mlijeko i voćni jogurt sa žitaricama. Učiteljica je u školskoj kuhinji skuhalo i malo cvjetače.

3. sat smo ponavljali o čistoći našeg tijela i naravno o našem zdravlju, a kako smo nastavu imali popodne pripremili smo zdravu užinu od različitog povrća.

4. sat smo pozvali u goste stomatologinju gđu Politeo. Ona je donijela model zubiju i usne šupljine. To je bio veliki model pa su učenici rekli da su to gorilini zubi. Učenici su donijeli svoje četkice za zube i učili kako pravilno četkati zube. Nekoliko je učenika pomoglo dr. Politeo oprati i one velike gorilne zube. Zatim je svojim steriliziranim, zapakiranim priborom svim učenicima pregledala zubiće i moram priznati da je bila više nego zadovoljna. Znači da roditelji vode brigu o zubima svoje djece, iako je bilo nekoliko djece koje je posjetio "Grici Greci". Djeca su bila zaista hrabra pri pregledu i za nagradu su dobila diplomu za hrabrost. Bravo 1. a!

5. sat u posjet nam je došla još jedna doktorica koja predaje u Zdravstvenoj školi u Splitu dr. Geets Kesić. Ona nas je naučila bitne podatke o lijekovima: kada ih uzimati, zašto ih uzimati, smijemo li ih sami dirati.... Prvo smo imali kratko predavanje gdje smo zaključili da lijekove piju bolesna djeca i ljudi; kupujemo ih u ljekarni, doktor nam propisuje lijekove, a samo roditelji smiju dati lijek djetetu. Djeca ne smiju sama uzimati lijekove. Nakon razgovora dr. je svima podijelila kutije s lijekovima, a bilo je tu raznih sirupa, kremica, tableta, kapsula.... Neki od njih su imali i uputu za uzimanje lijeka pa smo

lijepo i čitali te upute. Zadatak je bio precrtati kutiju s lijekom u svoje pisanke, a potom smo zapisali velikim tiskanim slovima ono što smo naučili o lijekovima. ZAPAMTI!

- **LIJEKOVI SE UZIMAJU KADA IH PROPIŠE DOKTOR ILI KADA IH DAJU RODITELJI**
- **LIJEK NIKADA NE UZIMATI SVOJEVOLJNO**
- **AKO SE NE KORISTE NA PRAVI NAČIN LIJEKOVI SU OPASNI PO ŽIVOT**

6. sat je bio školsko iznenađenje i meni i djeci jer nas je posjetila medicinska sestra iz ambulante Ravne njive. Ona je s djecom razgovarala o njezi zubiju. Kao i dr. Politeo donijela je model i veliku četku za zube.

Ponovila je s djecom ono što su već naučili, ali im je i objasnila kako mliječni zubići ispadaju i rastu trajni, kako treba otići u zubara zaštititi "šeštrice" te im je pokazala pastu protiv karijesa. Lijepo smo se zahvalili na dolasku i pozdravili gospođu.

7. sat smo odlučili još jednom ponoviti sve što smo naučili o higijeni zubića pa smo pozvali stomatologinju dr. Maršić.

Uz predivnu prezentaciju ponovili smo kako se i kada zubi peru, zašto se trebaju njegovati...Sva djeca u razredu su očetkala model zubiju, a nakon četkanja smo nacrtali veliki zub i obojali ga.

Za kraj nam se vratila dr.Geets koja je donijela posudice s crvenom otisnom, a svako dijete je ostavilo otiske svojih prstića u tim posudicama. Posudice je odnijela u laboratorij gdje se 2 dana u njima događala zaista nešto jako zanimljivo. Naime, dr. Geets nam je dokazala da su naše ruke jako prljave i da ih trebamo učestalo prati.

Nakon 2 dana donijela je te iste posudice na kojima smo imali prilike vidjeti pravu prljavštinu koja se nalazi na našim rukama.

Nakon ovog otkrića dr. Geets nam pokazuje prezentaciju kao se ruke moraju pravilno prati, a onda nam je dokazala na još jedan način koliko su naši dlanovi prljavi i to UV-lampom.

I za kraj predivnog druženja gdje iznenađenjima nije bilo kraja otkrila je mikroskop preko kojeg smo mogli vidjeti prave, pravcane bakterije s naših dlanova. Čak je i naša defektologinja Bruna Dadić došla vidjeti kako 1. a uči pravilno oprati ručice.

Sve smo to nacrtali u pisanke i pozdravili dr. Geets s ogromnim HVAAAALAAAAA!!!!!!!

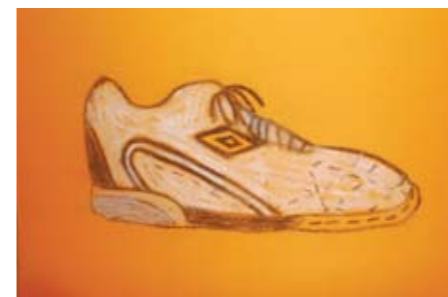
Zdravka Alujević, učiteljica

NITKO NEMA VREMENA

Uloge: učenici 1. d razreda

Smislila i fotografirala: učiteljica Mila Dodig

Marin Dujmović 4. c

Anamarija Gunjača 1. c

Nora Lozina

STARI DVORAC

Jednog dana moj razred je otišao na izlet u dvorac. Bio je tako star da je izgledao kao da unutra živi stara vještica.

Kada smo otvorili ulazna vrata, zaškripala su tako jako da su se i dječaci uplašili. Ušli smo u dvorac. Najezila sam se kad sam ugledala štakora i paukovu mrežu. Uspeli smo se stepenicama. Odjednom smo začuli smijeh. No, nije se nitko iz mog razreda smijao. Ugledali smo vješticu. Potrčali smo natrag niz stepenice i povukli kvaku, no vrata se nisu otvarala. Shvatili smo da nas je vještica zaključala. Krenuli smo tražiti ključ po dvorcu. Vještica je bila uvjerenjena da ga nećemo naći. No, Marin je gurnuo vješticu niz stepenice. Ona je pala. Ispala joj je desna cipela, a iz cipele ključ. Uzeli smo ključ, brzo otključali vrata i istrčali vani. Trčali smo brzo i daleko. Zatim smo stali i zahvalili se Marinu.

Bili smo zadihani i sretni što ćemo se vratiti živi i zdravi kući. Mislila sam da se nikada nećemo vratiti u naš lijepi Split.

Eni Marinelić, 4.c

DOBA DINOSAURA

Posjetila sam mnoge muzeje, a najviše mi se svidio onaj s vremeplovom. To je bio Tehnički muzej. U Tehnički muzej sam otišla sa sestričnom Andreom i sestrom Klarom. Andrea je, naravno, zapela za neku žicu vremeplova, pala i uključila dugme. Vremeplov nas je povukao i poslao u zemlju dinosaura.

Klara odmah izvali: – Pa, zar dinosauri nisu izumrli?

– Jesu, ali mi smo se vratile u njihovo vrijeme – odgovorim. Sklonile smo se u neku spilju. Bolje bi bilo da smo ostale kući i jele kokice. Ali ne, mi smo morale ići u muzej. Pored nas prođe dinosaur Tukiuki koji je zaudarao po smrdljivim čarapama. Smrad se osjetio na kilometre. Svi smo se složili da je to bilo gadno. Odjednom, na nebu se pojavi nešto crveno. Meteor! Aaaaaaaa! Brzo smo potrčale. Ali, nema straha, to je leteći dinosaur crvene boje.

– Hvala Bogu! – kaže Andrea.
– Ne govori Božje ime uzalud! – viče Klara na Andreu.
– Saberi se Klara, u zemlji smo dinosaura, ne smiješ se nervirati. – kažem

joj. Odjednom, opasnost. T – rex! Jako ljut.

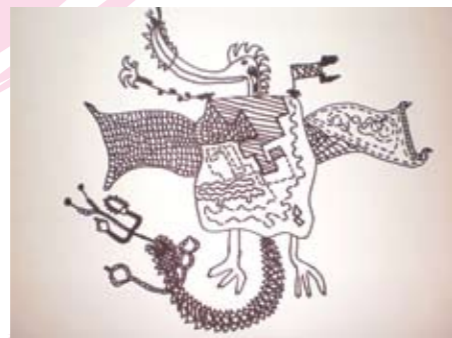
– Ne pričajte, ne mičite se, neće nas vidjeti – kažem. Za pet minuta je otišao.

– Vidite, bila sam u pravu. Najmlađa i najpametnija. Da ste kao ja, ne biste se sad mrštile. Radije se sakrijmo u spilju. Ondje je toplo i sigurno.

U spilji je bilo neko svjetlo, smanjivalo se. To je bio izlaz i zatvarao se. Potrčale smo najbrže što možemo i izašle žive i zdrave iz doba dinosaura.

Otišle smo kući jesti kokice. Kakav dan! Dinosauri pa kokice.

Katarina Rađa, 4.c

Filip Roso 3. d

LAV I MIŠ

U jednoj afričkoj šumi živio je mladi lav. Bio je jako znatiželjan. Svaki dan je otkrivao nešto novo. Jednoga dana ugledao je miša kako spava. Pomislio je kako bi se bilo lijepo igrati s njim te ga odluči pošakljati. Miš se ljutit probudio, no kad je ugledao lava stane bježati. Lav je pošao za njim. Tražio ga je i tražio, ali ga nije pronašao. I tako možda i dan danas taj lav traži miša.

Karlo Žamić, 2. b

PAPIGIN BIJEG

Papiga Maša veselo je skakutala u svom kavezu. Za bolje nije znala. Bila je sretna kod svojih prijatelja. Jednog dana kroz prozor je ugledala drugu papigu kako slobodno leti s grane na granu. Pomislila je kako je ijepo biti slobodan i slobodno letjeti. Čekala je priliku da pobjegne i osjeti malo slobode. Jednog dana njezini prijatelji su nepažnjom ostavili otvorena

vrata kaveza. Papiga je pobjegla kroz prozor i veselo letjela po cijelom parku. Sletjela je na jedno malo stablo, ali tu ju je zamalo uhvatila mačka koja ju je stala lovit. Papiga se malo prepala i vratila u svoj kavez. Tamo je bila sigurna. Ipak, odlučila je da će prevladati svoj strah i opet otići do parka. Na slobodi je ipak ljepše nego u kavezu.

Kristina Vrkić, 3. c

PUTOVANJE U PROŠLOST

Bila je večer. Počela sam učiti za test iz prirode, samo prošlost. Užasno sam mrzila učiti o prošlosti. Što me god mama pitala, makar bilo lagano, nisam htjela odgovoriti. Da je to mamino ispitivanje bilo za ocjenu, kladam se da bih dobila jedinicu. Mama se naljutila i potjerala me spavati. Bar je to bilo bolje nego prošlost! Brzo sam zaspala. Vrtjela sam se po krevetu i usnula čudan san.

Letjela sam na mekom, bijelom oblaku. Mislila sam da ću pasti ili propasti kroz njega, ali nisam. Letjela sam tako dugo da sam mirno zatvorila oči i ponovno zaspala. Odjednom sam osjetila da me nešto tuče po leđima. Bile su to krave sa svojim dugim repovima. Kokoši su skakale po meni. Jedna, pa druga, i tako redom... Ležala sam na tvrdoj slami. Čudila sam se kako nema mog kreveta. Shvatila sam da sam se vratila u prošlost. Bila sam ljuta na sebe! Otišla sam u staru kuću. Umjesto mojih omiljenih pahuljica, za doručak je bio kruh udrobljen u mlijeko. Probala sam i jako mi se svidjelo, brzo sam pojela. Htjela sam pogledati najdraži crtić, ali nije bilo televizije pa čak ni kauča. Počela sam jako kihati od prašine koja je bila posvuda. Uzela sam staru, pletenu krpu i počela čistiti prašinu, ali uzalud, stvaralo je se sve više. Otišla sam se napiti jer sam bila jako žedna. U kući nije bilo slavine, već bunar. Bilo je teško izvući vodu iz bunara, ali sam uspjela. Obukla sam poderanu haljinu i obula opanke. Dobro mi je stajalo. Zatim sam otišla u školu. Neki moji prijatelji nisu išli u školu jer im roditelji nisu imali novaca. Imala sam lijepu, pletenu, šarenu torbu. Ponosno sam krenula. U razredu smo imali peč na drva koja je ugodno grijala. Učitelj je počeo objašnjavati prirodu. Jedan dječak je počeo šuškat, a učitelj

se okrenuo, stao i pokazao prstom da dođe onaj tko je kriv. Dječak je došao, a učitelj ga je udario šibom i potjerao na mjesto. Kad sam došla kući, išla sam na brdo s kravama na ispašu. Navečer sam krave vratila u staju i otišla spavati. Opet sam usnula san pa se ujutro probudila u sadašnjosti.

Nisam pisala test, ali sam znala puno više od drugih, a znate već kako... Ja sam i sama bila u prošlosti!

Lara Sarić, 3. d

VRAPČIĆEVA PRVA ZIMA

Jedan vrapčić se tek rodio ovog proljeća i nije ništa znao o zimi. Njegovi prijatelji rođa i lastavica otišli su u toplije krajeve. Došla je zima i vrapčić je obukao novi kaputić.

Kad se probudio, vidio je da pada snijeg. Mislio je da sanja jer ga nikad prije nije vidio. Baš kad se htio baciti u taj bijeli pokrivač, vidio je tragove mačke. No, nije se toga bojao jer je znao da mačka svaku večer dolazi ispod njegove kućice i mijauče. Počeo se igrati u snijegu. Odjednom je osjetio glad, ali nije znao gdje bi mogao naći hranu po takvoj hladnoći. Bojao se za svoj život. Jedna suza otkotrljala mu se preko obraza. U daljini je primijetio jednu kućicu za ptice i hranu. Kućicu je napravio jedan dječak koji ga je cijelo vrijeme promatrao. Želio mu je nekako zahvaliti. Pogledao je kroz prozor i vidio da u dječakovoj kući nije bilo bora.

Vrapčić je pomislio da bi mu on mogao donijeti bor i tako ga razveseliti. Okupio je cijelu ptičju družbu i bor je bio ispred dječakovih vrata. Sav sretan, dječak je uzeo bor i imao sretno blagdanu u svojoj obitelji.

Nikola Simunić, 3. d

Marija Čupić 2. b

JESEN

Jesen je moje najdraže godišnje doba zbog promjena u prirodi. Lišće na stablima promijeni cijelu paletu boja, od žute, narančaste, crvene pa sve do smeđe. Sunce se skriva iza oblaka i počinju padati jesenje kiše. Tada obuvam svoje najdraže gumene čizmice pa gazim po lokvama. Ponekad je jesen zamorna i siva jer danima padaju kiše. Ali, iza kiše uvijek dođe sunce pa uživam u lijepom pro hladnom jesenskom danu.

Klara Milas, 3. c

MOJA UČITELJICA

Moja učiteljica se zove Katarina Perlain. Ona ima kratku plavu kosu i zeleno-plave oči. Ima srebrne naušnice. Svaki dan nosi crvenu kecelju s dva bedža i jednim brošem zlatne žabice. Najčešće nosi žuti džemper. Ona je učiteljica 2. a razreda. Kad smo nemirni malo više na nas. Prema meni je uvijek dobra i pažljiva. Zna se i šaliti s nama tako da nam je u razredu baš zanimljivo. Ne daje nam baš previše domaćeg rada, ali nam mnogo i brzo dikтира iz prirode. Uvijek moram žuriti da sve napišem. Meni je posebno zanimljivo na dodatnoj iz matematike. Učiteljica nam daje razne zadatke i zagonetke te nam pomaže to riješiti. Dobra je moja učiteljica.

Stipe Čubelić, 2. a

BILA SAM NERAZUMNA

Prošli tjedan padala je kiša, a ja sam uporno htjela obući nove "starke". Mama mi je preko telefona rekla da ih ne obuvam nego da obujem kišne čizme jer će mi se noge smočiti. Ali, ja se nisam dala nagovoriti i obula sam ih. Sve je bilo u redu dok nisam krenula kući. Počeo je pljusak i ja sam slučajno upala u veliku lokvu. "Starke" su u sekundi bile pune vode. Kad sam došla kući i osušila se, počela sam kihati i kašljati. Mama se isprva naljutila na mene, ali malo poslije mi je nježno rekla da je sada najvažnije da ozdravim. Za nekoliko dana sam ozdravila i od tada više nikada nisam išla po kiši u "starkama" i više nikad nisam lagala mami.

Bruna Vranješ, 3. c

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Iz pekarnice preko puta u cik zore dok mrak luta marljive nam ruke prave bijele štruca mirišljave.

Hrana to je koja treba svima nama poput neba bilo da je crna peka ili štruca s čašom mlijeka.

Klara Milas, 3. c

MOJ ZAVIČAJ

Ja živim u primorskom zavičaju. Moj grad je Split. Smješten je na obali Jadranskog mora. Zaštitnik grada Splita je sveti Duje. Split je drugi grad po veličini u Republici Hrvatskoj. Susjedna mjesta su: Solin, Kaštela, Trogir i Sinj. Moj grad je povezan s otocima: Visom, Hvarom, Šoltom i Bračom. Najljepši pogled na grad, gradsku luku i otoke vidi se s vidilice Marjana. Moj grad ima najljepšu rivu, Dioklecijanovu palaču i katedralu sv. Duje.

Anamaria Perkušić, 2. a

PROLJEĆE JE ZASPALO

Već je vrijeme proljeća, a proljeće je zaspalo. Bude se životinje i lete leptiri, ali nigdje nema proljeća. Oni su sad tužni jer misle da je još zima. To je proljeće zaspalo. Svi se misle kako će ga probuditi. Stari medo šalje ptice da jave svima u šumi da će se održati veliki životinjski sastanak. Svi su se okupili u šumi i počeli raspravljati: "Moramo nešto poduzeti, proljeće je zaspalo!" Bila je to velika konferencija. Na kraju stara mudra sova kaže: "Proljeće je tu, samo mu zima ne da da dođe na red." Sada su sve životinje krenule otjerati zimu. Uspjeli su! Pobjedile su zimu i sada je tu proljeće.

Ante Sanader, 4. a

Likovna grupa 3. c razreda

PROLJEĆE

Zima se napokon povukla i nestala. Proljeće se probudilo, sve je živnulo. Baš se veselim nadolazećim danima. Svakog proljetnog jutra budi me ptičji zov, najljepša melodija za moje uši. Sunce obasjava šarene livade i cvjetne parkove. Nema ni jedne livade koja u proljeće nije zelena i prepuna cvijeća. Šareni leptiri lete s tratinčica na tulipane pa na žute jaglace, a s njih na zvončice. Djevojčice i dječaci preskaču bistri potocić dok beru cvijeće i hvataju leptire. Ima li išta ljepše od propupalog badema okićenog bijelim cvjetićima i zelenim listićima? Koliko je samo ptica na granama, koliko pčela i bumbara. Mlada trava miriše, a cvijeće omamljuje. Svaki dan idem u park i uživam u bojama, mirisima, zvukovima. Proljeće mi donosi radost. Svaki proljetni dan je kao divan san.

Ivana Kristić, 4. d

PROLJEĆE U GRADU

Srijeda je, prvi dan proljeća. No, nisam baš sretna iako je proljeće moje najdraže godišnje doba jer je tada moj rođendan. Živim u gradu. Danas nije sunčano, a u posljednje vrijeme palo je mnogo kiše. Ovdje nikad ne vidim mnogo proljetnica. Dva dana prije svog rođendana ponadala sam se kojoj proljetnici ili sunčanom danu, no dan je bio kišovit i tmuran. Nakon doručka obula sam čizme i kabanicu. Otišla sam do prijateljice dati joj pozivnicu za rođendan. Ispred njene kuće vidjela sam malu visibabu. Obradovala sam joj se. Poželjela sam joj pomoći jer je vani padala kiša, a njoj je potrebna toplina i svjetlost. Sutradan sam pogledala kroz prozor da vidim malu visibabu, a ugledala sam mnogo cvjetova pa ona više nije bila usamljena. Smiješilo mi se sunce. Svoj rođendan sam proslavila na livadi, a moji prijatelji i ja smo uživali u mirisu proljetnog cvijeća.

Sonja Ležaja, 4. b

DVIJE VRABICE

Vrabica Lara živjela je u gnijezdu na vrhu najljepšeg stabla u šumi. Bila je lijepa i imala je dosta hrane i novca. Ali, novac nije pametno koristila. Trošila ga je na gluposti. U blizini, u gnijezdu na običnom stablu živjela je još jedna vrabica po imenu Lana. Bila je ljepša od Lare.

Lana je bila skromna. Nije imala mnogo novca, ali ga je pametno trošila. Lara se pravila važna i izbjegavala Lanu dok se ona pokušavala s njom sprijateljiti. Lana je to mirno prihvaćala. Lara nije znala dijeliti s nekim ono što je imala. Lanu su ostali vrapci voljeli jer je dijelila, bila je druželjubiva i uvijek nasmejana. Lara bi na to bijesnula i odletjela bi na svoje gnijezdo.

Jedne noći Lara je Lani napravila nešto jako ružno. Donijela je gljive, na čiji je miris Lana bila alergična i stavila ih u njezino gnijezdo. Nakon nekoliko sati otišla je opet do Laninog gnijezda, izvadila gljive i bacila ih na hrpu zemlje. Kad se probudila, Lana je bila puna točkica po kljunu i po krilima. Zbog njih je krenula vrapčjem liječniku. svi su je zadirkivali i smijali joj se, a Lara je bila među prvima. Lana se vratila u svoje gnijezdo.

Prošlo je nekoliko dana i Lana više nije imala točkice po kljunu i krilima. Objere su vrabice, svaka iz svog gnijezda, promatrala ljude i njihove postupke. Odjednom su se pogledale. Dugo nisu ništa govorile, samo su promatrala jedna drugu. Odjednom su se počele smijati. Došle su jedna do druge i zagrlile se. Lara je Lanu molila za oprost. Dugo su razgovarale o svojim postupcima i odlučile postati prijateljice. Najbolje prijateljice! Zauvijek!

Mara Kristina Barišić, 4. b

IZ LUCIJINOG PERA

DRAGA MAMA

Uskrs je i jako se veselim vrijeme je da svojoj mami nešto lijepo poželim.

Nisu to hlače bajne ni čizme sjajne, nije to haljina moderna, niti majica ležerna.

Ja ti, mama, želim sreću na svijetu najveću!

Želim ti da budeš zdrava i da te ne boli glava!

Ovo sam za tebe napisala sama sretan ti Uskrs, volim te mama!

BAKA CVITA

Moja baka je dobra jako i svatko tko je pozna misli tako. Moja baka osmero unučadi ima i ona se s puno ljubavi odnosi prema njima.

Moja baka silno želi da budemo zdravi i veseli.

Dobra je kao kruh, a krasi je i vedar duh. Vrijedna je kao pčela i uvijek nasmejana i vesela. Kuha lijepo bez po muke kao da ima čarobne ruke. Živi na petom katu i često posjeti prijateljicu Slavu, a nekad u prizemlju i prijau Pavu. Bakinim kolačima nikad ne odolim, a njene čupavce posebno volim. Moja baka Cvita najbolja je na svijetu poželjela bih jednu takvu svakom djetetu!

MOJ TATA

Upoznajte moga tatu on zna sve o pomorskom zanatu. Igrati nogomet jako dobro zna jer ga svake subote on igra. Moj tata je smiješan i zabavan i nikad nije dosadan. Matematičke zadatke neke teške on riješi bez muke, bez greške. Moj tata često prijatelje svoje viđa. A od hrane mu se janjetina najviše sviđa. Tata mi uvijek kaže da budem vrijedna jer tako neću biti ni gladna ni žedna. Moja tata misli tako zato ga i volim jako!

VRATA PROLJEĆA

Znaju već dobro i mama i tata da se u ožujku otvaraju proljeću vrata. Prirodi je to najveća sreća kad se pokažu simboli proljeća. Kad procvate cvjetić mlad i ptičice sretne polete tad. Kad izlaze pilići iz jaja i sunce pokaže svoga divnog sjaja. Visibabe bijele veselo zvone kraljice proljeća upravo su one. Kad ljubičica mala iz grma sramežljivo gleda jer slatki osmijeh maslačka spavati joj ne da.

Sve je opet puno života, a cijelom prirodom vlada ljepota. I znamo već od prvoga cvata da su se otvorila proljeću vrata.

Lucija Mandarić, 4. a

Mia vrdoljak 4. c

ŠARENICE

TRADICIONALNI IZLET NASTAVNIKA POVODOM DANA ŠKOLE

Prvim danima lipnja, tradicionalno krećemo u još jednu pustolovinu. Lijepo vrijeme, ugodno društvo i mnoštvo zanimljivosti učinili su i ovaj školski izlet još jednim danom za pamćenje.

Dobrodošli u Klis- ključ Dalmacije

Ispraćeni prvim sunčanim zrakama krećemo put našeg glavnog odredišta-stoljetne Kliške tvrđave koja se ponosno uzdiže na prijevodu između Mosora i Kozjaka, 9 km sjeveroistočno od Splita, uz staru cestu Split- Sinj. Stejeće se dojam da je danas Klis ipak poznatiji po janjetini koja se nudi u brojnim usputnim gostionicama, negoli po svojoj tvrđavi i njezinoj slavnoj prošlosti. Tvrđava Klis je u prošlosti imala istaknuti obrambeni položaj jer je od svog nastanka nadzirala i branila najvažniju prirodnu komunikaciju kojom se iz unutrašnjosti dolazilo na srednjodalmatinsku obalu. Obzirom na svoj strateški značaj i ulogu koju je imala u hrvatskoj povijesti, zasigurno je bila jedna od najvažnijih tvrđava na tlu naše zemlje. Tvrđava je smještena na samom vrhu kamenite, strme i sa svih strana nepristupačne klisure, u tjesnom klancu što dijeli Kozjak od Mosora. Klis se nad

Solinom i Splitom uzdiže poput čuvara i s Klisa se još otvara pogled na Kaštela i Trogir, na otoke Čiovo, Šoltu i Brač te na udaljenije otoke kao što su Hvar i Vis. Tko god je iz unutrašnjosti srednje Dalmacije i iz Bosne htio doći na more, morao je proći ispod Klisa. To isto vrijedilo je i za onoga tko je s mora htio krenuti u Bosnu. Postojao je samo jedan put i on je vodio uskim kliškim grlom. Tim istim drevnim putevima, nekoliko stoljeća poslije, krenula je i naša mala povorka slušajući priče o

Petru Kružiću, hrabrom hrvatskom knezu, koji je dva i pol desetljeća sa svojim uskokima odolijevao svim turskim napadima i opsadama. Od mnoštva djelomično sačuvanih građevina posebno valja istaknuti u cijelosti sačuvanu crkvu Sv. Vida, a zapadno od crkve je bastion Bembo, najveći topnički položaj u trećem obrambenom obruču i u cijeloj tvrđavi. Osjetivši dašak naše prošlosti, nadahnuti i ispunjeni novim saznanjima, spuštamo se po osvježenje od proljetne žege i krećemo na novo odredište.

Tilurium- gradić na Cetini

Sljedeće odredište je gradić Trilj smješten na jugoistoku Sinjskog polja i daljnjem podnožju planine Kamešnice, uz rijeku Cetinu. Na jugozapadu ga dijeli od mora planina Mosor od kojeg je udaljen zračnom linijom petnaestak kilometara.

Oduvijek je značajno prometno čvorište i najznačajniji mostni prijelaz u Cetinskoj krajini. Na području triljskog kraja sačuvani su brojni arheološki nalazi koji svjedoče o kontinuitetu življenja još od najstarijih prapovijesnih vremena. Rimljani su na Gardunu iznad današnjeg Trilja podigli reprezentativni vojni logor Tilurium za svoju VII. legiju koja će zbog vjernosti caru dobiti naziv Claudia pia fidelis. Legionari su s toga strateškog položaja lako kontrolirali prijelaz preko rijeke Cetine (ant. Hippius), a uz most koji pripada Tiluriumu razvilo se naselje čije ime o toj pripadnosti zorno svjedoči: Pons Tiluri (Ponteluri, Pons Ciluri) - čiji će hrvatski oblik postati Trilj. Sve nam je ovo prezen-

tirano u Muzeju grada Trilja koji svojom bogatom arheološkom zbirkom svjedoči o burnoj povijesti grada Trilja i njegove okolice. Muzej triljskog kraja čiji je osnivač Grad Trilj, jedan je od najmlađih hrvatskih muzeja, a osnovan je 1996. godine. U rujnu 2009. godine otvorena je tematska izložba Tilurij - rimski vojni logor koja za sada čini stalni muzejski postav. Razgledavanjem arheološke zbirke završio je formalni dio našeg izleta. Obogaćeni novim saznanjima odlazimo u zagrljaj prirodi. Pronalazimo osvježenje uz rijeku Cetinu gdje smo, u ugodnom društvu uz jelo i piće, dočekali kasnopopodnevne sate.

Maslačak

ŽIVOT LETI, KAPETANE...

KOŠARKAŠKI MOZART U NAŠOJ ŠKOLI

Dana 7. lipnja navršava se 19 godina od tragične pogibije našeg košarkaškog Mozarta- Dražena Petrovića. Živio je točno 28 godina, 8 mjeseci, 14 dana, 17 sati i 25 minuta. Draženova je igra posjedovala čistoću koja se lako prenosi u bilo koji jezik. Igra koja je bila simfonija za loptu i obruč, a skladao ju je Amadeus. Tim povodom u našoj školi je održana svečanost osnivanja Školskog sportskog društva "Dražen Petrović".

Svečanost je vodio radijski voditelj baršunasta glasa Denis Šabić.

Gospodin ravnatelj Miljenko Bitanga održao je kratki uvodni govor u kojem je istaknuo ulogu njegovog polivalentnog prijatelja i kolege, gospodina Mirka Matijaša, ravnatelja OŠ Ivan Duknović u Marini, inače prvotnog idejnog začetnika da se lik i djelo Dražena Petrovića inkorporiraju u našu velebnu školsku dvoranu.

Tko drugi da nam opjeva Dražena do Klope Bonaca koja je ovim povodom stigla iz Šibenika. Ivo Mikuličin, član tog poznatog ansambla, rekao je da uživa u ovim "dalmatinskim danima" jer je dan prije u Šibeniku pjevao na predstavljanju knjige Ivana Gudelja, poznatog nogometaša Hajduka, a danas pjeva u čast jednog šibenčanina u Splitu. Klapa je otpjevala pjesme Šibeniče pismo stara, Zaspala su jedra, Noći u Dalmaciji te Život leti kapetane.

Prikazan je kratki film Košarkaški Mozart koji je podsjetio na Draženov

životni put. Ponovno su se osjetile sve one emocije koje je njegova igra izazivala.

...i stvarno je najlipšu priču o mladosti priča.

Sama ideja o nazivu sportskog društva pojavila se kada je naš ravnatelj postavio golemu sliku virtuozu košarke na zid dvorane. Njegova namjera je bila da taj izuzetan mladi čovjek utječe na svijest naše djece koja se sve više okreću sportu. Dražen je uvijek prvi dolazio na treninge, i zadnji odlazio usavršavajući svoj šut, a to je znalo trajati i satima. Bio je satkan od mota Olimpijskih igara: Altius, citius, fortius. Takav uzor je Bogom dan. Je li to Dražen uistinu utjecao i utječe na njih? Mora da je. Jer Dražen je u mnogočemu utjecao na druge, pokazavši kako se sve može postići ako osim talenta i povoljnih okolnosti posvetiš cijeli svoj život onome u čemu težiš za savršenstvom.

Veliki brat Aco mu je prvi dao loptu i tada je krenulo. I naglo je prekinuto. Ali, ima ljudi koji se za života zaogrnu zvjezdanom prašinom i njihov lik još dugo treperi u uspomenama, pričama, sjećanjima te kako vrijeme prolazi postaju sve većima. Dražen Petrović dugo neće biti zaboravljen. A njegov lik, ime i stihovi zauvijek će biti zapisani na zidu naše dvorane.

Govore su još održali Visko Haladić, dožupan splitsko-dalmatinski, Vinko Bajrović-Capo, poznati umirovljeni profesor matematike i Draženov 'tehniko' u reprezentaciji. Nazočili su Ivan Gudelj i Dino Rađa te mnogi drugi.

Počasni gosti bili su Biserka Petrović, Draženova majka, te njegov star-

iji brat Aleksandar Aco Petrović. „Dražen ima spomenik i u Zagrebu i u Šibeniku, ali ako mene pitate, ovo mi je još draže. Jer, osnovati sportsko društvo je zaista nešto posebno, jer će se u njemu odgajati djeca, mladi sportaši, kojima je Dražen uzor“, kazao je na svečanosti Aco Petrović. Majka Biserka i brat Aco su potom otkrili spomen ploču pokraj Draženove slike. Na spomen ploči se nalaze stihovi pjesme *Život leti kapetane*, čije je stihove poznati skladatelj Teo Trumbić posvetio upravo Draženu. Spomen ploču je izradio i donirao gospodin Ivan Nikolić.

Ova emotivna svečanost popraćena je brojnim fotografijama i spotovima iz Draženova života koji su dodatno sve začini i izazvali pokojnu suzu u očima svih prisutnih.

Nakon svečanosti, mladi košarkaši šibenskog kluba 'Jolly' i splitskog kluba 'Adriatic' odigrali su napetu utakmicu pred najboljom publikom na svijetu: učenicima Osnovne škole "Ravne njive".

Haidi Mimica Tudor, nastavnica

Život leti kapetane

*To što fale riči, što nas manje ima,
šibenska će pisma
vraćati te svima.*

*Sve je manje suza,
a ti se ne ljuti,
slomljena nam duša
u prsima čuti.*

*Život leti, kapetane
mladost biži, a na srcu friži
dok nas s našeg kampanela
i sad bude od Boga batude
svoju si dobrotu ostavlja svima,
nekoj novoj dici igru s Baldekina.*

*Kad nediljon klapa
skupi se u kali,
svi se tebe situ
kapetan im fali.*

*A dani se vrte
ka basket, ka srića
najlipšu si priču
o mladosti priča...*

PRIREDBA ZA DAN ŠKOLE

Dana 31. svibnja povodom Dana škole održala se školska priredba u atriju naše škole. Publiku su zagrijali školski zbor i instrumentalni sastav s *Dalmatinskim mixom*. Odjeveni u staru splitsku nošnju oduševili su sve prisutne. Dašak Italije donijeli su nam učenici 3. b razreda zanimljivom i razigranom plesnom koreografijom. Dramska skupina učenika 5. razreda pokazala nam je kako dosadan dan u gradu učiniti zanimljivijim. O peškariji je zapjevao naš Antonijo Milatić. Učenici 2. c razreda razveseli su nas i nasmijali igrokazom *Doktor varalica*. Zaplesali smo uz učenice 4. a razreda uz taktove poznate pjesme *Waka Waka*. *Pričobajku*, zanimljiv i poučan igrokaz o prijateljstvu donijeli su nam učenici 2. a razreda. Na kraju smo se svi zanjihali s učenicama 3. d razreda i pjesmu *Ai se eu te pego*. Priredbu su zatvorili školski zbor i instrumentalni sastav uz dalmatinsko-ličko-slavonski mix pjesama. Ne smijemo zaboraviti pohvaliti naše voditelje Petra Đolonga i Mirelu Ančić koji su s velikom predanošću odradili svoj posao. Bila je to još jedna nezaboravna priredba koja je našim malim izvođačima, njihovim roditeljima, publici, a posebno njihovim učiteljicama izmamila osmijeh na lice. Hvala svima koji su svojim sudjelovanjem uljepšali Dan škole.

Maslačak

Iz krvi i bola niknut će cvijeće i nikada narod zaboravit neće Vukovar...

I ove smo godine, u tišini i molitvi, krenuli put Vukovarske ulice kako bi paljenjem svijeća odali počast GRADU HEROJU. Vukovar, simbol patnje i stradanja hrvatskog

čovjeka, nećemo nikada zaboraviti. Vukovarsko svjetlo mira te je noći obasjalo sve hrvatske gradove i još nas jednom upozorilo na važnost slobode koju imamo zahvaljujući onima koji su svoje živote dali za domovinu.

Naši su osmaši na svojoj petodnevnoj ekskurziji posjetili i grad Vukovar. Vukovar je grad heroj jer je razrušen do temelja za vrijeme Domovinskog rata. Okupacija Vukovara počela je u kolovozu 1991. godine, a trajala je ukupno 87 dana. Dan kada je Vukovar u potpunosti opkoljen i slomljen obilježavamo 18. studenog kao Dan sjećanja na Vukovar. Ukratko, u Vukovaru smo posjetili Vukovarsku bolnicu- simbol panje i stradanja Vukovaraca koja je i pokazatelj okrutnosti okupatora koji nisu prezali ni od čega. Bezobzirno su rušili i gazili sve pred sobom, nisu poštovali čak ni veliki crveni križ naznačen na krovu bolnice. Razrušili su i vukovarski vodotoranj na kojem se danas vijori zastava neovisne Republike Hrvatske. Vodotoranj je ostao neobnovljen kao podsjetnik na sve žrtve Vukovara. Posjetili smo i Ovčaru, masovnu grobnicu u koju su bačeni nedužni ranjenici iz bolnice, među njima i ratni izvijestitelj Siniša Glavašević. Bili smo i u Memorijalnom centru Ovčara gdje su hrvatski civili i vojnici mučeni, a kasnije i streljani, a danas su vrata tog prostora zaglavljena kako se nikada više ne bi stvorila i kako se Vukovar ne bi ponovio. Vukovar se ne smije ponoviti! Jedan je pjesnik lijepo rekao: *Želim da mu ratom uništena krila ponovno polete punim sjajem...*

Petar Đolonga, 8. b

POSTOJE OPERE I POSTOJI ZRINJSKI Još jedan posjet Hrvatskom narodnom kazalištu

Učenici i učenice osmih razreda zajedno s nastavnicom Zlatkom Bakotić i svojim razrednicama: Gabrijelom Šitum, Ivom Bečić i Haidi Mimicom Tudor ponovno su pos-

jetili Hrvatsko narodno kazalište. Ovoga puta na repertoaru je bila hvaljena opera Ivana pl. Zajca- *Nikola Šubić Zrinski*.

Pod ravnanjem maestra Ive Lipanovića i u režiji Krešimira Dolencića Opera splitskog Hrvatskog narodnog kazališta izvela je, uz Gotovčevog *Eru*, najpopularnije domaće glazbeno-scensko djelo. Još od zagrebačke praizvedbe prije 135 godina, svojim domoljubnim emocionalnim nabojem, ali i svojom glazbenom i dramaturškom kvalitetom, *Zrinski* je zauzeo posebno mjesto među hrvatskim operama.

Nikola Šubić Zrinski nije samo nacionalna priča o herojima koji su zaustavili Turke ispod Beča, već i priča o nesretnoj ljubavi Nikoline kćerke Jelene i hrabrog Lovre Juranića.

Ova vrhunska opera nekima se sviđjela, ali nekima i ne. Unatoč toj činjenici, izašli smo iz kazališta uz poklik: "U boj, u boj!", još jednom kulturno osviješteni.

Karla Matošić, 8. b

PONOVNO ZAJEDNO

Nakon 30 godina 8. c razred ponovo je bio na okupu. Od nekadašnjih 36 učenika okupilo se nas 22. Bio je to događaj za pamćenje uz puno smijeha i poneku suzu. Bilo je zanimljivo na odraslim licima potražiti tragove onih dječaka i djevojčica iz 8. c koji su dijelili najljepše dane djetinjstva. Prepoznali smo se po osmijehu, pogledu i glasu. Sjetili smo se naših dragih nastavnika i naše razrednice gospođe Ive Grizelj kao i naših kolega koji tu večer nisu mogli biti s nama. Prisjetili smo se raznih zgoda i nezgoda, prvih ljubavi...

Bilo je lijepo nakratko zaviriti u djetinjstvo, susresti draga lica i ponovo biti djevojčica iz druge klupe u srednjem redu.

Katarina Perlain, učiteljica

BOŽIĆNE PAHULJICE NA RAVNIM NJIVAMA

U našu su se školu spustile božićne pahuljice kako bi u predblagdansko vrijeme razveselile učenike naše škole i njihove roditelje. Priredba je održana 20. prosinca pod vodstvom nastavnice Slivane Grubić koja je i osmislila tematiku božićnih pahuljica. Voditelji priredbe, Mirela Ančić i Petar Đolonga, i ovaj su put odradili izvrstan posao. Priredba je započela nastupom zbora pod vodstvom nastavnice Zlatke Bakotić setom božićnih pjesama pod nazivom „Veselje ti navješćujem“. Uslijedili su razni igrokazi trećih i četvrtih razreda. Saznali smo kakav je Božić u Splitu, tko nam donosi darove, kakve je muke frizeru zadala jedna kokoš i kakvi su to kuhinjski razgovori. Predivno je bilo gledati male balerine, ali i dvije plesne skupine u božićnom duhu. Svojim nastupom nas je oduševio i školski instrumentalni sastav pod vodstvom nastavnika Zlatka Norca koji je odsvirao nekoliko božićnih pjesama koje je publika odlično prihvatila. Kao šećer na kraju nastupio je školski zbor s pjesmom „Sretan Božić“ koju su napisale učenice naše škole.

Tea Grizelj i Ana Parčina, 8. a

BOŽIĆNA PRIREDBA U POSEBNOJ ODGOJNO OBRAZOVNOJ SKUPINI

Ove školske godine, učenici iz naše skupine i njihove učiteljice, bili su posebno vrijedni. Odlučili su nas svih iznenaditi i pripremiti lijepu božićnu priredbu. Svakog su dana marljivo vježbali, ponavljali tekst, vježbali pokrete, pripremali scenografiju. Naročito mi se sviđelo kako su nam osobno uručili pozivnice, ručno izrađene u obliku anđela. Na njima je pisalo ime osobe za koju je pozivnica te dan i sat održavanja priredbe. Pozivnica mi je ostala kao lijepa uspomena i ima posebno mjesto na mom panou.

Na priredbi su bili roditelji učenika iz skupine, ravnatelj škole, pedagoginja i ja. Činilo mi se da su učiteljice Ana i Sanja uzbuđenije od djece. Svi su bili skladno odjeveni, a prostor je bio prikladno uređen. Naš Ante Gabrić u odijelu Djeda Mraza prošetao je školom i izazivao oduševljenje među ostalom djecom. Djeca su nam izrecitala prigodan tekst i otpjevala pjesmu. U goste su ih pozvali i učenici 3. c i učiteljica Dijana Gracin. Ponovili su svoju točku, a neki učenici su izrazili želju slikati se s djedicom.

Ova je priredba bila sjajan uvod u božićno raspoloženje. Ljubav, veselje i trud osjećali su se u svakom trenutku i svakom pokretu ove vesele djece i njihovih vrijednih učiteljica. Hvala im svima, bilo nam je lijepo!

Bruna Dadić, defektolog

TKO PJEVA, ZLO NE MISLI

Nastupi našeg školskog zbora

Ova školska godina je za naš zbor bila itekako plodonosna. Svoju smo turneju započeli nastupom na sportskom natjecanju Lino višebojca gdje smo pozdravili organizatore, publiku i natjecatelje *Dalmatinskim mixom*.

Slijedila je božićna priredba gdje nas je publika slušala s oduševljenjem, a nastavnica Zlatka Bakotić je bila sretnija nego ikad. Posebna čast je bila nastupati u Gradskoj knjižnici Marka Marulića u kojoj su svi bili oduševljeni našim nastupom, a neki su i komentirali kako će nas pozvati u Šibenik na Dječji festival. Došao je i nastup na županijskom Natjecanju iz geografije u našoj školi. Natjecatelji su nas srdačno pozdravili i izgledalo je kako smo ih svojim pjesmama, barem kratko, oslobodili straha i treme zbog skorašnjeg natjecanja. Svi ovi nastupi naučili su nas da pjesma u čovjeku budi ono najbolje. Radujemo se novim nastupima i novim pjesmama kojima ćemo vas i dalje uveljaviti.

Magdalena Žičić, 6. a

Donosimo vam ulomak nove pjesme školskog zbora.

Splitska dica

Kad nam dođe lito
idemo na Baće,
poslije picigina
pjeska pune gaće.
Kupaći nam mokri,
sol nam je u kosi,
priko rive prošetamo
i goli i bosí.

Marjan su nam pluća grada,
palača krasota,
a Poljud nam lipotica
posebnoga mota.

Svatko voli slušat klape,
a i pivat znamo,
ponosni smo na sve svoje,
lako se ne damo.

Od Dubrovnika, Šibenika

Karlovca i Siska,
neka svatko znade
da smo splitska dica.

U očima nam more,
u srcima lipota,
a na čelu piše
Hajduk je divota!

ZADNJI DAN NASTAVE U ORGANIZACIJI UČENIKA

Već dugo znam kako sam došla raditi u školu s najboljom djecom na svijetu! Zadnji dan nastave prije praznika samo mi je potvrdio da kada se djeci da prilika, kada im se ponudi kvalitetno rješenje, znaju prihvatiti ponudeno i drže se dogovora baš kao pravi LJUDI.

Generacija naših osmaša došla je ispred škole nešto prije 10 sati...

Stigli su opušteniji nego prijašnjih godina (jer one ocjene koje su dobili na papiriću njima nemaju težinu kao kad ih roditelji vide u imeniku) i već se vidjelo da nešto smjeraju. Njihov angažman da zaustave bacanje petardi oko škole me iznenadio. Priznajem, nisam pomislila da su se osvijestili kako je to opasno već mi je odmah bilo jasno da imaju nešto snažnije u planu. Tako je i bilo...

U 11.30 svi su izletjeli iz škole i poredali se pored zida s već pripremljenim dimnim bombama. Iako spremni i izuzetno motivirani ipak su tražili odobrenje. Nakon pregovora dogovoreno je da mogu izvesti svoju koreografiju, ali samo ako obećaju da neće bacati petarde i da će

se nakon svog programa razići kućama. Sve je točno tako i bilo! Ta naša krasna djeca su potpuno ispoštovala dogovor. I vjerujem da smo nakon ovakvog dana svi bili ponosni. Mi, jer smo vidjeli da im možemo vjerovati, ali i oni jer su vidjeli da mogu vjerovati nama.

Bruna Dadić, defektologinja

RUŽE SU CRVENE, TAJNE SU SKRIVENE...

Da galantnih romantičara ima, dokazali su naši dečki iz 8. d razreda. Odjenuli su košulje i stavili kravate, uredili se, namirivali i krenuli u Byronovski pothvat na Dan zaljubljenih. Dečki su naručili ruže i deset minuta nakon što se oglasilo zvono za početak nastave, jedan po jedan ušetali su u učionicu. Cure su ostale "pač"! Svaka dama je imala svog kavalira koji je stao pokraj nje. Tišina.... Tišina je trajala dugo, zrak je bio natopljen upitnicima, sunce je obasjalo čitavu učionicu. Uslijedio je naklon i spuštanje na jedno koljeno i ruže su se predale. Osmijesi.... E, te osmijehe je vrijedilo vidjeti... Zagrljaji, suzice u očima... cure su uistinu bile oduševljene što su njihovi kavaliri napravili ovako nešto hvalevrijedno i romantično. Bravo dečki!

Haidi Mimica Tudor, nastavnica

MAŠKARE NA RAVNIM NUVAMA

Pokladni utorak je dan kada svi želimo postati netko drugi. Ideja za ovogodišnji školski maskenbal nije nedostajalo. Ove je godine našom školom prošetao Sulejmanov harem, a koja je sultanija bila najljepša nismo uspjeli odlučiti. Bila je tu i pokoja kraljica, princeza, ciganka, žena-mačka, ali i gejša. Nije nedostajalo ni doktora, policajaca, kauboja, indijanca, mafijaša... Bez klaunova i poznate djevojčice narančaste kose, maškare se i ne mogu zamisliti. Kapetan Jack Sparrow primio se izvršenja smrtno kazne nesretnog Krnje. Smaknuće je pokušao zaustaviti naš maleni vatrogasac, ali nije mu uspjelo. Kapetan je bio brži i Krnjo je spaljen uz gromoglasno navijanje.

Ena Marinković, 6. a

OPTUŽNICA KRNJI

MI SMO UČENICI BEZ PROBLEMA,
U NAŠOJ ŠKOLI CRNJAKA NEMA!

PREDMETE NOVE NAN DODAJU,
KA' DA NAŠE PROFE NIŠTA NE ZNAJU!

KO GOD NAŠIN HODNIKON PROĐE,
PREDAVAT GA OVDI VOLJA DOBE!

JER SMO PRISTOJNI, VRIDNI, KULTURNI,

PAMETNI, DOBRI I ULJUDNI!

I OVE GODINE SNIG NAN JE PA',
ALI SE, NAŽALOST, NIJE ZADRŽA'!

I TAKO:

SVI ZAJEDNO ŽIVIMO U MIRU I SLOZI,
NIKADA NISMO NA RATNOJ NOZI!

OVU IDILU NEĆEMO DATI,
PA KO MOŽE – NEKA SHVATI:
PALIMO KRNJU, KRIVCA ZA SVE!

KRNJO JE KRIVAC!
SAD ĆEMO GA SPALIT,
KAD ODNESE SVE PROBLEME
NEĆEMO SE VIŠE ŽALIT!

MALI KUHARI

U sklopu Zdravstvenog odgoja održana je radionica u kojoj su naši šestaši pokazali svoje kuharske vještine. Cilj ove radionice, koja je sastavni dio Modula 1.- *Živjeti zdravo*, jest potaknuti najmlađe na razmišljanje o zdravoj prehrani i njezinoj važnosti u današnje vrijeme.

Zahvaljujući našim školskim kuharicama učenici šestih razreda su se izvrsno snašli u novoj ulozi. Stavili su pregače i spremno prihvatili poslove koji su im bili dodijeljeni. Spremali su ukusna, a što je još važnije, zdrava jela. Tako su se na jelovnicima našli pohani oslić s blitvom, teleći rižoto, varivo od leće... Bili su složni i marljivi, ponosni što su svojim malim rukama uspjeli nešto stvoriti.

Na kraju su, već pomalo umorni i gladni, vratili snagu ukusnim i zdravim obrokom.

Maslačak

POVIJESNA GRUPA

Malena mjesta srca moga (Nagradni izlet)

U petak, 23. studenog 2012. naš nastavnik povijesti Vedran Tolić nas je vodio na nagradni izlet na arheološki lokalitet Crkvine i Crljivicu, kao i prekrasno krško jezero Galipovac. Išli smo preko Klisa, Dugopolja, Dalmatinom i zastali na kanjonu Cetine. Malo smo se odmorili i onda uputili do Crkvina. Tamo nas je čekao arheolog MHAS-a Ljubomir Gudelj

i zajedno smo razgledali arheološki lokalitet s ostacima prapovijesti, ilirskog i rimskog razdoblja kao i ostatke starohrvatske bazilike i groblja. Onda smo se iz Ciste Velike i Crkvina uputili na arheološki lokalitet Crljivicu gdje smo ugledali mnogo stećaka i sedam bunara. Bili smo dobri pa nas je nastavnik Tolić odveo do Galipovca, čuda u kršu. Nakon Galipovca krenuli smo nazad. Nije nam se išlo.... A onda nas je nastavnik još jednom ugodno iznenadio.

Bilo nam je super. Mnogo smo naučili, vidjeli i naravno uživali.

Agata Čeko, Tea Dević, Matea Kovačević, Vana Vestić, Kristina Čosić i Mihaela Vuletić

KNJIŽEVNI SUSRET SA SANJOM PILIĆ

Sretni smo što smo u našoj školi ugostili jednu od najuspješnijih dječjih spisateljica Sanju Pilić. Svima su nam poznate njezine knjige: *Mrvice iz dnevnog boravka*, *O mamama sve najbolje*, *Što mi se to događa?*, *Jesam li se zaljubila?*... za koje je nagrađena brojnim književnim priznanjima.

Rođena je u Splitu 1954. godine, a ljubav prema lijepoj književnoj riječi naslijedila je od svoje majke, svima dobro znane književnice, Sunčane Škrinjarić. Dobro raspoložena, spremna na šalu i zezanciju, uspjela se približiti djeci s kojom je s lakoćom komunicirala i spremno odgovarala na njihova brojna pitanja. Pričala nam je i o svom privatnom životu: svojoj mami, djeci i unucima koji su joj trajna inspiracija za pisanje. Pričala nam je i o putovanjima, svojoj drugoj ljubavi-fotografiji, lijepim i smiješnim životnim trenucima. Naravno, neizbježan je bio

razgovor o njezinim književnim djelima, brojnim likovima djevojčica i dječaka koji su ušetalu u korice njezinih knjiga. Smiješno je bilo što se i sama Sanja Pilić nije mogla sjetiti nekih imena svojih mnogobrojnih likova. Otvorena, iskrena i pomalo šašava oduševila je naše učenike koji su je ispratili gromoglasnim pljeskom i pozvali je da nas još jednom posjeti u skoroj budućnosti.

Maslačak

ZABAVNICE

MOZGALICE

1. Nastavite niz:

A, Č, DŽ, F, _

1, 3, 6, 10, _

1, 1, 2, 3, 5, _

21, 20, 18, 15, 11, _

2. Ploča je široka 6 metara. Njezin srednji dio širok je 3 m. Ostala dva dijela su iste širine. Koliko je širok desni dio?

A) 1 m B) 1.25 m C) 1.5 m D) 1.75 m E) 2 m

3. U kvadrat sastavljen od 4 šibice Senka je smjestila 4 novčića. Koliko najmanje treba šibica da bi sastavila kvadrat koji sadrži 16 novčića?

A) 8 B) 10 C) 11 D) 15 E) 16

(Rješenja: 1.) 1, 15, 8, 6; 2.) c; 3.) a;

MALI KVIZ ZNANJA

1. Radnja drame *Romeo i Julija* odvija se u:

- a) Veneciji
- b) Firenci
- c) Rimu
- d) Veroni

2. Koji je najveći planet Sunčevog sustava:

- a) Jupiter
- b) Venera
- c) Saturn
- d) Neptun

3. Koji je najlakši kemijski element?

- a) Kisik
- b) Helij
- c) Vodik
- d) Dušik

4. Gdje se nalazi muzej Louvre?

- a) U Londonu
- b) U Parizu

- c) U New Yorku
- d) U Rimu

5. "Mrtva priroda" u slikarstvu označava:

- a) Voće i povrće
- b) More
- c) Eko katastrofe
- d) Mrtve ljude

6. Kako se zove pjevač "Parnog valjka"?

- a) Mladen Bodalec
- b) Aki Rahimovski
- c) Boris Novković
- d) Denis Dumanić

7. Kako se zove plesačica koju su 1917. Francuzi osudili na smrt zbog špijunaže?

- a) Mata Hari
- b) Valentina Zimina
- c) Marie Odee Jonhson
- d) Madame Arno

8. Kako Talijani zovu prvu nogometnu ligu?

- a) Primera Division
- b) Serie 1
- c) Serie A
- d) La Liga

9. Kako se zove afrička rijeka na kojoj su Viktorijini slapovi?

- a) Kwando
- b) Zambezi
- c) Okavango
- d) Niger

10. Amerika je otkrivena:

- a) 1593.
- b) 1492.
- c) 1612.
- d) 1497.

11. Grčka božica mudrosti Atena u starom Rimu dobila je ime:

- a) Minerva
- b) Junona
- c) Prozerpina
- d) Venera

12. Predsjednik Francuske je:

- a) Jacques Chirac
- b) Nicolas Sarkozy
- c) Francois Mitterrand
- d) Francois Hollande

13. Glavni grad Brazila je:

- a) Sao Paulo
- b) Rio de Janeiro
- c) Brasilia
- d) Santos

14. Kraljem rock and rolla još za života se smatrao:

- a) Bruce Springsteen
- b) Michael Jackson
- c) Elvis Presley
- d) Jim Morrison

15. Na koliko je županija podijeljena Hrvatska:

- a) 18
- b) 22
- c) 21
- d) 26

16. Srednje uho čine tri najmanje kosti u cijelom ljudskom tijelu: čekić, nakanj i:

- a) bubnjić
- b) stremen
- c) pužnica
- d) Eustachijeva tuba

17. Kula Minčeta, tvrđava Revelin i Knežev dvor nalaze se u:

- a) Zadru

- b) Trogiru
- c) Šibeniku
- d) Dubrovniku

18. Norma Jeane Baker je pravo ime glumice:

- a) Megan Fox
- b) Marilyn Monroe
- c) Julia Roberts
- d) Cameron Diaz

19. Veliki mozak se sastoji od:

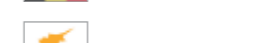
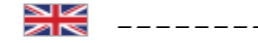
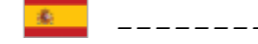
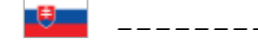
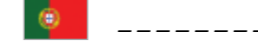
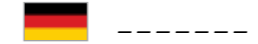
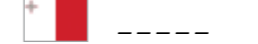
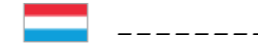
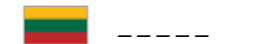
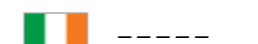
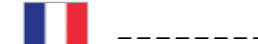
- a) bijele i žute mase
- b) bijele i crne mase
- c) bijele i sive mase
- d) bijele i crvene mase

20. Komedije "Dundo Maroje", "Skup" i "Pjerin" napisao je:

- a) Marin Držić
- b) Ivan Gundulić
- c) Marko Marulić
- d) Petar Zoranić

(Rješenja: 1. d, 2. a, 3. c, 4. b, 5. a, 6. b, 7. a, 8. c, 9. b, 10. b, 11. a, 12. d, 13. c, 14. c, 15. c, 16. b, 17. d, 18. b, 19. c, 20. a)

Pokušaj odgonetnuti nazive država-članica Europske unije:

(Rješenja: Austrija, Bugarska, Češka, Estonija, Francuska, Irska, Litva, Luksemburg, Malta, Njemačka, Portugal, Slovačka, Španjolska, Ujedinjeno Kraljevstvo, Belgija, Cipar, Danska, Finska, Grčka, Italija, Latvija, Mađarska, Nizozemska, Poljska, Rumunjska, Slovenija, Švedska)

TAJNOVITA MJESTA NAŠE ŽUPANIJE

Pokušaj odgonetnuti tajnovita mjesta naše županije:

Arheološki lokalitet

Jezero

Kula

Utvrd

IMENUJ SLAVNE HRVATSKE PJESNIKE:

Teče i teče, teče jedan slap;
Što u njem znači moja mala kap?

Kako je teško biti slab,
kako je teško biti sam,
i biti star, a biti mlad!

I nad mojim zavičajem, nad žitnim
poljima,
Lutaju teški oblaci
Kao ponad bujne šume te
Kojom sad koračam, bez tebe.

Evo me, moj svijete, na raskršću
I tvom i mome
Oprostimo se. – Ti plačeš
Moj križ svejedno gori...

Čovječe pazi
da ne ideš malen
ispod zvijezda!

(RJEŠENJA: DOBRIŠA CESARIĆ, TIN UJEVIĆ, DRAGUTIN
TADIJANOVIĆ, JOSIP PUPAČIĆ,
ANTUN BRANKO ŠIMIĆ)

Borna Jukić 6. c

Anđela Perić 8. a

PRONAĐI NEKE OD NAJPOZNATIJIH NOGOMETAŠA DANAŠNJICE:

B	Y	V	I	R	K	N	P	A	N	I	O	N	M	W	J	K
J	Q	G	L	O	I	D	Z	S	D	O	G	A	B	N	M	L
E	I	J	T	O	R	E	S	V	A	N	P	E	R	S	I	E
D	X	K	I	N	E	Y	M	A	R	J	I	T	Z	P	O	J
H	A	L	L	E	K	R	P	S	F	K	R	I	H	R	A	L
A	V	P	H	Y	L	D	U	E	F	A	L	C	A	O	B	P
K	I	R	E	M	P	Y	J	R	G	L	O	T	F	S	G	O
L	D	F	R	E	O	U	H	A	M	Z	E	H	L	I	O	L
I	N	I	E	S	T	A	D	S	K	S	D	T	F	K	R	U
J	I	N	D	S	W	I	R	E	G	R	O	N	A	L	D	O
E	F	A	X	I	B	R	A	H	I	M	O	V	I	C	S	R

(RJEŠENJA: MESSI, RONALDO, NEYMAR, VAN PER-SIE, IBRAHIMOVIĆ, DROGBA, INIESTA, XAVI, ROONEY, TORES, PIRLO, FALCAO)

U premetaljci otkrij nazive kemijskih el-
emenata čija će ti početna imena otkriti
znanost koja proučava ustroj, osobine,
sastav i pretvorbu tvari:

LAKIJ _ _ _ _ _

RUJOEPI _ _ _ _ _

ZAGNEMIJ _ _ _ _ _

DIJIRI _ _ _ _ _

DOJ _ _ _ _

GARON _ _ _ _ _

(RJEŠENJA: KALIJ, EUROPIJ, MAGNEZIJ, IRIDIJ, JOD, AR-GON: KEMIJA)

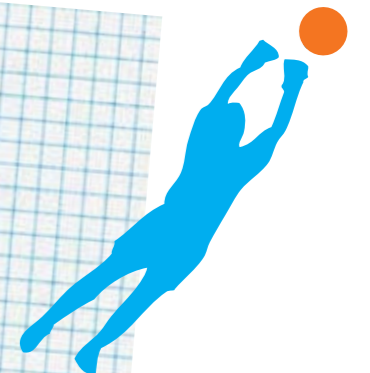
SPORTSKI USPJESI NAŠIH UČENIKA

Tijekom školske godine 2012./2013. učenici Osnovne škole Ravne njive sudjelovali su na mnogobrojnim sportskim natjecanjima, a što je najbitnije, postigli su izvrsne rezultate.

Ove godine učenice naše škole natjecale su se u košarci, badmintonu, odbojci te rukometu, dok su dječaci svoj talent pokazali na nogometnom i rukometnom turniru. Učenice od petog do osmog razreda osvojile su 3. mjesto u košarci, 2. mjesto u badmintonu, 3. mjesto u rukometu, a u odbojci nisu došle do finala.

U nogometnom natjecanju, dječaci su se plasirali do četvrtfinala, dok su u rukometu ostale ekipe pokazale bolju sposobnost i više želje i volje za pobjedom. Sve ove izvrsne rezultate ne bi postigli bez nastavnika Ljube Križevića, nastavnice Nene Bakalar te njezine asistentice Sanje. Čestitamo svima na izvrsnim sportskim rezultatima i nadamo se još boljima u idućoj školskoj godini.

Tea Grizelj, 8. a

INTERVJU S MLADIM SPORTAŠIMA

Ponosni smo na naše sportaše

Kao što znate, mnogo je uspješnih učenika naše škole, kako u školskim obvezama tako i šire. Ovaj put smo porazgovarali s nekoliko učenika, pitali ih o njihovim uspjesima, sportovima kojima se bave. Toni Kuničić, Srećko Anić, Josipa Vlajić i Karla Ančić su nam ukratko opisali svoj sportski život.

Koji sport trenirate i koliko dugo?

Toni: Treniram vaterpolo već 5 godina.

Srećko: Treniram taekwondo 5 godina.

Josipa: Već 8 godina treniram ples u plesnom klubu Sedmi vjetar.

Karla: Treniram Taekwondo 7 godina.

Koje uspjehe ste dosad ostvarili?

Toni: Dosad imam 2 zlata, 3 srebra i jedan pehar.

Srećko: Dosad imam 2 zlata, 2 srebra i jednu broncu.

Josipa: Imam 6 ekipnih pehara, a 5 medalja: 2 zlata, 2 bronce i jedno srebro.

Karla: Dosad imam 6 brončanih medalja, 5 srebrnih i 2 zlatne.

Zašto ste odabrali baš taj sport?

Toni: Dosta mojih prijatelja je treniralo taj sport, pa sam se i ja odlučio upisati. Svidjelo mi se pa sam i nastavio trenirati.

Srećko: Redovito sam gledao taekwondo na televiziji koji mi se činio jako zanimljiv sport te sam se odlučio upisati.

Josipa: Odabrala sam ples jer je to moja ljubav i osjećam se ispunjenom dok plešem. Također, dosta mojih prijateljica je to treniralo pa sam se i ja odlučila upisati, i evo, već 8 godina treniram.

Karla: Jedna prijateljica mi je predložila da se upišem pa sam to i učinila. Uvijek kad dođem u klub osjećam se radosno i veselo. Dobro mi ide pa sam i nastavila trenirati.

Što vas potiče na ostvarivanje većih uspjeha?

Toni: Mislim da uvijek mogu postići više i više.

Srećko: Potiče me ljubav prema sportu i želja za pobjedom.

Josipa: Mene potiče ljubav prema plesu te ekipa s kojom sam u super odnosima.

Karla: Potiče me to što idem na mnogo-brojna natjecanja s prijateljima, osvajam medalje i postizem bolje uspjehe.

Što želite poručiti ostalim sportašima?

Toni: Trudite se i budite uporni jer će vam se to isplatiti.

Srećko: Radom i trudom postižu se odlični rezultati.

Josipa: Upornost se isplati, stoga ako nešto jako volite, nemojte odustajati!

Karla: Nemojte odustajati od onoga što volite jer ćete požaliti!

Novinarka: Tea Grizelj, 8. a

Branko- uspješni judaš

Branko Bulić učenik je 5. d razreda i trenira judo u Judo klubu Split. Posjetio je mnoge zemlje i osvojio 20 zlatnih, 8 srebrnih i 6 brončanih medalja. Na Memorijalnom turniru u Beogradu bio je najbolji i zasjeo na prvo mjesto. To mu je ujedno i najdraža medalja jer je konkurencija bila velika. Bravo Branko! Naprijed u nove uspjehe!

ANAMARIJA- ČLANICA BALETNOG ANSAMBLA HNK SPLIT

Zacijelo niste znali da u našim redovima uspravno stoji jedna članica splitskog baletnog ansambla: Anamarija Alebić, učenica 8. d razreda. Anamarija pleše balet otkad je prohodala. Počela je s 'treninzima' dva puta tjedno, pa tri, pa četiri i evo je danas, žonglira s obvezama u školi i u ansamblu. Ne samo da je odlična balerina, ona je i odlična učenica koja između ostalog rado pomaže i drugim učenicima, a rado sudjeluje u svim aktivnostima u školi. Gledali smo njen graciozni ples na mnogim priredbama u školi. Uvijek nasmijana... Kako sve to stigne? Organizirana je, dragi učenici, i naravno, uz malu pomoć učitelja koji joj izlaze u susret.

Haidi Mimica Tudor, nastavnica

NAŠI OSMAŠI Šk. god. 2012. /2013.

8. a

Razrednica: Gabrijela Šitum
Petra Barbarić, Bruno Bašić, Ana Bilandžić, Filip Blažević, Tina Đerek, Marko Ferić, Tea Grizelj, Toni Jukić, Ivana Jurlin, Ante Kačunić, Ivan Kalebić, Ivan Kalinić, Ante Leskur, Tea Luković, Ante Malenica, Marko Mandarić, Dorotea Miličić, Daniela Parada, Ana Parčina, Anđela Perić, Antonio Režić, Ivana Samardžić, Ema Tarabarić, Ivan Vrdoljak, Katarina Vuknić

8. b

Razrednica: Iva Bečić
Mirela Ančić, Ivan Bačetić, Helena Barać, Martina Basić, Matea Debak, Petra Dundić, Petar Đolonga, Nikola Grgas Šiška, Dario Jagnjić, Hana Kokot-Živalj, Marija Maleš, Petra Marić, Karla Matošić, Marko

Milas, Jasna Mujan, Mario Ogričić, Marko Parat, Ivan Pastuović, Stipe Radanović, Lucijano Radić, Luka Stipanov, Karmen Svalina, Ivan Vitaljić, Fabio Vuković

8. c

Razrednik: Mateo Mijić
Iva Anić, Rina Ban, Marija Bilan, Antonio Bočina, Marko Bošnjak, Igor Bukarica, Jurica Čelarević, Andrea Čičmir, Petra Čotić, Sara Čupurdija, Toni Grković, Marina Gudelj, Dino Kezo, Ivan Mandić, Maja Meštrović, Magdalena Mijatović, Josipa Perković, Ana Pisac, Zoran Prosenica, Ivan Serdarević, Toni Šimić, Antonia Topić, Ivana Vrdoljak

8. d

Razrednica: Haidi Mimica Tudor
Anamarija Alebić, Ivan Bačić, Josip Baran, Antonio Bašić, Antonia Bešlijić, Katarina Bilobrk, Karla Budimir, Antonela Duran, Karla

Jakelić, Marina Jurišić, Tea Kačić-Bartulović, Kristina Kesić, Toni Maglić, Marcela Mandarić, Ivan Mrđen, Andrija Odžak, Antonia Puljić, Ivan Sokol, Luka Stefanović, Tino Stefanović, Luka Šego, Lea Šimleša, Marko Tolić, Antonio Tutić, Damir Vilović

ODLIKAŠ DO ODLIKAŠA

Prvi red: Katarina Vuknić, Petra Dundić, Marija Maleš, Tea Kačić-Bartulović, Marcela Mandarić, Anamarija Alebić, Tea Grizelj, Ema Tarabarić

Drugi red: Marina Gudelj, Petra Čotić, Ivan Kalebić, Marko Mandarić, Ante Leskur, Luka Stipanov, Ivan Vitaljić, Ivan Bačetić, Sara Čupurdija, Iva Anić

Treći red: Toni Jukić, Tino Stefanović, Filip Blažević, Luka Stefanović, Ivan Kalinić, Marko Parat

SKOLSKA ESKURZIJA

EKSKURZIJA / SLAVONIJA
rujan 2013.

U Tesle smo bili

i puno toga vidili

po spravama se mučili

i o Nikoli učili.

Bolna vukovarska bolnica

i hrabrih vojnika grobnica...

Jesan li ja ovo njih izobčila?

Što je i normalno.

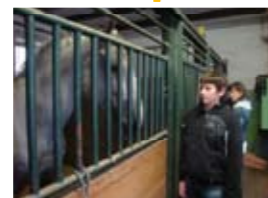
a Drlje Pokemone jabuka najila.

U Iloku vina nepili, ali boce kupili

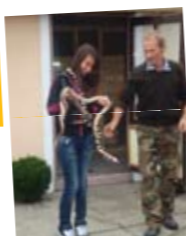
Milenijska fotka u Đakovu pala

i dječica se konja nagledala.

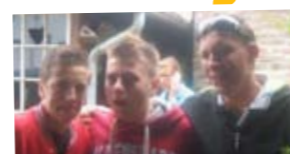
U Biziku s majmunima pričali i otrovne zmiје razvlačili.

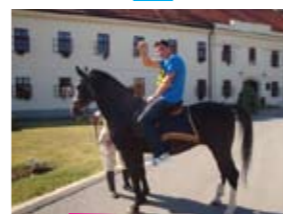
U Karancu se dobro jelo i pilo, čak je u juhi papra bilo...

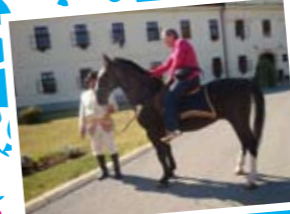
papričice ljute smo kušali jer razrednike nismo slušali.

Osijek cili obašli i dobrog vodiča pronašli. U Konzuma spize kupili, na Katedralu se penjat tili (oni nam nisu dopustili).

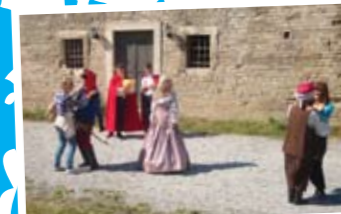
ili su pak konja jahali,

pa konjića podragali,

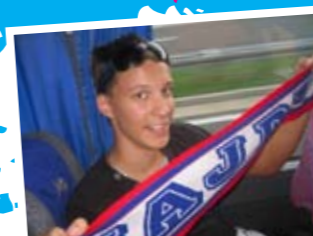
a neki su se mačevali

ili s kraljevima plesali.

U busu se pivalo i plesalo

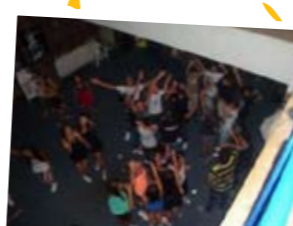
i za Hajduka navijalo,

za stolom pristojno jelo

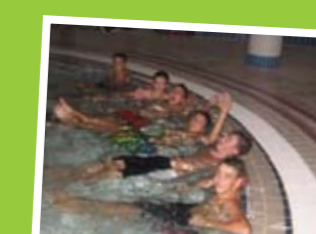
i proteine u tijelo unijelo.

Zrče suho u noćno doba gluho,

Zrče vlažno di se plesalo snažno.

Po noći se rođendane slavilo, miševе naganjalo i totalno ludovalo, al zato jutrom ranim nam se užasno spavalo...

Na putu doma... ne sićamo se...

Puno lipo nan je bilo, opet se ponovilo...

8. a

**NAŠI
OSMAŠI**

Šk. god.

2012. /2013.

8. b

8. c

8. d

